

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1996-1997

4 oktober 1996

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 77, 1, 2, 3, 5 en 7)

	Blz.
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	1
Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	6
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	17
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid	17
Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening	18
Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media	25
Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	31
Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn	31
Anne Van Asbroeck, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke-Kansenbeleid	41
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	45
Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	45
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	47
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid	65
Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn	67

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 77, 6)

Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	68
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	70
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid	70
Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening	72
Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	72

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLER WERDEN OMGEZET IN MONDELINGE VRAGEN (Reglement artikel 77, 4)

Nihil

REGISTER	74
----------------	----

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 77, 1, 2, 3, 5 en 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

**Vraag nr. 155
van 7 augustus 1996
van de heer JOHN TAYLOR**

Buitenlandse reizen – Overzicht

Geregeld vernemen wij dat leden van de regering, leden van hun kabinet of ambtenaren van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap een buitenlandse reis ondernemen. Vaak stellen wij vast dat zij bij dergelijke gelegenheden worden vergezeld door soms zeer uitgebreide delegaties.

Graag kreeg ik dienaangaande van de minister-president, wat de vorige zitting en het gehele jaar 1995 betreft, volgende informatie.

1. Welke buitenlandse reizen hebben er gedurende die periode plaatsgevonden onder leiding van een lid van de Vlaamse regering, een lid van hun kabinet of een ambtenaar van de Vlaamse Gemeenschap ?

Wat waren de redenen voor die reizen ?

2. Wat was de duur van die respectieve buitenlandse reizen en wat was de kostprijs ervan ?

Op welk budget werd de kostprijs van die reizen aangerekend ? Was dat op het budget van het kabinet of op het budget van de administratie ?

3. Door hoeveel kabinetsleden en/of door hoeveel leden van de administratie werden de respectieve ministers op elk van die reizen vergezeld ?

4. Waren er bij dergelijke gelegenheden ook personen vreemd aan het kabinet of de administratie aanwezig en zo ja, in welke hoedanigheid ?

Door wie werden de reiskosten van dergelijke buitenstaanders betaald ?

5. Werden sommige buitenlandse reizen geheel of gedeeltelijk door derden betaald ? Zo ja, door wie of door welke instantie ?

6. Welke buitenlandse reizen worden er voor de huidige zitting gepland ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Als bijlage vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de antwoorden op de vragen 1 tot en met 4.

Er worden geen buitenlandse reizen geheel of gedeeltelijk door derden betaald.

Het is niet mogelijk een allesomvattende planning van de buitenlandse zendingen voor de huidige zitting te geven. Vele buitenlandse verplaatsingen van de Vlaamse minister bevoegd voor Buitenlands Beleid hangen immers af van beslissingen of activiteiten van "derden". Ik denk hierbij bijvoorbeeld aan de vergaderingen van het Comité van de Regio's, aan de Vergadering van de Europese Regio's, of aan commerciële zendingen en activiteiten van Export Vlaanderen.

Tot einde 1996 zijn volgende buitenlandse zendingen gepland :

- 21 oktober 1996 : bezoek aan de SIAL-voedingsbeurs (Salon International de l'Agriculture) in Parijs, waar Export Vlaanderen en de VLAM (Vlaamse Dienst voor Agro-Marketing) instaan voor de Vlaamse aanwezigheid ;
- 25 oktober-3 november 1996 : officieel bezoek aan Zuid-Afrika ;
- 5-6 november 1996 : aanwezigheid op de Vlaamse Week in Wenen ;
- 21-23 november 1996 : deelname aan de conferentie "Europa van de Culturen" in Dublin ;
- 3-6 december 1996 : deelname aan de Algemene Vergadering van de Europese Regio's in Bazel.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement – red.)

Vraag nr. 159
van 9 augustus 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Buitenlandse berichtgeving over Vlaanderen – VZW Persspiegel

Het hoopgevende initiatief waarmee de VZW Persspiegel met een knipselkrant de uitstraling van Vlaanderen wilde vergroten en de buitenlandse correspondenten in Brussel en elders op een meer objectieve wijze over Vlaanderen wilde voorlichten dan dat gewoonlijk in de Franstalige pers gebeurt, werd recentelijk opgedoekt. Enerzijds zou er te weinig particuliere inbreng zijn geweest, anderzijds zou de Vlaamse overheid te veel inhoudelijke eisen hebben gesteld.

1. Over welke eisen van de Vlaamse overheid is de VZW Persspiegel gestruikeld ?
2. Werden daaromtrent onderhandelingen gevoerd ?
3. In het licht van het belang dat de regering beweert te hechten aan voorlichting van buitenlanders over Vlaanderen, had ik graag vernomen of ze thans andere initiatieven plant.

Werden er al concrete beslissingen terzake getroffen ?

Antwoord

Met de VZW Persspiegel werden gedurende meer dan een jaar besprekingen gevoerd over de verspreiding bij buitenlandse journalisten en persagentschappen van een Flanders Press Review.

Wegens het ontbreken van essentiële informatie over dit project en een uiteenlopende visie over opzet en uitvoering, was ik niet in de mogelijkheid om een beslissing te nemen over een financiële ondersteuning door de overheid. Zo lag er geen concreet financieel plan voor met een duidelijke opgave van de verwachte overheidsbijdrage. Er was geen oplossing voorgesteld voor het probleem van de auteursrechten. Onduidelijk was ook hoe het project over meerdere jaren zou evolueren en wanneer en hoe zou worden geëvalueerd. Daarnaast was er een fundamenteel verschil van opinie met de VZW Persspiegel inzake de distributiewijze van het persoverzicht, de samenstelling van het redactiecomité, de procedure voor de aanwijzing van de hoofdredacteur en het informatieve karakter van het persoverzicht.

Ik heb aan de informatieambtenaar de opdracht gegeven om mij een alternatief voorstel uit te werken voor de opstelling en de verspreiding van een Vlaams persoverzicht voor buitenlanders. Een professionele voorlichting van anderstalige buitenlanders blijft een grote prioriteit in het Vlaams buitenlands beleid.

Vraag nr. 160
van 9 augustus 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

VDBH – Geruchten over misstanden

Nu de knoop werd doorgehakt inzake de omvorming van de VDBH (Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel) tot Export Vlaanderen, doen allerlei wilde geruchten de ronde omtrent het – recente – verleden van de instelling. Een aantal daarvan lijkt me nogal kras. Niettemin wens ik er enkele van na te trekken. Kan de minister mij derhalve een antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

1. Hoeveel verplaatsingen naar het buitenland maakten de drie leden van het dagelijks bestuur tijdens de jongste drie jaar ? Hoeveel dagvergoedingen ontvingen ze daarbij in het totaal ?
2. Klopt het dat in de loop van 1995 de directeur-generaal zich door een dienstwagen naar de luchthaven liet voeren, waar hij het vliegtuig nam naar Luxemburg ? Dat dezelfde dienstwagen dan naar de luchthaven van Luxemburg reed om de directeur-generaal daar op te pikken ? Klopt het dat de dienstwagen van de VDBH ook werd gebruikt voor verplaatsingen van gezinsleden van de directeur-generaal ?
3. Hoeveel onkostennota's voor restaurants en voor relatiegeschenken werden er in de loop van de jongste drie jaar binnengebracht en welk bedrag ging ermee gepaard ? Klopt het dat hiervoor ook andere begrotingsonderdelen werden aangesproken ?
4. Hoeveel personeelsleden beschikken er over GSM-toestellen ? Wat is het nut hiervan ? Klopt het dat de oproepnummers van deze toestellen niet worden bekendgemaakt ?

Antwoord

Vooraf wens ik de aandacht van de Vlaamse volksvertegenwoordiger te vestigen op het feit dat zijn vraag betrekking heeft op het functioneren van een Vlaamse openbare instelling van het type parare-

gionale B. Deze Vlaamse openbare instellingen regelen zelf hun werkzaamheden.

Vervolgens deel ik het antwoord mee dat door de directeur-generaal van Export Vlaanderen werd verstrekt m.b.t. de gestelde vragen.

1. Het aantal verplaatsingen naar het buitenland in de gevraagde periode bedroeg 86 ; dit wil zeggen : directeur-generaal 51, adjunct-directeur-generaal 25 en inspecteur-generaal 10.
Wat de dagvergoedingen betreft, werden de wettelijk bepaalde verplichtingen steeds met de grootst mogelijke nauwkeurigheid gerespecteerd. Aldus bedroegen de vergoedingen voor de drie betrokkenen voor de onderhavige periode in totaal 772.925 frank.
2. De tweede vraag heeft te maken met de ondertekening in Luxemburg van het akkoord van samenwerking tussen de drie gewesten en Luxemburg, ter vervanging van het vroegere BDBH-akkoord (Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel) en het BLEU-kader (Belgisch-Luxemburgse Economische Unie).

De directeur-generaal was door de Vlaamse regering gemachtigd om dit akkoord te tekenen. Teneinde de afspraak met de andere partners te kunnen respecteren, heeft de directeur-generaal die dag 's morgens het vliegtuig genomen naar Luxemburg. In de loop van de dag volgde daarop, na de ondertekeningsceremonie, een lunch met alle delegaties, aangeboden door de Luxemburgse regering, en waren er de besprekingen over de uitvoermodaliteiten van het ondertekend akkoord.

Vervolgens keerde de directeur-generaal, samen met zijn bevoegde medewerker, dezelfde dag naar zijn kantoor terug met de dienstwagen die ondertussen in Luxemburg was gearriveerd.

De dienstwagen van de VDBH wordt gebruikt voor de dienstverplaatsingen van de directeur-generaal, maar ook voor andere geledingen van de dienst (het dagelijks bestuur, de diensthoofden, enz.) evenals voor alle normale dienstverplaatsingen.

3. De finaliteit van onkostennota's voor representatie (restaurants, uitnodigingen) is representatie, persoonlijk contact en reciprociteit mogelijk maken in het kader der taken van de dienst. Dit verklaart waarom het inboeken van deze nota's gebeurt op verschillende begrotingsonderdelen, volgens de aard van de opdrachten. Deze onkostennota's worden geboekt op de desbetreffende budgettaire aanwijzer.

Dit geldt bijvoorbeeld voor de relatiegeschenken die worden gebruikt tijdens buitenlandse zendingen, bij ontvangsten van vreemde delegaties in Vlaanderen, of ten aanzien van sprekers op seminaries en briefings aan de ondernemingen. Daaraan werd tijdens de betrokken drie jaar 733.134 frank uitgegeven.

Kleinere gadgets en producten uit Vlaanderen worden op de VDBH-stands op internationale jaarbeurzen gebruikt (totale uitgave : 966.306 frank – 1994/1996). Dit soort van attenties (meestal kunstboeken over Vlaanderen of Vlaamse producten) vormt een normaal onderdeel van internationale zakelijke contacten.

Tijdens de betrokken periode werd in dit kader van representatie voor recepties, uitnodigingen, restaurants, reciprociteit, in totaal 1.326.713 frank uitgegeven (1994, 1995 en 1996).

Inzake de onkosten voor relatiegeschenken heeft het dagelijks bestuur voor de drie gevraagde jaren onkostennota's ingediend ten bedrage van 6.525 frank (voor de aankoop van bloemen naar aanleiding van geboorten, huwelijken en overlijdens).

4. Er zijn op dit ogenblik acht GSM's in gebruik, waarvan vier op naam en vier ter beschikking naargelang de opdrachten van de personeelsleden. Het nut hiervan werd sedert deze ingebruikname (die dateert van 1995) bewezen, vooral in hoofde van de directeur-generaal, de adjunct-directeur-generaal en een aantal diensthoofden (onder meer van twee provinciale kantoren), maar ook tijdens zendingen in het buitenland. Ik vestig er ten slotte de aandacht op dat hierdoor onder meer op VDBH-stands op jaarbeurzen, hoge telefoonaansluitingskosten kunnen worden vermeden. De oproepnummers worden geenszins geheim gehouden.

**Vraag nr. 161
van 9 augustus 1996
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS**

Ontwikkelingssamenwerking – Vlaanderen-Zuid-Afrika

1. Hoeveel besteedt Vlaanderen aan ontwikkelingssamenwerking met Zuid-Afrika ? Over hoeveel jaar is dat bedrag eventueel gespreid ?
2. Aan welke projecten wordt het besteed ?

3. Welke criteria werden gehanteerd bij de keuze ervan ?
4. Hoe verloopt de controle inzake de financiën en de resultaten ?

Antwoord

Einde 1994 besliste de Vlaamse regering van de betrekkingen met Zuid-Afrika een prioriteit te maken van haar beleid in Afrika, om ook een Vlaamse bijdrage te leveren aan het heropbouwen en ontwikkelingsprogramma in dat land. De Vlaamse regering besliste tegelijkertijd hiervoor 500 miljoen frank voor de komende drie jaar te reserveren.

Als bijlage vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger :

- een interdepartementaal overzicht van de bedragen vastgelegd voor 1994 en 1995 ;
- overzichten van de door de administratie Buitenlands Beleid goedgekeurde projecten in 1994, 1995 en 1996 ;
- een overzicht van de door het departement Onderwijs goedgekeurde interuniversitaire projecten voor 1994 en 1995 ; in 1996 werden nog geen projecten uitgevoerd ;
- een lijst van de in 1995 goedgekeurde projecten door de administratie Economie, de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn (gehandicaptenzorg) en de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (huisvesting) ;
- een lijst van de door de administratie goedgekeurde projecten in 1995.

In 1994 werd in totaal 47.490.000 frank vastgelegd voor samenwerking met Zuid-Afrika. In 1995 ging het om een bedrag van 192.379.462 frank. Het betreft hier projecten ter ondersteuning van de ontwikkeling inzake onderwijs, cultuur, gehandicaptenzorg en huisvesting. Aangezien het begrotingsjaar 1996 nog lopende is, een aantal verlengingsaanvragen van in 1994 en 1995 goedgekeurde projecten nog in onderzoek is en de Zuid-Afrikaanse overheden nog steeds nieuwe projectvoorstellen overmaken – ondermeer in het licht van de geplande officiële zending – kan er voor 1996 nog geen realistisch overzicht van goedgekeurde projecten worden opgesteld. Verder is ook nog een aantal samenwerkingsvoorstellen van de Internationale Arbeidsorganisatie in onderzoek.

Volgende criteria worden gehanteerd bij de selectie van projecten ter bevordering van de democratisering en heropbouw van het land.

1. De samenwerkingsprojecten moeten passen in de doelstellingen neergelegd in de intentieverklaring tussen de Vlaamse regering en de regering van Zuid-Afrika van 4 november 1996.
2. De samenwerkingsprojecten moeten bijdragen tot de maatschappelijke wederopbouw en de economische en culturele ontwikkeling van Zuid-Afrika ; zij moeten passen in de globale Zuid-Afrikaanse ontwikkelingsstrategie, vastgelegd in het Zuid-Afrikaanse heropbouw- en ontwikkelingsplan.
3. De projecten moeten indien mogelijk gericht zijn op samenwerking tussen Vlaanderen en Zuid-Afrika ; zij moeten derhalve indien mogelijk betrekking hebben op een samenwerkingsverband tussen een Vlaamse partner enerzijds en een Zuidafrikaanse partner anderzijds.
4. De projecten moet bij voorkeur betrekking hebben op de volgende sectoren : huisvesting, gezondheidszorg en samenlevingsopbouw, onderwijs en beroepsopleiding, wetenschappelijke samenwerking, KMO-ontwikkeling (kleine en middelgrote ondernemingen), landbouw, cultuur en sociaal-cultureel werk, water en/of milieu, technologie en sport.
5. Er wordt rekening gehouden met de mogelijkheid van samenwerking en/of subsidiëring met of door een internationale instelling zoals de Wereldgezondheidsorganisatie, de EU (Europese Unie), de Internationale Arbeidsorganisatie of Unesco (United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization) ;
6. Alle projectvoorstellen worden onderzocht op :
 - de kwaliteit van het voorgestelde partnership, de expertise van de betrokken Vlaamse partner(s) en de geschiktheid van de Zuid-Afrikaanse partner ;
 - de mate waarin de projecten gericht zijn op duurzame resultaten en ruimte laten voor een eigen Zuid-Afrikaanse inbreng ;
 - de mate waarin de uitvoering van de projecten op korte termijn ten goede komt aan de bevolking en de geselecteerde doelgroepen ;
 - de herkenbaarheid van de projecten, en van het aandeel van Vlaanderen ;

- de demonstratie- en pilootwaarde met het oog op de toepasbaarheid van de resultaten op ruimere schaal.

Over de projectvoorstellen wordt het advies ingewonnen van de interdepartementele werkgroep Zuid-Afrika, die in het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap functioneert onder de leiding van de administratie Buitenlands Beleid. Deze administratie staat ook in voor de supervisie en de follow-up, via bezoeken ter plaatse en in samenwerking met de Belgische ambassade in Zuid-Afrika.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement – red.)

**Vraag nr. 164
van 10 september 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Belgium Flanders Exchange Center Osaka – Doelstellingen

Op 4 juli jongstleden besliste de Vlaamse regering aan het Belgium Flanders Exchange Center in Osaka (Japan) een subsidie van 18 miljoen frank toe te kennen.

Wat zijn de doelstellingen van dit centrum? Welke activiteiten ontwikkelt het en wie is erbij betrokken?

Antwoord

Het Belgium Flanders Exchange Center (BFEC) in Osaka (Japan) werd in 1975 opgericht en is een stichting volgens Japans recht. Van bij het ontstaan stond het BFEC symbool voor de vriendschap tussen Vlaanderen en Japan. Het BFEC ontvangt van Vlaanderen jaarlijks een subsidie, en dit op grond van werkingsverslagen over het voorbije jaar en voorstellen inzake werking en budget voor het komende jaar. Voor 1996 wordt een subsidie van 18.000.000 frank toegekend.

De beheerraad van het BFEC bestaat momenteel uit acht leden. De voorzitter/directeur is de Vlaaming Bernard Catrysse. Een van de leden is de attaché van de Vlaamse Gemeenschap in Tokyo, David Maenhout. De andere leden zijn afkomstig uit universitaire en economische middens (bedrijven zoals Daikin, Kaneka, ...).

De doelstelling van het BFEC is actief bijdragen tot de culturele, wetenschappelijke en economische uitwisseling tussen Vlaanderen en Japan.

Vooraf culturele en wetenschappelijke activiteiten staan bij het BFEC centraal, zoals onder meer Nederlandse taallessen, seminars, voordrachten, tentoonstellingen, concerten, koorwerking en filmfestivals. Dit is slechts een greep uit de brede waaier van activiteiten die elkaar in snel tempo opvolgen.

Het BFEC voert een beleid waar hedendaagse kunst en de actueel levende kunstenaar de voorrang genieten, waar jongerenwerking centraal staat en waar voor alles een optimale interactie met de Japanse gastheer wordt nagestreefd. Europa en de ontwikkeling van initiatieven in een Europese context zijn tevens belangrijke aspecten van het toekomstgerichte beleid van het BFEC. Hier wordt vooral het respect voor de eigenheid en de verscheidenheid van de Europese culturen nagestreefd.

Cultuur staat echter niet los van economie. Heel wat van de initiatieven van het BFEC worden mogelijk gemaakt door Japanse en Vlaamse bedrijven die de werking van het BFEC genegen zijn en die dan ook daadwerkelijk (financieel) ondersteunen. Het BFEC scheidt op zijn beurt een kader waarin Vlaamse en Japanse bedrijven elkaar vinden. Zo draagt het BFEC ook bij tot de promotie van Vlaanderen als handelspartner en als ideale plaats om te investeren. Het BFEC heeft op die manier de voorbije jaren een hecht netwerk van Vlaamse en vooral Japanse bedrijven uitgebouwd, die bij een heel aantal aspecten van zijn werking actief worden ingeschakeld. Delegaties en missies uit Vlaanderen worden op het BFEC ontvangen en verder begeleid.

Gelet op de ervaring en know-how vormt het BFEC een belangrijke schakel in het buitenlandse beleid van Vlaanderen ten aanzien van Japan en speelt het een ondersteunende rol voor de opdrachten van de Vlaamse gemeenschapsattaché in Tokyo.

**Vraag nr. 1
van 23 september 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Gelijke-kansenbeleid gehandicapten – Departementale implementatie (2)

Op mijn schriftelijke vraag van 13 mei 1996 in verband met het gelijke-kansenbeleid bij de openbare

diensten ontving ik een onvolledig antwoord (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14 van 28 mei 1996, blz. 692 – red.*).

Graag had ik een aanvulling van de gegevens, om te volgen in welke mate de Vlaamse regering haar gelijke-kansenbeleid voor gehandicapten uitvoert.

1. Hoeveel diensten (ministeries en overheidsdiensten) die onder de bevoegdheid van de minister vallen, voldoen aan de regelgeving voor de administratie van de Vlaamse Gemeenschap van 1993 betreffende het tewerkstellen van gehandicapten ? Wat is het aantal gehandicapten tegenover de personeelssterkte van de dienst ? Op welk niveau worden ze tewerkgesteld ?
2. Zijn er personen met een handicap op contractuele basis aan het werk bij diensten (ministeries en overheidsdiensten) die onder de bevoegdheid van de ministers vallen ? Hoeveel in elke dienst en op welk niveau ? Wat is de verhouding tegenover het totaal aan contractuelen ?
3. Hoeveel personen met een handicap kwamen in dienst sedert 1994 ? In welke diensten, op welk niveau ?
4. Geldt voor de Vlaamse administratie de wet op de sociale reclassering van 1963 en het koninklijk besluit van 11 augustus 1972 ter bevordering van de tewerkstelling van mindervaliden nog ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Bossche, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

LUC VAN DEN BOSSCHE

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 187
van 6 juni 1996
van de heer MICHEL DOOMST

Onderwijspersoneel – Vervoerskosten

Door het onderwijsdecreet VI van 21 december

1994 is het de Vlaamse regering mogelijk gemaakt om het decretaal bekrachtigde besluit van de Vlaamse regering aan te passen betreffende de tegemoetkoming van de werkgevers in de onderwijssector in de vervoerskosten van hun personeelsleden. Op vraag nr. 100 van Hugo Van Dierden (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 13 maart 1995, blz. 530 – red.*) en op vraag nr. 184 van Mieke Vogels (*BVA nr. 2 van 7 november 1994, blz. 47 – red.*) antwoordde de minister dat zijn administratie onverwijld de vereiste initiatieven zou nemen om het besluit aan te passen, rekening houdende met de specifieke toestanden in het onderwijs.

1. Welke initiatieven heeft de administratie reeds genomen om dit besluit aan te passen aan de eigen toestanden van het onderwijs ?
2. Wanneer zullen deze wijzigingen ingaan ?
3. Hoeveel personeelsleden van het Vlaams onderwijs maakten er in de schooljaren 1993-1994 en 1994-1995 gebruik van deze terugbetalingsmogelijkheid ? Welke som werd in deze schooljaren aan die terugbetaling besteed ?
4. Is dit besluit sedert de hervorming van het hoger onderwijs daarop nog van toepassing ?

Aanvullend antwoord

(*Vorig antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 10 juni 1996, blz. 770 – red.*)

Aantal personeelsleden waarvoor een aanvraag voor terugbetaling van de vervoerskosten is ingediend :

	1993-1994	1994-1995
Basisonderwijs	379	554
Secundair Onderwijs	826	1.296

Terugbetaalde bedragen (fr.) :

	1993-1994	1994-1995
Basisonderwijs	1.818.983	2.923.875
Secundair Onderwijs	6.795.243	10.785.807

Zoals reeds vermeld in mijn vorig antwoord betalen de hogescholen, vanaf het begrotingsjaar 1996,

zelf de tegemoetkoming in de door de personeelsleden gedragen vervoerskosten.

Het aantal personeelsleden dat gebruik maakt van de terugbetalingsmogelijkheid en het terugbetaalde bedrag voor het academiejaar 1994-1995, dat wordt betaald op het krediet van de begroting van 1996, zijn dan ook niet bij mijn administratie bekend.

Ik vestig er tevens de aandacht op dat het departement Onderwijs niet bijdraagt in de tegemoetkoming van de vervoerskosten voor de personeelsleden van het onderwijs voor sociale promotie en het deeltijds kunstonderwijs, evenals voor de personeelsleden van de psycho-medisch-sociale centra. Bijgevolg heeft mijn administratie, wat deze sectoren betreft, geen zicht op het aantal aanvragers van deze tegemoetkoming of op het totale terugbetaalde bedrag ervan.

Vraag nr. 225
van 31 juli 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Opleiding verpleegkundigen – Erkenning diploma

Naar aanleiding van mijn vraag om uitleg over de opleiding Verpleegkunde, antwoordde de minister dat hij nog steeds geen contact heeft gehad met de federale minister van Volksgezondheid in verband met de erkenning van het diploma Verpleegkunde en de bijzondere beroepstitels en beroepsbekwaamheden (*Handelingen 39 van 7 mei 1996, blz. 2072 e.v. – red.*).

De kans bestaat dat verpleegkundigen in opleiding niet zullen worden erkend ten gevolge van een wet van de federale overheid.

Is er hierover ondertussen al overleg geweest en zo ja, wat is het resultaat ?

Antwoord

Op mijn dringende brief van 27 juli 1995 aan mijn federale collega Colla betreffende het koninklijk besluit (KB) van 18 januari 1994, houdende de lijst van bijzondere beroepstitels en bijzondere beroepsbekwaamheden voor de beoefenaars van de verpleegkunde (Belgisch Staatsblad 9 maart 1994), en op mijn herinneringsbrieven heb ik nog steeds geen antwoord mogen ontvangen. Ook pogingen om tot overleg te komen op ambtelijk en kabinetsniveau zijn totnogtoe vruchteloos gebleven.

Ondertussen werden door collega Colla op 16 april 1996 (Belgisch Staatsblad 3 augustus 1996) ter uitvoering van voormeld KB wel twee ministeriële besluiten uitgevaardigd, waarin de federale bevoegdheid op onmiskenbare wijze wordt overtreden.

Aangezien overleg terzake uitblijft, heb ik opdracht gegeven een annulatieberoep aan te tekenen bij de Raad Van State tegen beide ministeriële besluiten binnen de daartoe bepaalde termijn, en als verzoekende partij een prejudiciële vraag te richten aan het Arbitragehof.

Vraag nr. 236
van 10 september 1996
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Vrouwen in de administratie – Beleid

Uit verklaringen van de opdrachthoudster voor Emancipatiezaken blijkt dat er slechts een lichte vooruitgang is in de vertegenwoordiging van vrouwen in de Vlaamse administratie en vooral op de hoogste niveaus. Zij spreekt eerder over een proces van Echternach. Zelfs in een sterk vrouwelijke instelling zoals Kind en Gezin geraken vrouwen niet aan de top en zijn ze zelfs volledig verdwenen uit het vijfhoekige directiecomité. Sommige departementen blijven echte mannenbastions.

1. Ondanks de vele inspanningen, ook financieel, verandert er in praktijk blijkbaar bijzonder weinig. Kan de minister mij een evolutie geven per departement van de vertegenwoordiging van vrouwen, procentsgewijze en per niveau ?
2. De opdrachthoudster voor Emancipatiezaken stelt duidelijk dat positieve actie of een voorkeursbeleid voor vrouwen de enige manier is om het proces van gelijke kansen te versnellen. Kan de minister mij meedelen welke maatregelen terzake reeds zijn genomen of worden uitgewerkt ?
3. Er wordt voor gewaarschuwd dat op de laagste niveaus de positie van sommige functies in het gedrang komt ten gevolge van de informatisering en de automatisering, waarbij wordt vastgesteld dat het vooral om vrouwen gaat. Worden er specifieke maatregelen getroffen om dit te voorkomen ? Zo ja, welke ? Worden er terzake opvangmogelijkheden uitgewerkt, gelet op het feit dat het hier om een toch wel kwetsbare groep gaat ?

4. Wordt er tussen het departement van de minister en de andere departementen overleg gepleegd om de positie van de vrouw in de schijnwerpers te plaatsen en positieve actie terzake te ondersteunen ?

Zo ja, met welke departementen ?

Wat is het resultaat hiervan ?

Gebeuren er speciale inspanningen voor die departementen die worden omschreven als echte mannenbastions?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Anne Van Asbroeck, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke-Kansenbeleid.

Antwoord

1. Evolutie van de vertegenwoordiging van vrouwen per departement, procentsgewijze en per niveau

Voor deze evolutie verwijs ik naar het Algemeen Voortgangsrapport inzake emancipatie – editie 1995, blz. 69 (zie bijlage).

2. Maatregelen m.b.t. voorkeursbeleid

Tot nu toe werd er binnen de Vlaamse administratie geen voorkeursbeleid gevoerd en er worden momenteel geen maatregelen in die zin voorbereid. Er is immers een duidelijk verschil tussen een voorkeursbeleid en positieve actie. Positieve actie slaat op *een samenhangend pakket van maatregelen* die moeten leiden tot een evenredige vertegenwoordiging van vrouwen en mannen in alle functies en op alle niveaus, en tot het opheffen van hinderpalen die de gelijke kansen tussen vrouwen en mannen belemmeren. Een voorkeursbeleid kan een onderdeel zijn van positieve actie, als zijnde één van de mogelijke maatregelen die kunnen worden voorgesteld.

3. Opvangmogelijkheden voor vrouwen op lagere niveaus waarvan de positie door informatisering en automatisering in het gedrang komt

De dienst Emancipatiezaken organiseert een computerclub voor vrouwen om de de taakinvulling van administratiemedewerkers te verruimen, zodat zij meer kansen krijgen om hun job te behouden. In deze cursus wordt de vaardigheid, de deskundigheid en het enthousiasme van vrouwen voor het werken met de computer verhoogd, met aandacht voor de ontwikkeling van kennis, lay-outprogramma's en het perfectioneren van het computergebruik in het algemeen.

4. Overleg met andere departementen

Via de interne begeleidingscommissie wordt er overleg gepleegd met alle departementen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Een verslag van de werkzaamheden van de interne begeleidingscommissie vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger in het Algemeen Voortgangsrapport en in het positieve-actieplan, die jaarlijks worden opgesteld en te verkrijgen zijn bij de dienst Emancipatiezaken.

Positieve acties in het (mannelijk dominante) departement LIN

Voor het departement LIN (Leefmilieu en Infrastructuur) werd in het werkjaar 1993-1994 een apart positieve-actieplan opgesteld. Daarbij werd de problematiek van dit departement grondig geanalyseerd. De volgende acties werden er gepland : een betere informatiestroom naar de buitendiensten, stages voor ingenieursstudentes, een onderzoek in het kader van diversificatie in studiekeuze, het stimuleren van vorming en een netwerk voor de vrouwen van het departement LIN.

Vraag nr. 237 van 10 september 1996 van de heer FRANCIS VERMEIREN

Franstalige scholen faciliteitengemeenten – Pedagogische inspectie

Het Vlaams Parlement heeft onlangs unaniem een motie aangenomen waarin aan de Vlaamse regering wordt gevraagd zo vlug mogelijk de pedagogische inspectie over te nemen van de Franstalige basisscholen in de faciliteitengemeenten (*Stuk 296 (1995-1996) – Nr. 1, aangenomen op 22 mei 1996 – red.*).

Toch lijkt de minister-president van de Franse Gemeenschap niet zinnens om deze inspectie over te laten aan ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap. Zij voert inderdaad aan dat de wet van 12 juli 1971 die deze toestand heeft ingesteld, slechts kan worden gewijzigd mits de goedkeuring van een bijzondere wet.

Ziet de Vlaamse regering, in dergelijke omstandigheden, de mogelijkheid om gevolg te geven aan voormelde motie van het Vlaams Parlement ?

Welke initiatieven zijn er terzake reeds genomen ?

Antwoord

In zijn vraag verwijst de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar de wet van 12 juli 1971. Ik veronderstel dat hij de wet van 21 juli 1971 bedoelt betreffende de bevoegdheid en de werking van de cultuurraden voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap en voor de Franse Cultuurgemeenschap. Deze wet werd, met uitzondering van artikel 4 en 5, opgeheven bij wet van 8 augustus 1980.

Artikel 5 stelt dat, onverminderd de territoriale bevoegdheid van elke cultuurraad, de praktische uitvoeringsmaatregelen inzake onderwijs gehandhaafd blijven die de ministers van Nationale Opvoeding tot 31 december in onderlinge overeenstemming hebben genomen ten behoeve van de inwoners van de zes randgemeenten en van de taalgrensgemeenten, die niet de taal van het taalgebied gebruiken. Die maatregelen kunnen slechts worden gewijzigd met instemming van de twee cultuurraden.

Zolang die maatregelen niet gewijzigd zijn, blijft de Franstalige inspectie, naar de letter van de wet en het akkoord, bevoegd voor de pedagogische inspectie van de Franstalige basisscholen in de faciliteitengemeenten. De administratieve inspectie van deze scholen valt onder de bevoegdheid van het Vlaams departement Onderwijs.

Zoals ik in de commissie Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid op 19 september jongstleden heb meegedeeld, heb ik bij mijn Franstalige collega schriftelijk aangedrongen om over de pedagogische inspectie en de eindtermen en ontwikkelingsdoelen in de Franstalige basisscholen overleg te plegen. Dit in het kader van de actualisering van de in juni 1970 en in mei 1973 afgesloten protocollen. Tijdens dit overleg zal ik ook de kwestie van de kwaliteit van de lessen Nederlands te berde brengen. Daarvoor moeten sluitende garanties worden gegeven door mijn Franstalige collega.

Vraag nr. 238
van 10 september 1996
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Tewerkstellingsprogramma's overheidsdiensten – Situatie

Destijds werden een aantal bijzondere statuten in het leven geroepen die beoogden werklozen een tijdelijke betrekking te bezorgen in overheidsdiensten.

1. Hoeveel personen die thans in overheidsdiensten (gewest, provincie en gemeenten) werken vallen onder een dergelijk statuut ?

Wat is het percentage van deze onder een bijzonder statuut vallende werknemers ten opzichte van het totaal aantal personen in overheidsdiensten (voor het gewest, de provincies en de gemeenten) ?

2. Werden alle personen die zijn aangeworven in het kader van het derde arbeidscircuit (DAC) reeds overgeheveld naar het gesco-statuut (gesubsidieerde contractuelen) ? Over hoeveel personen gaat het eventueel, wat is hun gemiddelde anciënniteit, hun beroepsbekwaamheid en het bedrag van hun bezoldiging ?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Antwoord

1. Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap

De statuten waarin werklozen worden tewerkgesteld in het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, zijn die van gesubsidieerd contractueel personeelslid, al of niet ter vervanging van personeelsleden met loopbaanonderbreking.

De gegevens beschikbaar in het personeelssysteem op 1 september 1996 leveren de volgende resultaten op.

Het aantal gesubsidieerde contractuelen waarvoor de VDAB (Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding) een premie uitkeert, bedraagt 288. Het aantal gesubsidieerde contractuelen ter vervanging van personeelsleden met loopbaanonderbreking bedraagt 191.

Al deze personeelsleden samen (479) vormen 4,43 % van het totaal aantal personeelsleden van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (10.830).

Volgens de gegevens in het personeelssysteem zijn in het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap nooit personeelsleden in het DAC-statuut aangeworven. Enkel de contractuele personeelsleden die werden aangeworven in het statuut van tewerkgestelde werkloze, zijn omgeschakeld naar het gesco-statuut.

Een overzicht van de beroepsbekwaamheid per persoon kan niet worden gegeven omdat deze gegevens (diploma's) niet volledig worden bijgehouden. Het betreft immers periodes van korte of middellange duur waarvoor een arbeidscontract wordt afgesloten, en bovendien zijn deze gegevens niet relevant voor het beheer van het personeelsdossier. Precies omdat het meestal over relatief korte periodes gaat, loont het niet de moeite om al deze gegevens bij te houden.

Algemeen kan worden gesteld dat personeelsleden met alle mogelijke beroepsbekwaamheden ter vervanging worden aangeworven. In het geval van een loopbaanonderbreking wordt immers een vervanger aangeworven in de aanvangsgraad van hetzelfde niveau als het personeelslid dat zijn loopbaan onderbreekt.

Die vervanger is bijgevolg ook qua diploma gebonden aan de beroepsloopbaanonderbreker. De VDAB en de RVA (Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening) leveren hiervoor de nodige attesten af.

De gemiddelde anciënniteit en de gemiddelde bezoldiging van deze personeelsleden bedraagt :

Statuut	Gemiddelde anciënniteit	Gemiddelde jaarbasis aan 100 %
Vervangers van loopbaanonderbreking (zonder premie)	41,9 maanden	573.261,975 frank
Gesubsidieerde contractuelen (met premie)	89,26 maanden	652.754,31 frank

2. Vlaamse openbare instellingen en lokale besturen

Indien de Vlaamse volksvertegenwoordiger analoge informatie wenst over de tewerkstellingsprogramma's in de Vlaamse openbare instellingen, moet ik hem daarvoor verwijzen naar de functioneel bevoegde Vlaamse ministers voor die instellingen en de gemeenten, overeenkomstig het besluit van de Vlaamse regering van 28 juni 1995 houdende toewijzing van bevoegdheden inzake bestuur van of toezicht op de Vlaamse openbare instellingen (Belgisch Staatsblad 9 augustus 1995), gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 12 juli 1995 (Belgisch Staatsblad 14 oktober 1995).

Wat het gemeentepersoneel betreft, verwijs ik naar mijn collega Leo Peeters, Vlaams minister

van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting.

Vraag nr. 239 van 10 september 1996 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Opleiding verpleging/verzorging – Hepatitis B-vaccinatie

Leerlingen en studenten die een opleiding in de verzorgingssector volgen, lopen door hun stages risico op beroepsziekten. Hepatitis B is een dergelijke ziekte, met zware gevolgen.

Sedert enkele jaren vergoedt het Fonds voor Beroepsziekten aan leerlingen en studenten deze vrij dure vaccinatie. Leerkrachten komen hiervoor echter niet in aanmerking. De school is als werkgever wettelijk verplicht deze vaccinatie gratis ter beschikking te stellen van de leerkrachten. Op vele plaatsen gebeurt dit niet : men zwijgt erover of men doet de leerkrachten zelf betalen. Voor HOBUS-scholen (hoger onderwijs buiten de universiteit) voor verpleegkunde, laborant en opvoeder betekent dit immers een zware uitgave, daar zij veel leerkrachten hebben die regelmatig deze vaccinatie moeten krijgen.

In scholen met aanvullend secundair beroepsonderwijs (ASBO), beroepssecundair (BSO) en technisch secundair onderwijs (TSO) met studierichtingen-verzorging wordt deze vaccinatie helemaal niet aangeboden, noch aan de leerlingen, noch aan de leerkrachten. Ook hier is de financiële implicatie zwaar en betekent dit een oneerlijke concurrentie van deze scholen of studierichtingen tegenover andere.

1. Is er onderzoek gedaan naar het al dan niet vaccineren tegen hepatitis B bij leerlingen en leerkrachten Verzorging en Verpleging ?

Zo ja, wat zijn de resultaten respectievelijk voor leerlingen en leerkrachten BSO, TSO, ASBO en studenten en leerkrachten HOBUS in de afdeling Verpleging, Laborant en Opvoeder ?

Is het niet zinvol dit via PMS-MST (psychomedisch-sociale centra – medisch schooltoezicht) te laten opvolgen ?

2. Is er in speciale tegemoetkomingen voorzien voor de scholen met een bepaald percentage leerlingen/studenten in de verzorgende richting, om hun leerlingen/leerkrachten te laten vaccineren ?

3. Een eenvoudige oplossing zou erin kunnen bestaan dat een bijdrage voor leerkrachten wordt gestort aan het Fonds voor Beroepsziekten, zodat alles via dit Fonds wordt geregeld. Heeft de minister reeds stappen ondernomen in die zin ?

Antwoord

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger in haar brief zelf suggereert, lopen zowel studenten als onderwijzend personeel in de opleiding Verpleegkunde, Laboratorium- en Voedingstechnologie en Orthopedagogie een verhoogd risico op onder meer hepatitis B.

Wat de schoolvoorlichting en praktische uitvoering van voorzieningen (zoals inenting van leerlingen-verpleegkundigen) betreft, wordt gebruik gemaakt van de kanalen van het medisch schooltoezicht.

Het medisch schooltoezicht is gratis.

Tot de opdrachten van het MST behoren het toezicht op de vaccinatiestatus van de leerlingen en, mits toestemming, het instaan voor de vaccinaties die wettelijk zijn toegestaan.

De vaccinatie tegen hepatitis B is een materie van volksgezondheid, net als het medisch schooltoezicht.

Het behoort tot de opdracht van het medisch schooltoezicht om die profylactische maatregelen te nemen die aangewezen zijn om de verspreiding van besmettelijke ziekten te vermijden. Inenting tegen hepatitis B vallen daaronder. De scholen moeten erover waken dat deze inenting effectief plaatsvinden.

PMS/MST heeft deze opdracht niet ten aanzien van het onderwijzend personeel.

Alleen in het gemeenschapsonderwijs zijn de PMS-centra belast met het medisch schooltoezicht.

De minister van Onderwijs kan evenwel geen richtlijnen geven inzake MST. Dit behoort tot de bevoegdheid van de minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.

De inspectie hoger onderwijs licht thans, in het kader van haar decretale opdracht, de opleiding Verpleegkunde door.

Daarin wordt onder meer aandacht besteed aan het gestelde probleem. Meer bepaald gaat de doorlichtingscommissie na of en in welke mate hogescholen hun verplichtingen nakomen inzake vaccinaties tegen hepatitis B.

Resultaten hieromtrent kunnen nog niet worden bekendgemaakt, aangezien de doorlichtingen verspreid zijn over het vorige en het huidige academiejaar en er nog geen eindrapport is opgemaakt. Thans wordt wel gewerkt aan een tussenrapport met een aantal voorlopige conclusies van het voorbije academiejaar. Dit tussenrapport wordt eerlang door de inspectie hoger onderwijs gepubliceerd.

Het voorkomen van risico's behoort tot de normale verantwoordelijkheden van de school. Het is dus vanzelfsprekend dat de school die opleidingen aanbiedt in de verzorgende sector, zowel haar personeel als haar studenten verplicht alle voorzorgsmaatregelen te nemen. Teneinde hepatitis B te vermijden, is inenting een probaat middel.

Na daartoe individuele aanvragen te hebben ingediend, kunnen de scholen de onkosten voor inenting van sommige leerlingen en studenten terugvorderen van het Fonds voor Beroepsziekten.

Het Fonds voor Beroepsziekten kan de onkosten voor vaccinaties van het onderwijzend personeel niet vergoeden, aangezien die personeelsleden als ambtenaar worden beschouwd en ambtenaren niet onder de toepassing vallen van de wetgeving op de beroepsziekten.

Voor het onderwijzend personeel zijn deze onkosten ten laste van de school zelf.

Zo bijvoorbeeld kunnen secundaire scholen deze kosten aanrekenen op de jaarlijks toegekende werkmiddelen.

In het HOBU ontvangt elke hogeschool, ten gevolge van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap, een globale enveloppe waarmee zij zowel haar personeelsuitgaven als haar werkkosten moet betalen. De overheid kan – decretaal – niet meer tussenkomen in de betaling van afzonderlijke onkosten, aangezien hiervoor geen begrotingsposten meer bestaan. Zo heeft de decreetgever het trouwens ook gewild.

Teneinde risico's zoveel mogelijk te vermijden, zou de school er goed aan doen een verzekering af te sluiten. Voorzorgsmaatregelen, zoals inenting, zullen wellicht door de verzekeringsmaatschappij worden bedongen.

Inzake de problematiek van de beroepsziekten vigeren voor onder meer leerlingen en studenten de gecoördineerde wetten van 3 juni "betreffende de schadeloosstelling voor beroepsziekten". De bevoegdheid terzake berust integraal bij de federale minister van Sociale Zaken.

Voor onder meer het onderwijzend personeel is de kaderwet van 3 juli 1967 van toepassing, namelijk de wet "houdende de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op weg van en naar het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector".

Deze wetgeving ressorteert onder de bevoegdheid van de federale minister van Ambtenarenzaken, met dien verstande dat voor bepaalde onderdelen een link bestaat met het bevoegdheidsdomein van de federale minister van Sociale Zaken.

Wat de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger suggereerde oplossing betreft om door de overheid bijdrage aan het Fonds te laten storten en op die manier de onkosten te laten vergoeden, moet ik verwijzen naar het voornoemde decreet waarbij de hogeschool geacht wordt alle personeels- en werkingskosten te betalen met de haar toegekende enveloppe.

Ook wat het secundair onderwijs betreft, werden geen stappen ondernomen om deze problematiek via een bijdrage aan het Fonds voor Beroepsziekten te regelen.

Vraag nr. 240
van 10 september 1996
van de heer FILIP DEWINTER

Nederlands aan Franse universiteiten – Frans-Nederlands akkoord

Onlangs werd door de Franse en Nederlandse ministers van Onderwijs een akkoord afgesloten waarbij werd bepaald dat er vanaf volgend academiejaar in verschillende Franse universiteiten een lesuur Nederlands komt.

In hoeverre is de Vlaamse regering al betrokken bij dit akkoord ?

Antwoord

De Franse minister van Onderwijs, de heer Barou, heeft onlangs laten weten aan de Nederlandse minister van Onderwijs dat vanaf 1998 de leerkrachten Nederlands in het secundair onderwijs het Capes-getuigschrift (Certificat d'Aptitude au Professorat de l'Enseignement du Second Degré) kunnen behalen. Dit is te lezen in het besluit van 26 juni 1996, dat een wijziging voorstelt van het besluit van 30 april 1991 betreffende de organisatie van het Capes-examen voor docenten van het

secundair onderwijs. Docenten, die in het bezit zijn van het Capes-getuigschrift, een onderwijsbevoegdheid op basis van centrale examens, kunnen een vaste aanstelling krijgen in het onderwijs. Deze beslissing kan tot gevolg hebben dat er vanaf volgend jaar een lesuur Nederlands aan verschillende universiteiten wordt gegeven. Hiervoor werd echter geen akkoord tussen de ministers van Onderwijs van Frankrijk en Nederland afgesloten.

In een aantal scholen kunnen Franse leerlingen nu reeds Nederlands als vreemde taal leren en als eindexamenvak kiezen. Het feit dat de positie van de docenten Nederlands minder onzeker wordt, zal ontegensprekelijk de belangstelling van de scholen om het vak Nederlands aan te bieden doen toenemen. Dat is vooral van belang voor de regio Nord-Pas de Calais, waar veel jongeren grote belangstelling hebben voor het leren van de Nederlandse taal.

Geruime tijd reeds zijn er in Taalunieverband verschillende samenwerkingsprojecten gestart om de kennis van en de belangstelling voor het Nederlands in Frankrijk en meer speciaal in Frans-Vlaanderen te bevorderen. De invoering van het Capes voor de docenten Nederlands was dan ook voor het comité van ministers van de Nederlandse Taalunie, waarin ook de Vlaamse minister van Onderwijs zitting heeft, een belangrijke prioriteit bij de verspreiding van de Nederlands taal en cultuur in Frankrijk.

Vraag nr. 241
van 18 september 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

PMS en MST – Vaccinatiebeleid

De PMS-centra (voor het gemeenschapsonderwijs) en het MST (voor het gesubsidieerd onderwijs) zijn onder meer verantwoordelijk voor het vaccinatiebeleid voor schoolgaande jongeren.

1. Voor welke vaccinaties en op welke leeftijd staan de psycho-medisch-sociale centra (PMS) en het medisch schooltoezicht (MST) in ?
2. Hoeveel leerlingen worden effectief bereikt door PMS en MST in elke provincie ? Zijn er gedragswijzigingen naargelang geslacht, leeftijd, soort vaccinatie en studierichting van de jongeren ?
3. Wat zijn de redenen voor het eventueel niet bereiken van bepaalde leerlingen ?

4. Welke acties worden er respectievelijk door PMS en MST ondernomen naar de groepen die niet worden bereikt? Worden er acties voorbereid?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.

Antwoord

Enkel de PMS-centra van het gemeenschapsonderwijs staan in voor het medisch schooltoezicht van hun scholen. In de andere netten is dit een taak voor vrije equipes voor medisch schooltoezicht, die worden erkend en gesubsidieerd door het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur.

Het is ook de minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid die het beleid inzake MST bepaalt, zowel voor de vrije equipes als voor de PMS-centra.

De MST-taken zijn omschreven in het besluit van de Vlaamse regering van 30 juli 1985 betreffende de verplichtingen en de opdrachten inzake medisch schooltoezicht en houdende de erkenningsvoorwaarden en subsidiëring van equipes en centra voor medisch schooltoezicht.

Artikel 13 § 1, 1° van dit besluit bepaalt dat het medisch schooltoezicht toezicht houdt op de vaccinatiestatus van de leerlingen en, mits toestemming, wettelijke toegestane vaccinaties toedient. Bijlage 1 bij het besluit somt ziekten op waarbij maatregelen, zoals vaccinatie, noodzakelijk zijn: difterie, meningokokken-meningitis en -sepsis, besmettelijke longtuberculose, bof en mazelen.

Over de uitvoering van de vaccinatieopdracht kunnen volgende gegevens worden meegedeeld.

Vooraf

Van alle leerlingen wordt bij het eerste medisch onderzoek via de medische vragenlijst gevraagd naar het vaccinatieschema. De vaccinatiestatus van alle leerlingen wordt bijgehouden en aangevuld in het medisch dossier.

Het vaccinatieschema van de Werelgezondheidsorganisatie wordt gevolgd.

1. Welke vaccinaties?

De PMS-centra en centra voor MST staan in voor volgende vaccinaties:

- op 5-6-jarige leeftijd (3de KT en 1ste leerjaar): difterie, tetanus en poliomyelitis;
- op 11-12-jarige leeftijd (6de leerjaar): tot 1994 rubellavaccinatie bij meisjes. Vanaf 1995/1996 overschakeling naar een gecombineerd vaccin van mazelen, bof en rubella, zowel bij jongens als bij meisjes;
- op 15-16-jarige leeftijd (3de en 4de sec.): tetanus.

2.1 Hoeveel leerlingen worden bereikt door PMS en MST in elke provincie?

De PMS-centra vullen jaarlijks een statistiek in over de werking van het MST waarin onder meer cijfergegevens over vaccinatie worden vermeld. Deze statistieken worden doorgestuurd naar het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur.

De werking is als volgt:

5-6-jarigen: een brief gericht aan de ouders wordt meegegeven met de uitleg en de motivering voor vaccinatie. Via een strook onderaan de brief kiezen de ouders of ze het kind laten vaccineren door huisarts/kinderarts of door het PMS-centrum, dan wel of ze vaccinatie weigeren;

11-12-jarigen en 15-16-jarigen: de brief aan de ouders wordt voorafgegaan door een mondelinge toelichting aan de leerlingen in de klas. De ouders geven via deze strook toelating aan de arts van het centrum om hun kind te vaccineren. School en PMS dringen erop aan dat alle strookjes worden ingeleverd.

Het aantal leerlingen dat wordt bereikt is vrij hoog, maar varieert van streek tot streek. In centra voor buitengewoon onderwijs geven de PMS-artsen er voorkeur aan dat de behandelende arts in bepaalde types en afdelingen vaccineert, gelet op de ernstige medische anamnese van sommige kinderen en de moeilijke bereikbaarheid van sommige ouders wegens hun lage intellectuele mogelijkheden.

2.2 Zijn er gedragswijzigingen naargelang geslacht, leeftijd, soort vaccinatie en studierichting?

- Geslacht: geen gegevens bekend.
- Leeftijd: jongere kinderen (5-6-jarigen) worden meer door huisarts of Kind en Gezin gevaccineerd. De ouders volgen de oproep vrij goed op. Naarmate de leeftijd stijgt, daalt de opkomst.
- Soort vaccinatie: weinig invloed.

- Studierichting : moeilijk in deeltijds onderwijs en in sommige afdelingen van zowel ASO, TSO als BSO (algemeen secundair, technisch secundair en beroepssecundair onderwijs). Arts en verpleegster die voorlichting geven, spelen hierin een cruciale rol.

3. *Wat zijn de redenen voor het eventueel niet bereiken van leerlingen ?*

Weigering tot vaccinatie wegens :

- angst voor de inspuiting bij het kind of de jongere ;
- keuze voor alternatieve geneeswijze ;
- geen bemoeienis wensen van het MST in de gezondheidsbegeleiding van het kind (weigeren ook medisch onderzoek, e.a.) ;
- niet goed begrijpen door sommige ouders ;
- niet goed begrijpen van de brieven bij anderstalige ouders ;
- niet tot de cultuur behoren en daardoor achterdocht bij migrantengemeenschappen (bemiddeling door interculturele medewerkers-tolken soms nodig) ;
- godsdienst ;
- bepaalde ziektes en/of therapieën bij het kind waardoor een vaccinatie zeker niet aangewezen is.

4. *Welke acties worden er respectievelijk door PMS en MST ondernomen naar de groepen die niet worden bereikt ? Worden er acties voorbereid ?*

- Soms worden ouders gecontacteerd of uitgenodigd voor een gesprek om de reden van weigering te achterhalen of hun goed uit te leggen waarover het precies gaat.
- Migrantenouders worden soms thuis bezocht door ICMW's die voor vertaling zorgen.
- Brieven worden in Nederlands + vreemde taal van de ouders meegegeven (Turks, Marokkaans, e.a.).
- Volgend schooljaar worden weigeraars of niet bereikte ouders opnieuw uitgenodigd.

Los van de vragen kan hieraan nog worden toegevoegd dat sommige PMS-centra op vrijwillige basis ook vaccinaties aanbieden tegen hepatitis B (4 inspuitingen gespreid over één jaar) bij leerlingen van de afdelingen Gezins- en Sanitaire Helpsters, Verpleegkunde en andere paramedische beroepen die stage lopen in ziekenhuizen en bejaardeninstellingen of in thuiszorg.

**Vraag nr. 4
van 23 september 1996
van de heer FREDDY FEYTONS**

Beleidsbrief Ambtenarenzaken – dt-fout

In de beleidsbrief Ambtenarenzaken (*Stuk 276 (1995-1996) – Nr. 1 van 26 maart 1996 – red.*) wordt aandacht besteed aan selectieve en kwaliteitsvolle wervingen. Bij de selectie moet meer nadruk worden gelegd op competenties en attitude in plaats van op schoolse kennis, zo wordt gesteld.

Precies in dit hoofdstuk, waar gepleit wordt voor een kwaliteitsverhoging binnen het personeelsbestand, komt een erg storende spelfout voor. Op bladzijde 8 lezen we : "De werving van contractuele personeelsleden gebeurt (sic) op basis van functiebeschrijving".

Ligt de verantwoordelijkheid voor de redactie van deze beleidsbrief bij ambtenaren van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, of is de redactie volledig gebeurd onder de verantwoordelijkheid van het kabinet van de minister ?

Antwoord

Gezien de intense samenwerking tussen het kabinet Ambtenarenzaken en de administratie van de Vlaamse Gemeenschap bij de totstandkoming van de beleidsbrief Ambtenarenzaken, is het onmogelijk te detecteren waar, wanneer en door wie de dt-fout waarvan sprake gemaakt is.

**Vraag nr. 5
van 25 september 1996
van de heer JOHAN SAUWENS**

Personeel wetenschappelijke instellingen – Uitstapregeling

In het jaarverslag 1995 van de sociale dienst van de Vlaamse Gemeenschap (cf. Goededag, tweemaandelijks personeelsblad van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, XII, 2 mei 1996, blz. 27) werd de recente uitstapregeling voor ambtenaren van 55 tot 59 jaar voorgesteld.

Deze regeling, ingesteld bij besluit van de Vlaamse regering van 5 maart 1996, beantwoordt enerzijds aan de verwachtingen van veel oudere ambtenaren, en creëert anderzijds ruimte voor nieuwe aanwervingen. Dit is alleen maar toe te juichen.

Het valt echter te betreuren dat niet alle Vlaamse ambtenaren van deze regeling gebruik kunnen maken. Ambtenaren van de wetenschappelijke instellingen van de Vlaamse Gemeenschap van die leeftijdsgroep, blijken niet in aanmerking te komen voor deze uitstapregeling.

Volledigheidshalve moet worden vermeld dat deze ambtenaren ook in de voorbije jaren reeds over het hoofd werden gezien bij de loonaanpassing en de nieuwe vakantieregeling, maatregelen die andere ambtenaren bij de goedkeuring van het nieuwe ambtenarenstatuut wel te beurt vielen.

Graag had ik van de minister vernomen hoe en wanneer deze discriminaties zullen worden weggevoerd.

1. Komen de Vlaamse ambtenaren van de wetenschappelijke instellingen in aanmerking voor deze uitstapregeling ?
2. Zo neen, welke stappen heeft de minister reeds gedaan om een einde te stellen aan dit willekeurige onderscheid tussen ambtenaren uit de wetenschappelijke instellingen en andere Vlaamse ambtenaren, wat de uitstapregeling betreft ? Hoe werkt de minister de overige discriminaties weg ?
3. Welke termijn stelt de minister voorop om het toepassingsgebied van de nieuwe uitstapregeling uit te breiden tot de ambtenaren van de wetenschappelijke instellingen ?

Antwoord

De uitstapregeling van 5 maart 1996 beoogde in eerste instantie het wegwerken van het overtal aan personeel in het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en was dus veeleer een organisatorische maatregel. De uitstapregeling was dan ook beperkt tot die personeelscategorieën van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap waar toen overbezetting was.

De ambtenaren van de Vlaamse wetenschappelijke instellingen kwamen niet in aanmerking voor deze uitstapregeling omdat zij geen personeelslid zijn van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Een aan de organisatiebehoefte gekoppelde uitstapregeling is niet opportuun voor de Vlaamse wetenschappelijke instellingen omdat daar thans geen overbezetting is. Het ontwerp van personeelsstatuut voor de Vlaamse wetenschappelijke instel-

lingen, dat onder meer inzake de vakantieregeling gebaseerd is op het personeelsstatuut van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, doorloopt de finaliseringsprocedure.

Vraag nr. 11 van 26 september 1996 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Kabinetsmedewerkers – Vrouwen

Vrouwen zijn goed aanwezig op de arbeidsmarkt als geheel. In leidende functies komen ze echter minder voor. Het is nochtans belangrijk hier vrouwen aan te treffen, wegens de voorbeeldfunctie en wegens hun specifiek inbreng. Daarom is het belangrijk ook op de ministeriële kabinetten voldoende vrouwen aan te treffen.

Als reactie op mijn schriftelijke vraag van 20 september 1995 werd door een aantal ministers gesteld dat ze in de toekomst daaraan extra aandacht zouden besteden. Ook de minister van Gelijke-Kansenbeleid zou dit opvolgen (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 13 oktober 1995, blz. 133-136 – red.*).

Hoeveel mannen/vrouwen werken er nu op het kabinet van de minister en welke functie vervullen ze er ?

N.B.: Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 14 van 1 oktober 1996 van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Vlaamse openbare instellingen – Beheersinstanties

Graag kreeg ik over elke Vlaamse openbare instelling die onder de bevoegdheid van de Vlaamse regering ressorteert de volgende inlichtingen.

1. Hoeveel personen zetelen, naast de voorzitter, in de verschillende beheersinstanties ?

2. Wat is het geslacht van de voorzitter, de ondervoorzitter(s) en hoeveel mannelijke en vrouwelijke leden zijn er ?
3. Wat is de leeftijd van de voorzitter, de ondervoorzitter(s) en hoeveel leden zijn er ouder dan 65 jaar ?
4. Hoeveel van de leden zijn tevens lid van de wetgevende kamers (Senaat, Kamer van Volksvertegenwoordigers of Vlaams Parlement) ?
5. Hoe dikwijls zijn in het jaar 1995 en in de eerste helft van 1996 de beheersinstanties samengekomen ?
6. Worden aan de voorzitter van de raad van bestuur de forfaitaire jaarlijkse toelage en presentiegeld toegekend zoals bepaald is in respectievelijk artikel 6 en 9 van het besluit van de Vlaamse regering van 27 januari 1988, of wordt er een afwijking toegepast zoals bepaald in artikel 1.6 van hetzelfde besluit ? In geval van toelage zou ik het juiste bedrag willen kennen en de motivering.
7. Hoe dikwijls werd in 1995 en in de eerste helft van 1996, bij toepassing van artikel 8 van het hiervoor genoemde besluit, aan de ondervoorzitter of aan een lid een dubbel presentiegeld toegekend ?
8. Krijgen de voorzitter of de leden naast de vergoedingen die in het besluit zijn opgenomen andere voordelen ? Beschikken zij bijvoorbeeld over een wagen van de instelling, een chauffeur, een secretaresse, ... ? Zo ja, zijn die personeelsleden vastbenoemde personeelsleden van de instelling ? Zo nee, onder welk statuut ressorteren zij ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 25 van 3 oktober 1996 van de heer JAAK GABRIELS

Studieopdrachten – Overzicht

Er worden in opdracht van de Vlaamse regering jaarlijks talrijke studieopdrachten uitgevoerd.

In het kader hiervan had ik graag een volledig antwoord op mijn volgende vragen.

1. Welke bedragen werden er in het departement van de minister (per bevoegdheid) begroot in de jaren 1992, 1993, 1994, 1995 en 1996 voor het laten uitvoeren van studieopdrachten ?
2. Wat was het voorwerp en de inhoud van deze verschillende opdrachten ?
3. Studieopdrachten zijn dienstencontracten en dus zijn ze onderworpen aan de reglementering op de overheidsopdrachten. Welke procedure werd er gevolgd bij de toewijzing van de respectieve opdrachten (onderhands, offerteaanvraag, aanbesteding) ?
4. Aan welke firma, instelling en/of studiebureau werden deze opdrachten toegewezen ?
5. Op welke basisallocatie van de begroting werden de uitgaven aangerekend ? Onder welk vastleggingsnummer werd elk van deze studieopdrachten door de controleur van de vastleggingen vastgelegd ?
6. Gebeurden de betalingen via het voorafgaand visum van het Rekenhof ? Hoeveel werd besteed aan het vastgelegde bedrag voor elke opdracht ?
7. Waren de suggesties en besluiten van de opgestelde rapporten dienstig voor het beleid ? Op welke manier werd er – door de minister – rekening mee gehouden ?
8. Konden de studies niet door de administratie zelf worden verricht ?

N.B.: Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 252
van 10 september 1996
van de heer MANDUS VERLINDEN

Stort Pellenberg – Beroep tegen provinciale vergunning

Op 27 maart 1996 tekende het college van burgemeester en schepenen van Lubbeek beroep aan tegen de beslissing van 7 maart 1996 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant om het stort van Pellenberg verder te laten uitbaten door de CV Intercommunale Interleuven.

In de media werd reeds herhaaldelijk gezegd dat de minister dat beroep heeft ingewilligd.

Het gemeentebestuur van Lubbeek heeft daarover echter tot op heden nog geen enkel officieel bericht ontvangen. Hoever staat het nu met de administratieve afhandeling van dat beroep ?

Antwoord

Op 11 september 1996 werd bij ministerieel besluit, nr. AMV/00003190/600, aan de CV Intercommunale Interleuven de vergunning geweigerd om in Lubbeek een stortplaats voor huishoudelijke afvalstoffen verder te exploiteren.

Deze beslissing werd aan het gemeentebestuur ter kennis gebracht bij aangetekende brief van 19 september 1996.

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIEN, BEGROTING EN
GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 76
van 31 juli 1996
van de heer FRANK CREYELMAN

Fitnesscentra en bodybuilding – Dopingcontroles

Fitness behoort meer en meer bij de huidige levensstijl. De fitnesscultuur veroorzaakte een gestage aangroei van het aantal fitnesscentra, van specifieke literatuur, en zo meer.

In het zog van deze evolutie stijgt ook het dopinggebruik.

Volgens ingewijden is hormonale doping voor bodybuilders een must om – zelfs bij competities met een plaatselijk karakter – binnen de prijzen te vallen. Vermits in fitnesscentra competitieve bodybuilders en doorsnee-sportievelingen met mekaar in contact komen en samen trainen, is het gevaar reëel dat jongeren snel resultaat wensen en eveneens naar doping grijpen.

Door het overlijden van de Duitse bodybuilder Andreas Munzer aan een overdosis hormonale producten, is men in Duitsland wakker geschoten. Maar hoe zit het bij ons ?

1. Zijn er cijfers over het hormonaal dopinggebruik in de Vlaamse bodybuilderswereld ? Wat is het aandeel hierin van de fitnesscentra ?
2. Worden er dopingonderzoeken gedaan in fitnesscentra ? Gebeuren er dopingcontroles tijdens bodybuilderswedstrijden ? Hoe frequent zijn die controles ?
3. Welke strafmaat wordt er gehanteerd voor dopinggebruikers, dopingdealers, fitnesscentra waar doping wordt gebruikt en hun uitbaters ?

Antwoord

1. In Vlaanderen worden er sinds 1988, op initiatief van de overheid, geregeld dopingcontroles uitgevoerd bij bodybuilderswedstrijden. Sinds 1992 gebeurden deze controles in uitvoering van het decreet van 27 maart 1991 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening. Deze regelgeving is enig in haar soort. De Vlaamse Gemeenschap mag er terecht prat op gaan tot de absolute top te behoren in Europa inzake dit deel van het sportrecht.

Zoals blijkt uit volgend overzicht lag het aantal overtredingen dat daarbij werd vastgesteld steeds zeer hoog :

	Aantal controles	Overtredingen
1990	42	29
1991	99	30
1992	82	42
1993	153	85
1994	155	59
1995	55	14

Hoewel deze cijfers enkel betrekking hebben op dopingcontroles die werden uitgevoerd ter gelegenheid van wedstrijden, en dus met de nodige voorzichtigheid moeten worden geïnterpreteerd, kunnen we toch, ook op basis van andere informatie, veronderstellen dat het gebruik van hormonale substanties in het milieu van de bodybuilding, zowel in Vlaanderen als daarbuiten, wijd verspreid is.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat bodybuilders (en soms ook sportbeoefenaars uit andere sporttakken) aan deze hormonale substanties komen via twee kanalen :

a. op voorschrift van malafide artsen.

Het weze hierbij vermeld dat in het recente verleden enkele artsen zowel door het Riziv (Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering) als door de Orde van Geneesheren werden bestraft voor het overmatig voorschrijven van hormonale substanties ;

b. via een illegale zwarte markt.

2. Tot op heden worden enkel dopingcontroles uitgevoerd bij bodybuilderswedstrijden. Wij verwijzen daarbij naar bovenvermelde cijfers.
3. De sanctionering van dopinggebruikers gebeurt door de disciplinaire commissie en de disciplinaire raad, zoals bepaald in het decreet van 27 maart 1991 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening en de uitvoeringsbesluiten terzake. Ook de strafmaat die wordt gehanteerd bij overtreding van de dopingswetgeving is vastgelegd in het decreet van 27 maart 1991.

EDDY BALDEWIJS

VLAAMS MINISTER
VAN OPENBARE WERKEN, VERVOER EN
RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 297
van 1 augustus 1996
van de heer CARL DECALUWE

N36 Anzegem – Doortocht

De doortocht van de N36 door de dorpskernen van verschillende deelgemeenten van Anzegem zorgt reeds sedert lang voor problemen op het vlak van de verkeersveiligheid. In 1995 gebeurden langs de N36 op het grondgebied van de hele gemeente Anzegem niet minder dan 33 ongevallen met materiële schade en 21 met lichamelijk letsel. Bij de

doortocht door de verschillende deelgemeenten wordt de toegelaten snelheid zeer vaak ver overschreden.

Op dit ogenblik zijn de werken aan de doortocht van de N36 door Anzegem als ontwerp opgenomen in het investeringsprogramma 1996-1998, maar er zijn voorlopig geen middelen vrijgemaakt.

1. Bestaan er op dit ogenblik concrete plannen voor de heraanleg van de doortocht van de N36 door de dorpskernen van de deelgemeenten van Anzegem ?

Zo ja, voor wanneer is de uitvoering gepland ?

2. Wat is de geraamde kostprijs van die werken ?

Antwoord

De betrokken afdeling van de administratie Wegen en Verkeer stelt voor om de heraanleg van de doortocht van de N36 door de dorpskernen van de deelgemeenten van Anzegem op te nemen in het ontwerp-driejarenprogramma 1997-1998-1999.

Dit voorstel wordt thans, samen met de voorstellen van de andere provinciale afdelingen van deze administratie, verwerkt en mij eerstdaags ter goedkeuring voorgelegd.

De werken in Tiegem/Ingooigem en Kaster worden voorgesteld voor een bedrag van 10 miljoen frank. De bedoeling is telkens, voor de dorpskernen van de bovenvermelde deelgemeenten, snelheidsremmende maatregelen uit te voeren (verkeersplein, poorteffect, asverschuiving).

Wanneer deze werken zullen worden uitgevoerd, kan nog niet nader worden bepaald.

Daarenboven is de uitvoering slechts mogelijk na het afsluiten van een mobiliteitsconvenant met de gemeentebesturen en andere betrokken partijen.

Vraag nr. 304
van 2 augustus 1996
van de heer BART VANDENDRIESSCHE

Stedelijk mobiliteitsplan Gent – Parkings in stadskernen

Het stadsbestuur van Gent heeft een nieuw en ingrijpend mobiliteitsplan ontwikkeld. Een van de elementen van het nieuwe concept is de aanleg van ondergrondse parkings in en rond het stadscentrum. In een streven naar het verkeersarm maken

van de binnenstad is een en ander niet evident, aangezien grote parkings een aanzuigeffect hebben op wagens. Bovendien kunnen ondergrondse parkings het onveiligheidsgevoel stimuleren.

1. Hoe kijkt de minister aan tegen de uitbouw van ondergrondse parkings in stedelijke kernen ? Met welke elementen houdt de minister rekening om hiervoor een bouwvergunning af te leveren ? Wat zijn de criteria ?
2. Parkeerplaatsen hebben een aanzuigeffect op wagens. Hoe kan de minister deze optie in overeenstemming brengen met het stimuleren van het openbaar vervoer in een stad ?
3. Welke initiatieven heeft de minister recentelijk genomen om het openbaar vervoer in Gent te stimuleren ?

Antwoord

1. De bouw van een ondergrondse parkeergarage maakt niet noodzakelijk deel uit van een globale visie van een stadsbestuur op de mobiliteitsproblematiek. Uit de inleiding van de vraag kan echter worden afgeleid dat de vraagstelling specifiek betrekking heeft op de door het stadsbestuur van Gent geplande ondergrondse parkeergarages in het kader van het mobiliteitsplan.

Deze parkeergarages kunnen inderdaad worden beschouwd als (deel)actieplannen, de pijlers als het ware, waarop het gehele, zoniet dan toch een belangrijk deel van het mobiliteitsplan is geschoeid. Dit plan voorziet immers in essentie in de aanleg van een relatief kleine bestemmingsring rond het centrumgedeelte van de binnenstad, waarop deze parkeergarages zijn geënt. Er kan worden gesteld dat dit concept indruist tegen het in stedenbouwkundige en verkeerskundige kringen algemeen aanvaarde uitgangspunt dat het bestemmingsverkeer zoveel mogelijk aan de rand van de stad moet worden afgeleid en via openbaar vervoer tot in het hart van de stad moet worden gebracht.

Het initiëren van de tweede (kleine) bestemmingsring, zoals voorgesteld in het mobiliteitsplan met de bouw van de parkeergarages rond de kuip van Gent, en de bouw van een parkeergarage in het hart van de historische kern zijn dan ook voor mijn administratie zeer controversiële elementen van het mobiliteitsplan.

Het is dus zonder meer duidelijk dat bij het onderzoek van de bouwaanvraag veeleer de aanvaardbaarheid vanuit algemeen stedenbouwkundig oogpunt in overweging zal worden geno-

men, dan dat de aanvraag enkel aan een formele toetsing van het bestemmingsvoorschrift van het gewestplan zal worden onderworpen. Aangezien het vervoer eveneens onder mijn bevoegdheden ressorteert, zal ik er tevens over waken dat geen onherroepelijke stappen worden gezet waarvan de nefaste invloed op de totale verkeersproblematiek, en inzonderheid op de dienstverlening inzake openbaar vervoer, op voorhand reeds vaststaat. Of uiteindelijk een bouwvergunning zal worden afgeleverd, zal in de eerste plaats dus afhangen van een verdere kritische toetsing van het mobiliteitsplan.

Inmiddels heeft het stadsbestuur mij nadere toelichting verstrekt over het bewuste mobiliteitsplan. Het stadsbestuur heeft met name aan de hand van een multimodaal model een rapport laten maken, waarin de effecten van dit mobiliteitsplan en van de parkeergarages worden berekend op de verkeersafwikkeling in het algemeen en het openbaar vervoer in het bijzonder. Op basis van dit onderzoek argumenteert het stadsbestuur dat het bovenvermelde verkeerskundige uitgangspunt omtrent de beheersing van de mobiliteit wordt tegengesproken door de uitgevoerde berekeningen. Gelet op het contra-intuïtieve karakter van deze conclusies heb ik beslist, met instemming van het stadsbestuur van Gent, om dit rapport aan een grondig onderzoek te onderwerpen.

In afwachting van de definitieve conclusie hieromtrent acht ik het aangewezen om vooralsnog geen bouwvergunning te verlenen voor de Belfortparking. Ik hoop evenwel in het kader van de onderhandelingen met Gent met betrekking tot het mobiliteitsconvenant, een definitief standpunt te kunnen innemen.

2. Parkeerplaatsen hebben inderdaad – en gelukkig maar – een aanzuigeffect voor wagens. Bij een goed uitgewerkt en afgestemd mobiliteitsplan is het juist deze eigenschap die maakt dat een vlottere doorstroming kan worden verkregen voor de andere vervoerswijzen, en vooral dan het openbaar vervoer in eigen bedding. Het aanzuigeffect op zich van een grote parkeerplaats (al dan niet ondergronds) is dus niet meteen negatief te noemen. Alles hangt echter af van de oordeelkundige plaatskeuze en de capaciteit die dergelijke parkeergarage biedt.

Zoals in het eerste deel van het antwoord werd uiteengezet, is momenteel nog geen definitief oordeel te vellen over de vestingsplaats van de parkeergarages.

3. De voornaamste recente ontwikkelingen en nieuwe initiatieven (naast de geplande) inzake het openbaar vervoer in Gent zijn :
- heraanleg van het Koningin Maria-Hendrikaplein en opening van de tramkoker ;
 - werken aan de Zwijnaardsesteenweg ten gevolge van de geplande verlenging van de tramlijn ;
 - werken aan de Frère Orbanlaan met eigen bus- en trambeddingen, mede ten gevolge van de nieuwe ontwikkelingen aan Gent-Zuid ;
 - de aanbesteding voor de aankoop van nieuwe trams (o.a. voor Gent) ;
 - installatie van radiofonie op alle voertuigen van De Lijn Oost-Vlaanderen ;
 - opmaak van nieuwe regioboeken voor stad en regio Gent ;
 - in het kader van Life en woon-schoolpromotie werden diverse promotionele acties gevoerd en reeds 15 bereikbaarheidsgidsen voor scholen in Gent opgesteld ;
 - nieuwe tram- en trolleydakrondingen en foldermateriaal rond het openbaar vervoer in Gent ;
 - de geplande aanschaf van 35 lagevloerbussen (standaard) en 10 gelede lagevloerbussen die in 1997 worden verwacht ;
 - de uitrusting van 31 voertuigen met nieuwe elektronische films (waarvan reeds 10 werden afgewerkt), die in 1996 reeds in Gent worden verwacht. In dit kader zullen volgend jaar verder elektronische films op de autobussen worden geïnstalleerd, zodat De Lijn Oost-Vlaanderen tegen eind 1997 over ongeveer 120 uitgeruste autobussen zal beschikken ;
 - met de werken aan de Dampoort zullen de trolleybussen prioriteiten krijgen in de Dampoortstraat ;
 - ten slotte kan ik vermelden dat, indien met de stad Gent – in overeenstemming met het beleid van de Vlaamse regering – een mobiliteitsconvenant kan worden afgesloten, er aanzienlijke exploitatiebudgetten bijkomend zullen kunnen worden vrijgemaakt (in de orde van grootte van 40 miljoen frank/jaar) voor de opwaardering van het openbaar vervoer. De onderhandelingen m.b.t. dit af te sluiten convenant zijn reeds opgestart. De in

punt 1 en 2 van dit antwoord aangehaalde problematiek maakt uiteraard integraal deel uit van dit overleg.

Vraag nr. 306
van 6 augustus 1996
van mevrouw NELLY MAES

BPA Kasteelstraat Buggenhout – Principes en praktijken

Op 28 maart 1996 besloot de gemeente Buggenhout tot het opmaken van een BPA (bijzonder plan van aanleg) Kasteelstraat. Daardoor zou onder meer een op het gewestplan Dendermonde als landschappelijk waardevol landbouwgebied worden omgevormd tot KMO-zone (kleine en middelgrote ondernemingen) om de uitbreiding van één bepaald bedrijf (Ontex) mogelijk te maken. Tegen deze uitbreiding werd in het verleden reeds verzet aangetekend vanwege inwoners en milieuverenigingen. De exploitatievergunning werd enkel voor het bestaande gedeelte verkregen.

Na stilleggen van de bouwwerken werd in 1995 een bouwvergunning voor uitbreiding aangevraagd en een regularisatievergunning verkregen voor een weg naar deze uitbreiding. Intussen is een procedure tot stopzetting van exploitatie en bouwwerken aan de gang.

Moet in de gegeven omstandigheden het opmaken van een BPA niet worden beschouwd als een poging om aan Ontex een uitbreiding toe te staan in zonevreemd gebied, wat niet de bedoeling zou mogen zijn van een BPA ? Kan dit BPA worden goedgekeurd door de hogere overheid ? Kan op basis van dit niet-goedgekeurde BPA een nieuwe milieuvergunning worden toegestaan ?

Moet in het kader van de trendbreuk die wordt beoogd met het nieuwe decreet op de ruimtelijke planning geen paal en perk worden gesteld aan dit soort praktijken ?

Antwoord

Uit de inleiding van de vraag kan worden opgemaakt dat het initiatief voor het BPA Kasteelstraat genomen lijkt te zijn als een poging om Ontex uitbreidingsmogelijkheden toe te staan in zonevreemd gebied.

De strikte randvoorwaarden waaraan BPA's moeten voldoen die van het gewestplan afwijken, zijn opgenomen in omzendbrief 13/1 uitgevaardigd

door de vorige minister van Ruimtelijke Ordening, de heer Theo Kelchtermans.

Volgens deze omzendbrief moet de problematiek worden beoordeeld in het kader van een globale visie voor het grondgebied van de gemeente. Uiteraard moet de afwijking gemotiveerd kunnen worden binnen de drie voorwaarden van het advies van de Raad van State terzake.

Als minister bevoegd voor Ruimtelijke Ordening keur ik geen BPA's goed die beogen bouwovertrekkingen te regulariseren.

Een niet-goedgekeurd BPA dient als niet-bestaande te worden beschouwd en kan bijgevolg niet worden gehanteerd ten behoeve van een gunstig advies door de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting, Monumenten en Landschappen in het kader van een milieuvergunningaanvraag. In dit geval moet de aanvraag worden getoetst aan de bepalingen van het gewestplan en worden behandeld binnen de vigerende wetgeving.

Het is duidelijk dat het nieuwe decreet op de ruimtelijke planning de trendbreuk die was ingezet met de omzendbrief 93/1 nog versterkt, namelijk om geen bestemmingsplannen aan te wenden om ad hoc-oplossingen te bieden voor alleenstaande gevallen.

Vraag nr. 307
van 6 augustus 1996
van de heer JOACHIM COENS

Hondenpensions en hondenclubs – Vestigingsvoorwaarden

Geregeld bereiken mij vragen m.b.t. de problematiek rond de vestiging van hondenpensions en hondenclubs.

Eenzijds wordt vestiging in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied niet toegestaan, aangezien artikel 11.4.1 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de gewestplannen bepaalt dat in een landbouwzone enkel gebouwen mogen worden opgericht m.b.t. volwaardige land- en/of tuinbouwbedrijven. Hondenpensions en -clubs kunnen zich dus niet in agrarisch gebied vestigen, aangezien deze zonevreemde activiteit in strijd is met de stedenbouwwetgeving.

Anderzijds bepaalt artikel 5.9.6.1, paragraaf 2.2 van Vlarem II, goedgekeurd door de Vlaamse regering bij besluit van 1 juni 1995, dat het houden van meer

dan tien honden niet is toegelaten in woongebied of in woonuitbreidingsgebied. Vestiging in woon- of woonuitbreidingsgebied brengt bovendien vaak klachten mee van omwonenden.

Wat zijn dan de concrete richtlijnen m.b.t. de ruimtelijke modaliteiten inzake vestiging van hondenpensions of hondenclubs?

Antwoord

De uitbating van een *hondenpension* is een activiteit van veeleer recente datum. Ook komt ze nog niet veel voor. Vandaar ook dat er geen concrete richtlijnen m.b.t. de ruimtelijke modaliteiten inzake vestiging ervan bestonden.

Recentelijk is er wel een onderzoek gedaan inzake de vestigingsmogelijkheden voor hondenpensions door mijn administratie Arohm (administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen), in overleg met Aminal (administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer), naar aanleiding van een concrete aanvraag om algemeen advies. De resultaten ervan zijn als volgt.

Eenzijds vormt een hondenpension (van een zekere omvang) een hinderlijke inrichting. Anderzijds kan zowel het fokken als het stallen van dieren voor niet-landbouwkundige doeleinden (met uitzondering van recreatieve doeleinden) worden aangezien als een agrarisch-verwant bedrijf.

Normaliter is een geïsoleerde ligging met weinig verkeer wenselijk en nodig om de dieren voldoende rustig te kunnen houden, zodat ook de lawaaihinder kan beperkt worden. Een andere complementaire mogelijkheid om door middel van muren het uitzicht van de honden op de openbare weg te beperken, zal meestal voor grotere inrichtingen om stedenbouwkundige redenen niet wenselijk of aanvaardbaar zijn.

Behalve voor kleine hondenpensions voor enkele dieren in een geïsoleerde uithoek van een dun bevolkt woongebied, is een vestiging in woongebied, met uitzondering van woongebied met landelijk karakter, niet aanvaardbaar. De hondenpensions vormen inderdaad hinderlijke inrichtingen die wegens hun aard en wegens de veroorzaakte hinder uit de woongebieden moeten worden geweerd. Artikel 5.9.6.1, paragraaf 2.2° van Titel II van Vlarem verbiedt trouwens inrichtingen waarin meer dan tien honden worden gehouden te exploiteren die geheel gelegen zijn in een woongebied, ander dan woongebied met landelijk karakter, of in een woonuitbreidingsgebied.

In een woongebied met landelijk karakter kunnen kleinere hondenpensions wel worden aanvaard, mits de lokale omstandigheden daarvoor geschikt zijn. Dit wil zeggen : geïsoleerde ligging, weinig of geen verkeer, verspreide bebouwing en dun bevolkt.

Grotere pensions kunnen eventueel in kleine geïsoleerde industriegebieden (meer specifiek de KMO-gebieden) of uithoeken ervan worden opgericht, indien de ligging ervan zodanig is dat er weinig of geen verkeer is te verwachten.

Grotere pensions vergen eigenlijk een geïsoleerde vestiging in agrarisch gebied. Ze kunnen in de regel evenwel niet als nieuwe vestiging in agrarisch gebied worden aanvaard, gelet op de huidige situatie van het agrarisch gebied. Ik denk daarbij aan de aanwezigheid van grote aantallen gedesaffekteerde bedrijfszetels, de toegenomen suburbanisatiedruk op het gebied, de nood aan vrijwaring van de externe landbouwstructuren, de groeiende vraag naar het behoud van de open ruimte. Ook vormt een hondenpension geen zuiver agrarisch of zuiver para-agrarisch bedrijf, maar wel een agrarisch-verwant bedrijf.

Ze kunnen wel worden aanvaard in agrarisch gebied in bestaande bedrijfsgebouwen of gedesaffekteerde landbouwzetels (verlaten bedrijfsruimten).

De aanwezige bedrijfsgebouwen kunnen hiertoe rechtstreeks in gebruik worden genomen en eventueel worden aangepast of uitgebreid indien de noodzaak bewezen is. Wel zal de gevraagde vestiging nog door de afdeling Land van Aministratie worden getoetst aan de inpasbaarheid/aanvaardbaarheid ten opzichte van de plaatselijke externe landbouwstructuren. Dit wil zeggen dat de agrarische bestemmingsverwezenlijking van het omgevend landbouwgebied niet in het gedrang mag worden gebracht. In dit opzicht vallen de eigenlijke inrichtingen van de hondenpensions zelf niet onder de volumebeperkingen van het decreet van 13 juli 1994 inzake artikel 79 op de zonevreemde constructies. Deze beperkingen gelden echter wel ten aanzien van het residentieel gebruik (de woning dus) en ander zonevreemd gebruik. Ze gelden niet ten aanzien van constructies voor het kweken van dieren of planten en het houden van dieren (met uitzondering van recreatieve doeleinden).

Terwijl de bedoelingen van een hondenpension klaar en duidelijk zijn, met name de huisvesting en verzorging van honden, is dat niet in dezelfde mate het geval met *hondenclubs*.

Afhankelijk van de doelstellingen en activiteiten van de club, het al dan niet recreatieve karakter, de benodigde infrastructuur voor de activiteiten, de eventuele nevenuitrusting (bv. kantine en parkings), de omvang van de hondenpopulatie van de clubs en andere gegevens, zal naar een aangepaste locatie moeten worden gezocht.

Wel zal uit de resultaten van het onderzoek inzake de hondenpensions reeds duidelijk zijn dat in principe een hondenclub met recreatief karakter niet op zijn plaats is in agrarisch gebied.

Vraag nr. 308
van 6 augustus 1996
van mevrouw BRIGITTE GROUWELS

Vraag "Bushalte MIVB Kraainem – Nederlands"
 – Antwoord

In antwoord op een schriftelijke vraag betreffende het taalgebruik in Kraainem aan een bushalte van de Brusselse Openbare Vervoermaatschappij MIVB, antwoordt de minister dat dit behoort tot de bevoegdheid van een minister van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (*Vraag nr. 186 van 8 mei 1996 van de heer Luk Van Nieuwenhuysen, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 13 mei 1996, blz. 648 – red.*).

Sinds wanneer zijn de ministers van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bevoegd voor een gemeente die behoort tot het Vlaams Gewest ?

Antwoord

Overeenkomstig het samenwerkingsakkoord van 17 juni 1991 tussen het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in verband met het geregeld vervoer van en naar het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, behoort het aan de MIVB om in te staan voor de infrastructuur aan de halte Koningin Astrid in Kraainem.

Het antwoord op de vraag nr. 186 van 8 mei 1996 van de heer Luk Van Nieuwenhuysen, waarin wordt verwezen naar de bevoegdheid van de heer Hervé Hasquin, minister van Ruimtelijke Ordening en Verkeer (Brusselse Hoofdstedelijke regering), kan alleen worden bevestigd.

Met mijn antwoord op de schriftelijke vraag van 8 mei 1996 van de heer Van Nieuwenhuysen heb ik vanzelfsprekend niet bedoeld dat een minister van de Brusselse Hoofdstedelijke regering bevoegd zou

zijn voor een gemeente van het Vlaams Gewest. Wel heb ik willen aangeven dat ik de Brusselse openbare vervoermaatschappij MIVB onmogelijk kan opdragen de maatregelen te nemen waarop de heer Van Nieuwenhuysen aandrong. Alleen de betrokken Brusselse voogdijminister, de heer Hasquin, is daartoe bevoegd.

Wat de grond van de zaak betreft, menen we te moeten stellen dat er van een schending van de wetgeving op het taalgebruik in bestuurszaken geen sprake is. In de randgemeenten moeten berichten en mededelingen bestemd voor het publiek in het Nederlands en het Frans gesteld zijn, wat in casu het geval is.

Vraag nr. 311
van 9 augustus 1996
van de heer GILBERT VANLEENHOVE

Bekwaamheidsproef graadverhoging hoofdschippers – Vereiste brevetten

Tijdens de maand mei 1996 werd door het departement Leefmilieu en Infrastructuur, administratie Waterwegen en Zeewezen, afdeling Zeewezen Kust, een vergelijkende bekwaamheidsproef georganiseerd voor verhoging in graad naar de graad van hoofdschipper (code LI/HS/ZK).

Ik verneem dat er inzake de toelichtingsvoorwaarden tot de voormelde proef al een discussie aan de gang is sinds de onderhandelingen die op 29 maart 1996 werden gevoerd in het sectorcomité XVIII (Vlaamse Gemeenschap & Vlaams Gewest).

De bijlage aan het protocol 55.122 stipuleert evenwel duidelijk dat de kandidaten voor de geciteerde proef bij de afdeling Zeewezen Kust (Oostende-Zeebrugge-Nieuwpoort) tevens houder moeten zijn van het beperkt getuigschrift van radiotelefonie en ten minste van het brevet van schipper-ter-visserij 2de klasse of van schipper-ter-kust of van het getuigschrift van aspirant-schipper-ter-visserij.

Kan de minister mij meedelen waarom er dan, tijdens de geciteerde proef, uitsluiting van deelname was voor houders van de brevetten van kandidaat-stuurman (bijzondere vaart), kandidaat-technicus (bijzondere vaart) en kandidaat-kapitein (bijzondere vaart), behaald in het kader van een Fluvio Maritieme Opleiding, die bovendien ook in het bezit waren van het beperkt getuigschrift van radiotelefonist van scheepstations ?

Antwoord

Vooreerst vestig ik er de aandacht op dat er zich slechts één houder van (deel)attesten behaald in het kader van de Fluvio Maritieme Opleiding, heeft aangeboden voor deelname aan de vergelijkende bekwaamheidsproef voor verhoging in graad naar de graad van hoofdschipper voor de afdeling Zeewezen Kust op 17 mei 1996.

Deze aangelegenheid werd zeer grondig onderzocht door de administratie Ambtenarenzaken van de Vlaamse Gemeenschap en door het Bestuur van de Maritieme Zaken en van de Scheepvaart van het bevoegde federale ministerie van Verkeer en Infrastructuur.

Het blijkt dat de Fluvio Maritieme Opleiding bestaat uit een louter theoretische opleiding die de kandidaat toelaat de maritieme Schelde te bevaren en dat de (deel)attesten behaald in het kader van deze opleiding nog niet werden gehomologeerd. Zij verlenen geen enkele officiële bevoegdheid op het vlak van de scheepsbevelvoering.

Het was dan ook terecht dat de betrokkene werd uitgesloten van deelname aan de proef.

Vraag nr. 316
van 9 augustus 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Overheidsadvertenties – Overzicht

Hoeveel campagnes werden in het afgelopen jaar gevoerd via overheidsadvertenties door de diensten die onder de verantwoordelijkheid van de minister vallen en/of door het kabinet ?

Welke kosten gingen ermee gepaard ?

Wat was het aandeel van de advertenties die concrete informatie bevatten, tegenover de advertenties die veeleer sensibilisering op het oog hadden ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Dienst voor de Scheepvaart

De Dienst voor de Scheepvaart heeft het afgelopen jaar geen enkele campagne gevoerd via overheidsadvertenties.

Maatschappij van de Brugse Zeevaartinrichtingen NV (MBZ)

Voert geen advertentiecampaagnes ; de publiciteit van de MBZ, praktisch uitsluitend in vakpers (grotendeels buitenlands en Engelstalig), valt niet onder mijn verantwoordelijkheid.

NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen

Heeft in het afgelopen jaar volgende bedragen voor advertenties uitgegeven :

Viering 100 jaar Zeekanaal : 9.360 fr. + BTW 21 %
Gewone promotionele activiteiten : 49.500 fr. + BTW 21 %
Totaal : 58.860 fr. + BTW 21 %

De eerste uitgave betrof sensibilisering, de tweede had betrekking op concrete informatie.

Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap & ministeriële kabinetten

Als bijlage vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een tabel waarin een overzicht wordt gegeven van alle overheidsadvertenties van de Vlaamse Gemeenschap die werden geplaatst in kranten en tijdschriften in 1995 en 1996.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement – red.)

Vraag nr. 317
van 26 augustus 1996
van de heer BART VANDENDRIESSCHE

Muidebrug Gent – Herstellingen

De bijna vijftig jaar oude Muidebrug in Gent verbindt twee dichtbevolkte stadsdelen. De laatste tijd zijn er constant problemen met deze defecte draaibrug, zodat voetgangers uren moeten wachten. Voor hen is er geen valabel alternatief. Bovendien is de antisliplaag van het wegdek in zeer slechte staat, wat gevaren oplevert voor de fietsers.

1. Hoeveel bewegingen maakt de brug gemiddeld per dag ?
2. Hoeveel maal is de Muidebrug gedurende de laatste twaalf maanden defect geweest ? Voor welke totale tijdsduur was de brug dan geïmmobiliseerd ?

biliseerd ? Wat zijn de meest voorkomende defecten ?

3. Wordt deze brug op korte termijn vervangen ? Zo neen, welke korte-termijnalternatieven zijn er uitgewerkt ?
4. Voor wanneer is de vervanging van de antisliplaag gepland ?

Antwoord

1. De Muidebrug maakt gemiddeld vier bewegingen per dag.
2. Wat het aantal defecten betreft gedurende de laatste twaalf maanden, kan het volgende overzicht worden gegeven :

24/09/95	16 u.	17.10 u.
04/10/95	9 u.	15.40 u.
27/10/95	11.50 u.	13.40 u.
30/10/95	10.50 u.	11.50 u.
02/12/95	13.20 u.	14.45 u.
05/01/96	8.55 u.	10 u.
29/02/96	16.45 u.	17.30 u.
10/05/96	10.15 u.	10.45 u.
12/06/96	9 u.	9.30 u.
27/06/96	6.50 u.	9.30 u.
29/07/96	9.10 u.	10.05 u.
09/08/96	14.30 u.	16.40 u.
12/08/96	9.50 u.	10.45 u.
12/08/96	9.50 u.	10.45 u.
20/08/96	16.05 u.	18.05 u.

De meest voorkomende defecten zijn van elektromechanische oorsprong.

3. Het vernieuwen van de bovenbouw van de brug, inbegrepen de elektromechanische uitrusting, wordt voorgesteld in het investeringsprogramma 1998. De werken worden derhalve op zijn vroegst in 1999 uitgevoerd.
4. De plaatsing van de antisliplaag is afhankelijk van de weersomstandigheden. Enkel bij droog weer en een minimumtemperatuur van 10 ° C kan deze antisliplaag worden aangebracht, zodat om bouwkundig-technische redenen de antisliplaag vermoedelijk slechts in april/mei 1997 zal worden hersteld.

Vraag nr. 318
van 10 september 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Federale overdracht waterbouwkundige werken – Budgettaire weerslag

In het Belgisch Staatsblad van 8 augustus jongstleden verscheen het koninklijk besluit tot vaststelling van de lijst van een aantal waterbouwkundige werken die worden overgedragen naar Vlaanderen. Het betreft vooral spaarbekkens, naast veiligheidsleidingen en de ontziltingsinstallatie in Oostende.

Welke budgettaire weerslag heeft deze overdracht ?

Omvat ze ook de overname van het personeel ?

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag behoort tot de bevoegdheid van mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.

ERIC VAN ROMPUY

VLAAMS MINISTER
 VAN ECONOMIE, KMO, LANDBOUW EN
 MEDIA

Vraag nr. 106
van 15 juli 1996
van de heer JOHAN DE ROO

Symposium vernieuwd regionaal beleid – Kritiek

Op 21 maart jongstleden werd door de VZW Het Strategisch Plan Gewest Gent een Vlaams congres georganiseerd rond de toekomstperspectieven van de Vlaamse subregio's, onder de noemer "Het vernieuwd regionaal beleid – Regio's op eigen kracht : denken en handelen".

Volgende bedenking werd op dit congres geformuleerd.

Het ontbreken van een Vlaams referentiekader, van het Structuurplan Vlaanderen en van de financiële middelen om de gesuggereerde strategische hefboomprojecten te implementeren, worden

beschouwd als de belangrijkste tekortkomingen van het huidige regionale beleid.

Heeft de minister reeds stappen ondernomen om een oplossing te zoeken voor deze aangehaalde tekortkomingen ?

Antwoord

De vraag heeft betrekking op drie elementen, in casu het Vlaams referentiekader, het Structuurplan Vlaanderen en de financiële middelen om de voorgestelde strategische hefboomprojecten uit te voeren. Die zullen dan ook afzonderlijk worden behandeld.

1. Het Vlaams referentiekader

Op basis van een aantal overwegingen heb ik beslist om de uitwerking van het Vlaams referentiekader in eerste instantie te beperken tot enerzijds het uitwerken van methodologische aspecten, en anderzijds het aanreiken van de Vlaamse functionele beleidslijnen. In die zin heeft de cel Regionaal Economisch Beleid binnen de administratie Economie reeds eind 1995 aan alle streekplatformen een leidraad voor het opstellen van een streekvisie en een streekcharter bezorgd en daarbij ook de beleidsbrieven van de Vlaamse ministers.

Voor de ontwikkeling van een Vlaams referentiekader, dat fungeert als objectiverend beleidskader en dat de streekinitiatieven oriënteert, zullen volgende denkpistes en werkschema worden gehanteerd :

- de economische impact van het beleid van de diverse functionele departementen wordt in kaart gebracht ;
- het kader geven van het Europees regionaal beleid en de Europese prioriteiten, zodat er zeker in de doelstellingsgebieden een afstemming komt ;
- het opstellen van een rapport over de recente inzichten op het vlak van regionale ontwikkeling (o.a. Michael Porter, Rosabeth Moss Karter en Kenichii Ohmae), evenals over economische ontwikkelingen vanuit diverse invalshoeken ;
- het plaatsen van de Vlaamse economie in internationaal perspectief.

De verschillende delen zullen gefaseerd aan de streekplatformen worden bezorgd.

2. *Het structuurplan Vlaanderen*

Allereerst moet worden aangestipt dat het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen niet tot mijn bevoegdheid behoort.

Verder is genoegzaam bekend dat de Vlaamse regering op 25 juli laatstleden het ontwerp van het Structuurplan heeft goedgekeurd.

Dit ruimtelijk kader kan een belangrijke houvast betekenen voor de streekplatformen die een lange-termijnvisie voor de economische ontwikkeling van hun streek moeten uitwerken.

3. *De financiële middelen*

Bij het uitwerken van het Vlaams vernieuwd regionaal economisch beleid binnen het Vesoc (Vlaams Economisch-Sociaal Overlegcomité) werd er bewust en duidelijk voor geopteerd om niet in een specifieke enveloppe voor de financiering van de projecten te voorzien. Dit vormt precies een van de vernieuwende aspecten van dit nieuw regionaal beleid, in vergelijking met het vroegere impulsgebiedenbeleid of het huidige Europees regionaal beleid. Het is de bedoeling dat de voorgestelde hefboomprojecten worden uitgevoerd binnen de functionele begrotingen van de diverse departementen.

Deze werkwijze heeft een aantal voordelen. Het ontmoedigt bijvoorbeeld een toevloed van kleine en versnipperde projecten. Het zet aan tot een coherent en integraal beleid, waarbij een stevig onderbouwde visie een belangrijke garantie is voor de uitvoering.

Het niet voorzien in een specifieke enveloppe past bijgevolg binnen de strategie die voor het vernieuwd regionaal economisch beleid werd uitgewerkt en kan niet worden beschouwd als een tekortkoming voor de implementatie ervan.

Vraag nr. 107
van 15 juli 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Advertenties overheidsinstellingen – Partijpolitieke publicaties

Kan de minister mij meedelen of de overheidsinstellingen die onder zijn bevoegdheid ressorteren, adverteren in publicaties en tijdschriften van politieke partijen en/of zuilgebonden verenigingen ?

Mocht dit het geval zijn, kan de minister mij dan een overzicht verstrekken van het aantal dergelijke advertenties dat de jongste drie jaar werd geplaatst, evenals van de bedragen die daarmee gepaard gingen ?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan minister-president Luc Van den Brande, minister vice-president Luc Van den Bossche en aan de ministers Theo Kelchtermans, Wivina Demeester-De Meyer, Eddy Baldewijns, Leo Peeters en Luc Martens.

Antwoord

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat geen enkele overheidsinstelling die onder mijn bevoegdheid ressorteert, adverteert in publicaties en tijdschriften van politieke partijen.

Vraag nr. 111
van 7 augustus 1996
van de heer JOHN TAYLOR

Buitenlandse reizen – Overzicht

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Buitenlandse Beleid,
Europese Aangelegenheden, Wetenschap en
Technologie

Vraag nr. 155
van 7 augustus 1996
van de heer John Taylor
Blz. 1

Antwoord

1. Economie, KMO en Landbouw

Als bijlage vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger in tabelvorm antwoord op de deelvragen 1, 2 en 3. Het antwoord op vragen 4 en 5 is negatief.

Om de overzichtelijkheid te bevorderen werd het dossier als volgt samengesteld :

eigenlijk departement

- buitenlandse dienstreizen ambtenaren per jaar (1992 t.e.m. 1996),
- buitenlandse dienstreizen minister en leden van het kabinet.

Wat het 6de punt van de vraag betreft, werden alle momenteel toegestane aanvragen opgenomen in de tabel 1996.

2. Media en Film

Als bijlage antwoord op de deelvragen 1, 2 en 3 met een overzicht van de zendingsopdrachten 1994-1995.

Punt 4. Eenmaal, namelijk op 23-24 september 1994, vergezelde de heer Jo Daems, voorzitter van de Vlaamse Audiovisuele Selectiecommissie, de heer P. Van de Velde naar het Nederlands Fonds voor de film. De kosten hiervoor (1.880 fr.) werden aangerekend ten laste van prog. 44.4b.a.01.02.

Punt 5. Neen.

Punt 6. Als bijlage een overzicht van de zendingen die door mijn kabinetsleden werden uitgevoerd in 1996, evenals onder "varia" een geplande zending door derden.

De kosten worden aangerekend ten laste van prog. 44.4b.a.01.02.

Tevens wordt de lijst van de zendingsopdrachten van de ambtenaren voor het jaar 1996 bijgevoegd.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement – red.)

Vraag nr. 112 van 9 augustus 1996 van de heer LEO CANNAERTS

Impulsgebiedenbeleid – Resterende kredieten

Alhoewel het programma rond het impulsgebiedenbeleid reeds enkele jaren geleden werd stopgezet, zijn er toch nog projecten die hun voltooiing naderen. Anderzijds zou er voor bepaalde regio's nog geld beschikbaar zijn omdat sommige goedgekeurde projecten niet zijn doorgegaan.

1. Welke kredieten zijn er nog per impulsgebied beschikbaar in dit programma ?
2. Kan dit geld nog worden benut en zo ja, in welke domeinen ?
3. Welke timing moet er worden gerespecteerd inzake goedkeuring, opstarten, voltooiing en inzake uitbetaling van deze saldi ?

Antwoord

1. Aangezien de verschillende projecten nog moeten worden afgerekend, kan enkel een indicatie van het nog te besteden saldo worden gegeven. Dit gaat naar de impulsgebieden (in fr.) :

– Oostende - Blankenberge :	700.000
– Meetjesland :	30.000.000
– Dendermonde - Sint-Niklaas :	80.000.000
– Zuid-Oost-Vlaanderen :	15.000.000
– Zennevallei :	4.500.000
– Hageland :	7.000.000
– Rupelstreek :	25.000.000
– Heist-op-den-Berg :	15.000.000

2. Met akkoord van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid heb ik de uitvoeringstermijn van het stimuleringsprogramma voor de impulsgebieden verlengd. Door deze beslissing is het mogelijk geworden om de resterende impulsmiddelen nog aan te wenden.

De middelen kunnen worden aangewend in de domeinen die bij aanvang van het stimuleringsprogramma voor de impulsgebieden werden bepaald, namelijk het luik "infrastructuur", het luik "opleidings- en tewerkstellingsprojecten" en het luik "specifieke acties". Trouwens, dit werd reeds meegedeeld als antwoord op vraag nr. 103 van 4 juli 1996 (*BVA nr. 17 van 8 juli 1996, blz. 968 – red.*).

3. Als gevolg van bovenvermelde beslissing kunnen, binnen de vastgestelde enveloppe, projecten worden beslist tot 31 december 1997. De start van projecten wordt contractueel bepaald.

De promotoren kunnen kostenstaten indienen tot uiterlijk 31 juli 1998. De kosten na 30 juni 1998 worden niet meer in aanmerking genomen. Dit impliceert dat de projecten uiterlijk op 30 juni 1998 voltooid moeten zijn, tenzij contractueel anders bepaald.

De uitbetaling van de verschillende schijven door de GOM (gewestelijke ontwikkelingsmaatschappij) aan de promotor verloopt overeenkomstig volgend schema :

- 45 % als eerste schijf, onmiddellijk uitbetaalbaar (aanvangsbericht der werken dient voorgelegd, eerste uitgaven dienen aangetoond aan de hand van facturen aangevuld met bewijs van kwijting of andere bewijskrachtige gegevens) ;

- 35 % als tweede schijf wanneer door de promotoren wordt bewezen dat het eerste voorshot ten minste voor de helft is besteed en de uitvoering van het project verloopt volgens plan en overeenkomstig de gestelde voorwaarden ;
- de resterende 20 % wordt pas vrijgegeven na akkoord van de commissaris van de Vlaamse regering bij de GOM en op voorwaarde dat het saldo verschuldigd is.

De GOM's kunnen nog betalingsaanvragen indienen en uitvoeringsstaten voorleggen tot uiterlijk 31 oktober 1998.

Vraag nr. 113
van 9 augustus 1996
van de heer JOS GEYSELS

Duurzame-energiebeleid – Europese middelen

Binnen de Europese Unie bestaan er heel wat actie- en ondersteuningsprogramma's ter ondersteuning van een duurzame-energiebeleid.

1. In welke mate kan Vlaanderen een beroep doen op de financiële middelen die hiervoor binnen de Europese Unie zijn uitgetrokken ?
2. In welke mate doet Vlaanderen een beroep daarop en voor welke projecten ?

Antwoord

1. De Europese energieprogramma's

Vlaanderen neemt deel aan de energieprogramma's Thermie, Joule, Save en Altener van de Europese Commissie. Er worden geen beperkingen gesteld aan de deelname van Vlaanderen. Elk ingediend dossier wordt door de Commissie op zijn waarde beoordeeld.

2. Resultaten

2.1. Thermie

Het Thermie-programma is een programma van de Europese Commissie ter ondersteuning van de technologische ontwikkeling op energiegebied in Europa. Dit gebeurt door demonstratie en disseminatie van energietechnologieën.

In 1994 werden door alle lidstaten samen ongeveer 550 projecten ingediend. 183 projecten werden aanvaard, 48 projecten werden op een reservelijst geplaatst.

Van de 27 projecten waar Belgische bedrijven bij betrokken waren, werd aan 12 projecten steun toegekend, 5 werden er op de reservelijst geplaatst.

Van de 15 projecten met Vlaamse bedrijven werd steun verleend aan 7 projecten en stonden er 3 op de reservelijst. De verhouding gesteunde/ingediende projecten is voor Vlaanderen dus zeer goed te noemen.

De steun die in 1994 in het kader van het Thermie-programma werd toegekend aan projecten waarbij Belgische bedrijven betrokken waren, bedroeg ongeveer 13,5 miljoen ECU (540 miljoen Belgische frank). Het bedrag dat rechtstreeks toekomt aan Vlaamse ondernemingen is moeilijker te berekenen, daar het niet bekend is welke budgetgedeeltes zijn goedgekeurd door de Commissie. Ruwweg kan deze geldstroom die rechtstreeks ten goede komt aan Vlaamse ondernemingen worden geschat op 4,5 MECU (miljoen ECU) of ongeveer 180 miljoen frank.

2.2. Joule

Dit programma is de tegenhanger van Thermie en is specifiek gericht op technologieën die zich nog in de onderzoeksfase bevinden. Dit in tegenstelling tot de Thermie-projecten die meer op een marktrijpe, industriële schaal steunen. Het Joule-programma heeft weliswaar veel raakvlakken met het energiebeleid, maar valt als technologieprogramma onder de bevoegdheid van mijn collega Luc Van den Brande.

Voor Thermie en Joule samen voorziet men binnen het 4de KP voor de periode 1995-1998 in een budget van 967 miljoen ECU of ongeveer 38,5 miljard Belgische frank.

2.3. Save

Dit programma omvat beleidsondersteunende studies en acties ter ondersteuning van het energiebeleid van de EU-lidstaten. Het Save I-programma (1991-1995) beschikte over een EU-budget van ongeveer 1,4 miljard frank. Voor het Save II-programma (1996-2000) bedraagt het voorlopig goedgekeurde budget ongeveer 1,8 miljard frank. Onderstaande tabel geeft de deel-

name van Vlaanderen weer in het Save I-programma voor de periode 1991-1995, in miljoen frank.

Jaar	Aantal goedgekeurde projecten	Goedgekeurde projectkosten, Vlaams aandeel	Toegekende EU-steun aan Vlaanderen
1991	1	/	5
1992	2	9,1	3,2
1993	2	8,9	3,4
1994	4	51,6	20,6
1995	1	7,8	2,5

2.4. Altener

Dit programma richt zich vooral op overheids- en beleidsgerichte projecten van de EU-lidstaten, uitsluitend op het vlak van de hernieuwbare energiebronnen.

Het totale EU-budget voor dit programma, met een looptijd van 1993-1997, bedraagt ongeveer 1,6 miljard frank. Onderstaande tabel geeft de deelname van Vlaanderen weer in het Altener-programma voor de periode 1993-1996, in miljoen frank.

Jaar	Aantal goedgekeurde projecten	Goedgekeurde projectkosten, Vlaams aandeel	Toegekende EU-steun aan Vlaanderen	Vlaamse cofinanciering
1993	1	8,0	4,0	5,0
1994	3	12,4	5,7	7,4
1995	2	21,0	8,5	4,4
				(in behandeling)
1996	1	6,4	3,1	0

Vraag nr. 114
van 9 augustus 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Overheidsadvertenties – Overzicht

Zie :

Vlaams minister van Openbare Werken,
 Vervoer en Ruimtelijke Ordening

Vraag nr. 316

van 9 augustus 1996

van de heer Luk Van Nieuwenhuysen

Blz. 23

Antwoord

Hierbij vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van de campagnes die in het kader van de overheidsadvertenties werden gevoerd en die onder mijn bevoegdheid vallen.

Tijdstip	Onderwerp	Bedrag (fr.)
Januari 95	Verhuis van de ALT (1) (advertentie in kranten)	176.605
Februari 95	Start van de VLAM (2) (advertentie in kranten)	1.226.772
September 95	Oktober - maand van de warmtekrachtkoppeling (advertentie in kranten)	1.951.908
September 95	Oktober - maand van de warmtekrachtkoppeling (advertentie in tijdschrift Energie en Milieu)	29.560
September 95	Tentoonstelling Ondergronds/Bovengronds (advertentie in kranten)	247.266
Oktober 95	Verlenging tentoonstelling Ondergronds/Bovengronds (advertentie in kranten)	247.266
Augustus 96	Nieuwe VLIF-reglementering (3) (advertentie in kranten)	257.440
Augustus 96	Nieuwe VLIF-reglementering (advertentie in landbouwpers)	51.031

(1) administratie Land- en Tuinbouw

(2) Vlaamse Dienst voor Agro-Marketing

(3) Vlaams Landbouwinvesteringsfonds

De advertenties voor de tentoonstelling Ondergronds/Bovengronds hadden een zuiver informatief karakter. De advertenties betreffende de warmtekrachtkoppeling waren zowel informatief als sensibiliserend. De landbouwadvertenties hadden een zuiver informatief karakter.

Vraag nr. 1
van 23 september 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Gelijke-kansenbeleid gehandicapten – Departementale implementatie (2)

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese
 Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie

Vraag nr. 1

van 23 september 1996

van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen

Blz. 5

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Bossche, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

**Vraag nr. 5
van 26 september 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Kabinetsmedewerkers – Vrouwen

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Onderwijs en
Ambtenarenzaken

Vraag nr. 11

van 26 september 1996

van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen

Blz. 15

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

**Vraag nr. 8
van 2 oktober 1996
van de heer GEORGES CARDOEN**

Binnenstedelijke commerciële centra – Herwaardering

In de Septemberverklaring van de Vlaamse regering kondigde de minister-president aan dat de regering van plan is in 1997 een extra inspanning te leveren om de ontwikkeling van stads- en dorpskernen te stimuleren. Hiertoe wordt een nieuw project opgestart dat specifiek gericht is op het aantrekkelijker maken van binnenstedelijke commerciële centra in kernen met een regionale uitstraling. Hiervoor wordt in de begroting 1997 1 miljard uitgetrokken, wat ik een bijzonder goed initiatief vind.

1. Is er al beslist of ook kleinere gemeenten in deze nieuwe projecten kunnen instappen ?

Als al onze aandacht uitsluitend blijft gaan naar de grotere stadskernen, dreigen vele kleinere gemeenten uiteindelijk de dupe te worden van hun goed beleid. Ook in de kleinere dorpsker-

nen zijn dergelijke voorgestelde projecten mijns inziens gewenst en opportuun.

2. Welke criteria zijn er uitgewerkt om te bepalen welke voorgestelde projecten in aanmerking komen voor deze steun ?
3. Worden de gemeentebesturen voldoende snel op de hoogte gebracht van dit nieuwe project van de Vlaamse regering, zodat zij hiermee terdege rekening kunnen houden bij het opstellen van hun begroting ?

Antwoord

Het is correct dat in het kader van de begrotingsopmaak 1997 de Vlaamse regering op mijn voorstel een budget heeft vrijgemaakt voor een nieuw project dat gericht is op het versterken van de aantrekkelijkheid van commerciële centra, zodat de handelsactiviteit in die centra levensvatbaar blijft, wordt versterkt en op termijn kan groeien. Op die manier moet een rem worden geplaatst op een verdere verplaatsing van de bestaande handelsactiviteit naar de rand van of buiten de gemeenten en de steden.

De maatregel zal gericht zijn naar bestaande en voldoende levenskrachtige commerciële centra, door ze nieuwe groeimogelijkheden te bieden of door ietwat verouderde centra nieuwe levensimpulsen te geven.

De basis van de voorgestelde maatregel vormt het privé-initiatief, evenwel geïntegreerd in een ruime visie en strategie, om de noodzakelijke samenhang te bereiken met andere initiatieven op stedelijk en gemeentelijk niveau. Daarom zal de Vlaamse regering in eerste instantie private projecten ondersteunen die passen binnen een samenhangend strategisch-commercieel plan, dat wordt uitgewerkt door een koepelplatform waarin alle betrokken handelszaken vertegenwoordigd zijn, evenals het stads- of gemeentebestuur.

Dit algemeen kader zal de komende maanden worden omgezet in concrete toepassingsmogelijkheden, waarbij uiteraard rekening zal worden gehouden met de bezorgdheid van de Vlaamse volksvertegenwoordiger m.b.t. de kleinere gemeenten en de gevolgen voor het opstellen van de gemeentebegroting '97. Niet zozeer de grootte van stad of gemeente zal bepalend zijn, maar wel de waarde van het commerciële project.

Het project zal pas concreet kunnen worden opgestart in de lente van 1997, aangezien pas op dat moment de noodzakelijke financieringsmiddelen ter beschikking zullen komen.

Zodra omtrent de reglementaire onderbouw meer duidelijkheid bestaat, zal ik niet nalaten hieromtrent de nodige toelichtingen te verschaffen.

LEO PEETERS

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
STEDELIJK BELEID EN HUISVESTING

Vraag nr. 130
van 2 juli 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Gemeentebestuur Sint-Genesius-Rode – Mededeling via Carrefour

Uit het jongste nummer van Carrefour blijkt dat het gemeentebestuur van Sint-Genesius-Rode (weliswaar tweetalige) officiële berichten plaatst in deze Franstalige publicatie. Meer bepaald betreft het een bericht waarin de verkoop van een gemeente-eigendom wordt aangekondigd.

Vermits de meeste Vlamingen dit Vlaamshatende blad niet lezen, blijven ze verstoken van deze informatie.

Bovendien lijkt de wettelijke regel dat het Nederlands voorrang moet hebben bij berichten die de overheid in de Vlaamse faciliteitengemeenten verspreidt, in te houden dat deze berichten in Nederlandstalige publicaties moeten worden gepubliceerd.

Wat is de houding van de minister in dit verband ?

Werden er naar aanleiding van het bewuste officiële bericht in Carrefour nr. 121 maatregelen getroffen of bepaalde stappen ondernomen ?

Aanvullend antwoord

(Voorlopig antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 17 van 8 juli 1996, blz. 975 – red.).

Hierbij stel ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger in kennis van de resultaten van het onderzoek die mij werden meegedeeld door de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant.

Het betrokken gemeentebestuur heeft laten weten dat de aankondiging inzake de verkoop van het gemeentelijk eigendom gelegen Lindestraat 83-85, eveneens werd gepubliceerd in het Nederlandstalige Rinfo, en dit in de editie van 10 april 1996.

Vraag nr. 141
van 10 september 1996
van de heer ROELAND VAN WALLEGHEM

Gemeentebestuur Drogenbos – Franstalig krantenbericht

In de krant Le Soir van 14 juni laatstleden stond op bladzijde 13 een bericht aan de bevolking vanwege het college van burgemeester en schepenen van Drogenbos met betrekking tot het BPA.

Dit bericht was eentalig Frans.

Bovendien werd er een Franse straatnaam van Sint-Pieters-Leeuw vermeld. Zoals bekend bestaan er in Sint-Pieters-Leeuw geen Franse straatnamen.

Het is duidelijk dat het college van burgemeester en schepenen hier zijn boekje te buiten is gegaan, zowel wat de taalwetgeving betreft, als inzake de keuze van de krant om mededelingen te doen aan het publiek.

Welke maatregelen heeft de minister getroffen om deze onwettige daden van een onwillig franskiljons schepencollege te fnuiken ?

Antwoord

De Vlaamse volksvertegenwoordiger heeft blijkbaar een concreet geval op het oog dat mij als toezichhoudende overheid niet bekend is.

Ik vraag de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant hieromtrent een onderzoek in te stellen.

LUC MARTENS

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, GEZIN EN WELZIJN

Vraag nr. 224
van 2 juli 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Decreet kunstwerken in openbare gebouwen – Toepassing

Reeds op 23 december 1986 keurde de toenmalige Vlaamse Raad een decreet goed met betrekking

tot de integratie van kunstwerken in openbare gebouwen.

Dit decreet bepaalt dat bij bouw of verbouwing die geheel of gedeeltelijk ten laste komt van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap, een bepaald percentage van de kosten moet worden besteed aan in het gebouw geïntegreerde kunstwerken.

1. Wordt er toegezien op de toepassing van dit decreet voor gebouwen die door de administratie van de minister worden gesubsidieerd ?
2. Om welke kunstwerken gaat het dan meestal ?
3. In welke mate gaat het om kunstwerken van Vlaamse of buitenlandse kunstenaars, mannen of vrouwen ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Gezien de hoeveelheid van de te verzamelen gegevens nodig voor het gecoördineerde antwoord op de schriftelijke vraag, is het niet mogelijk binnen de gestelde termijn te antwoorden.

Zodra alle elementen verwerkt zijn, laat ik het antwoord in de voorgeschreven vorm geworden.

Vraag nr. 249 van 31 juli 1996 van de heer CARL DECALUWE

Gehandicapten uit andere regio's – Samenwerkingsakkoord

Op dit ogenblik is er een principeakkoord over het opnemen van gehandicapten uit Wallonië in instellingen in Vlaanderen en omgekeerd.

Dit akkoord wordt echter niet uitgevoerd bij gebrek aan concrete regelgeving. Naar verluidt zou men vanuit Vlaanderen vooral vrezen voor onevenwicht, waardoor veel meer Franstaligen in Vlaamse instellingen terecht zouden komen dan omgekeerd.

1. Hoe komt het dat het principeakkoord tussen Wallonië en Vlaanderen nog niet wordt uitgevoerd ?
2. Zijn er op dit ogenblik duidelijke onevenwichten tussen Vlaanderen en Wallonië ? Zo ja, waar en hoe manifesteren die zich het duidelijkst ?

Hoe denkt men daaraan een einde te kunnen maken ?

3. Wat moeten instellingen doen die op dit ogenblik worden geconfronteerd met vragen vanuit een ander landsgedeelte ?
4. Wat heeft de minister reeds gedaan opdat een spoedige oplossing kan worden gevonden voor dit probleem, dat zich vooral voordoet in grensregio's ?

Antwoord

De Vlaamse Gemeenschap en het Waals Gewest werkten tijdens de vorige zittingsperiode een samenwerkingsovereenkomst uit "overwegende de wil... om aan de personen met een handicap de gerechtvaardigde, gemotiveerde en door het bevoegd orgaan (met name het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap en l'Agence Wallonne pour l'Intégration des Personnes Handicapées) als noodzaak erkende keuze te waarborgen, wat betreft de instellingen en diensten gemachtigd om hen prestaties te verstrekken".

Dit basisprincipe werd verschillend geïnterpreteerd door de Vlaamse Gemeenschap en het Waals Gewest, zoals blijkt uit de memories van toelichting.

Een samenwerkingsakkoord tussen Vlaanderen en Wallonië betreffende de tenlasteneming van de kosten van de opvang en van de sociale en professionele integratie van personen met een handicap, vergt de goedkeuring bij decreet door beide gemeenschappen.

Dit akkoord heb ik aan de Vlaamse regering voorgesteld op 27 september 1995, die echter een bijkomend onderzoek wenselijk achtte vooraleer het over te maken aan de Raad van State voor advies.

Uit dat onderzoek bleek dat het samenwerkingsakkoord meerdere tekortkomingen vertoont, waaronder een mogelijke discriminatie van gehandicapten uit beide gewesten bij de toelatingscriteria voor de beschutte werkplaatsen en de beroepsopleiding.

Ook het "avis du Conseil d'Etat" van 12 oktober 1995 dat de Waalse regering over het voorontwerp van decreet had gevraagd, wees op fundamentele tekorten van het samenwerkingsakkoord.

Tevens bleek dat de individuele noodsituaties kunnen worden opgelost naar analogie van de regelingen die nu reeds worden getroffen tussen Vlaanderen en Nederland (of Wallonië en Frankrijk) en dat

deze procedure ook voor Brussel kan worden toegepast (wat niet het geval was bij voorliggend samenwerkingsakkoord).

Momenteel heb ik een nieuwe nota voor de Vlaams regering klaar, waarbij nieuwe inzichten en oplossingen ter beslissing worden voorgelegd en waarbij ik een mandaat vraag om over het samenwerkingsakkoord met het Waals Gewest te mogen onderhandelen.

De erkende voorzieningen kennen de wettelijke voorwaarden en procedures die recht geven op bijstand door het Vlaams Fonds. Voor bijkomende inlichtingen kunnen zij een beroep doen op de bevoegde provinciale afdeling van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap.

Vraag nr. 251
van 31 juli 1996
van de heer PIETER HUYBRECHTS

Kinderdagverblijven – Erkenning en subsidiëring

Volgens Kind en Gezin, de openbare instelling die instaat voor de preventieve kinderopvang en de kinderopvang in Vlaanderen, bestaat het risico dat begin 1997 tien tot vijftien nieuw gebouwde kinderdagverblijven leeg zullen staan omdat Kind en Gezin ze niet kan erkennen wegens een tekort aan werkingsmiddelen.

Welke maatregelen heeft de minister getroffen om te voorkomen dat deze nieuwe kinderdagverblijven leeg zullen staan ?

Antwoord

Het dreigende gevaar van leegstand van kinderdagverblijven bij gebrek aan financiële middelen voor erkenning en subsidiëring, was de meest schrijnende uiting van de budgettaire onmacht waarmee de sector van de kinderopvang het laatste jaar werd geconfronteerd.

Vanuit het besef dat kinderopvangvoorzieningen beantwoorden aan een reële en permanente behoefte, heb ik er alles aan gedaan om ten minste die initiatieven die infrastructureel beschikbaar zijn en dus bijna onmiddellijk een opvangaanbod kunnen creëren, op te nemen in het erkennings- en subsidiëringkader van Kind en Gezin.

Ik kan nu terzake concreet melden dat bij de budgetbesprekingen voor 1997 middelen zijn vrijge-

maakt die het gevaar van leegstand in de sector van kinderdagverblijven opheffen : die voorzieningen die, in uitvoering van een principiële akkoord van Kind en Gezin, hun project realiseerden wat het aspect bouw of verbouwing betreft, kunnen worden erkend en gesubsidieerd.

Vraag nr. 257
van 2 augustus 1996
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Archeologische activiteiten rond aanleg HSL – Stand van zaken

Bij de aanleg van de HSL Parijs-Calais (hogesnelheidslijn) hebben Franse archeologen over een afstand van 450 km heel wat voorwerpen verzameld uit de oudheid.

Toen de beslissing werd genomen Rijsel met Brussel te verbinden via een HST (hogesnelheidstrein), was de verleiding bij de Belgische archeologen groot om het voorbeeld van de Fransen te volgen.

Voor het onderzoek en de opgravingen langs 72 km van de nieuwe rails werd door de NMBS (Nationale Maatschappij voor de Belgische Spoorwegen) 72 miljoen frank uitgetrokken.

1. Is er reeds een inventaris voorhanden van de gevonden voorwerpen en documenten ?
2. Werden er reeds initiatieven genomen voor het stuk van aan de taalgrens richting Luik ?

Antwoord

De problematiek van de archeologische begeleiding van de HST-werken ligt, tot op dit ogenblik, in Vlaanderen iets anders dan in Wallonië.

De regeling waarbij de NMBS het archeologisch onderzoek dat naar aanleiding van de aanleg van de HSL wordt uitgevoerd ook mee financiert, is voor Vlaanderen dezelfde als voor Wallonië. Het is trouwens een mooi voorbeeld van de toepassing van het principe "de veroorzaker betaalt", zoals duidelijk gestipuleerd in de – door Vlaanderen weliswaar nog te ratificeren – Europese conventie ter bescherming van het archeologisch erfgoed (ook de Conventie van Malta van 16 januari 1992 genoemd).

In Vlaanderen bleven de noodzakelijke interventies evenwel nog zeer beperkt.

Het tracé Parijs/Rijsel-Brussel loopt slechts voor een zeer klein stuk over Vlaams grondgebied. Op dit stuk betrof het bovendien geen nieuw tracé, maar een aanpassing van de bestaande spoorwegbedding in een gebied dat reeds lang grotendeels door allerlei infrastructuurwerken is omgewoeld. Voorafgaand onderzoek door het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium heeft uitgewezen dat geen archeologische sites van enig belang op dit tracé nog het onderzoeken waard zijn.

Ook op het tracé Brussel-Leuven betreft het een aanpassing van het bestaande spoorwegtracé met een geringe inname van nieuwe ruimte. Op een drietal plaatsen is archeologische begeleiding noodzakelijk, terwijl tijdens de uitvoering van de werken de nodige controles zullen worden uitgevoerd.

Op het tracé Leuven-taalgrens werden totnogtoe alleen werken in Bierbeek (tunnel) uitgevoerd. In volledige en vlotte samenwerking met de NMBS werden de noodzakelijke archeologische opgravingen hier voorafgaandelijk uitgevoerd, met ontdekking van relatief geringe resten van bewoning uit de Romeinse tijd en de vroege Middeleeuwen. De kosten van dit onderzoek werden volledig door de NMBS gedragen.

Bij de realisatie van het tracé langs de E40 (richting Luik) zal de archeologische begeleiding, inclusief voorafgaand onderzoek, geschieden in samenwerking met de NMBS, volgens dezelfde voorwaarden als voor het tracé in Wallonië.

Vraag nr. 263
van 7 augustus 1996
van de heer JOHN TAYLOR

Buitenlandse reizen – Overzicht

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Buitenlandse Beleid,
Europese Aangelegenheden, Wetenschap en
Technologie
Vraag nr. 155
van 7 augustus 1996
van de heer John Taylor
Blz. 1

Antwoord

Binnen de afdelingen Volksontwikkeling en Bibliotheken, Jeugdwerk en Muziek, Letteren en Podi-

umkunsten vinden de buitenlandse zendingen plaats binnen en buiten de culturele akkoorden.

Ambtenaren kunnen daarbij worden vergezeld door derden die een specifieke verantwoordelijkheid dragen binnen het betrokken werkveld.

Als bijlage vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de volledige lijst van de buitenlandse reizen zoals ik die vanuit de diverse afdelingen van de administratie Cultuur mocht ontvangen.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement – red.)

Vraag nr. 265
van 9 augustus 1996
van de heer MARINO KEULEN

Instituut voor het Archeologisch Patrimonium – Dotatie

In het kader van de aanpassing van de uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1996, werden de dotaties van verschillende diensten voor afzonderlijk beheer (DAB) verminderd.

Een van de getroffen DAB's is het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium. Het Instituut ziet zijn dotatie voor 1996 verminderen met 10,2 miljoen frank, tot 16,9 miljoen frank.

Als gevolg van deze begrotingsaanpassing staan heel wat arbeidsplaatsen op de tocht. Reeds 25 gesco-medewerkers (gesubsidieerde contractuelen) hebben een ontslagbrief ontvangen en er is sprake van het nakende ontslag van circa 30 arbeiders die de medewerkers waarvan sprake bijstaan op de archeologische werven.

Tot overmaat van ramp zou de dotatie in die mate verminderd zijn dat de wettelijke opzegtermijnen niet kunnen worden gerespecteerd.

Aangezien de Vlaamse regering de mond vol heeft van het voeren van een efficiënt werkgelegenheidsbeleid, lijkt mij deze beslissing op zijn minst paradoxaal. Bovendien verklaarden de bevoegde ministers, Luc Martens en Wivina Demeester-De Meyer, dat de begrotingsaanpassing geenszins zou leiden tot ontslagen binnen de DAB's.

Ter gelegenheid van de bespreking van de aanpassing van de begroting 1996 in de Commissie voor Cultuur en Sport, heb ik duidelijk gesteld dat ik

tegen de beslissing gekant was. Deze beslissing straft immers de diensten af die zuinig hebben gefunctioneerd en beloont juist die diensten die al hun middelen hebben aangesproken. Deze beslissing druist in tegen de regels van het zuinig beheer omdat ze – naar de toekomst toe – aanzet tot het opsouperen van alle middelen die ter beschikking worden gesteld.

Bovendien schendt deze beslissing de vertrouwensrelatie tussen de diensten en de overheid. De diensten hadden geen weet van deze op til zijnde beslissing en hadden reserves opgebouwd met een bepaald doel. Deze plannen vallen nu in het water omdat de diensten hun middelen verminderd zien. Terwijl de DAB's in het leven waren geroepen om het zuinig beheer aan te moedigen en de diensten te stimuleren om op langere termijn te leren plannen, werd bij de begrotingsaanpassing een maatregel genomen die in strijd is met de filosofie van de DAB'S.

1. Welke maatregelen heeft de minister getroffen om de op til zijnde ontslagen bij het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium te verhinderen ?
2. Bestaat de kans dat de dotatie alsnog wordt herzien ?
3. Zijn er andere DAB's die kampen met soortgelijke problemen en reeds overgingen tot het ontslaan van personeel ?
Zo ja, welke ?

Antwoord

Teneinde niet uitgebreid in herhaling te vallen, wens ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger voor eerst te verwijzen naar het antwoord dat ik enkele weken geleden in dit verband heb gegeven op vraag nr. 217 van 24 juni 1996 van de heer Luk Van Nieuwenhuysen (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 18 van 20 september 1996, blz. 1055 – red.*).

Samengevat wil ik hierbij graag herhalen dat via overleg met de Vlaamse minister van Financiën en Begroting en de directeur van het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium een oplossing werd gevonden voor het beheersprobleem dat zich bij de recente budgetcontrole voor het Instituut voor 1996 voordeed. De door de directeur van het Instituut genomen voorzorgsmaatregel, waarbij vijftientig gesco-personeelsleden in voorropzeg

werden geplaatst, bleef met andere woorden zonder gevolgen voor de werkgelegenheid.

Inmiddels kan ik tevens meedelen dat in de thans in het parlement voorliggende begroting 1997 de dotatie van het Instituut op 29,8 miljoen frank is gebracht, zodat het gestelde personeelsprobleem zich volgend jaar niet meer zal voordoen.

Wat de andere DAB's betreft, kan ik melden dat de problemen die ontstonden door de vermindering van de dotatie onder controle zijn. Geen van de andere DAB's besloot om het ontslaan van personeel te overwegen.

Vraag nr. 267 van 9 augustus 1996 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Overheidsadvertenties – Overzicht

Zie :

Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

Vraag nr. 316

van 9 augustus 1996

van de heer Luk Van Nieuwenhuysen

Blz. 23

Antwoord

In 1995 werden zestien campagnes gevoerd via overheidsadvertenties, voor een totaal bedrag van 7.621.238 frank. Dit in het kader van het budget "steun aan de geschreven pers".

Veertien advertenties bevatten concrete informatie over :

- subsidieaanvragen : voor letteren, dans, podiumkunsten, orkesten, kunst, welzijnsbevordering ;
- publicaties : gids voor het gezin, jaarboek architectuur ;
- verhuis administratie Kunst ;
- Stichting Vlaams Erfgoed : ledenwerving ;
- culturele ambassadeurs : oproep aan de kandidaten.

Twee advertentiecampaagnes hadden een informatief en sensibiliserend karakter :

- Open Monumentendag ;
- Van boek naar doek (bibliotheekweek).

Vraag nr. 270
van 10 september 1996
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Gebarentaal – Erkenning

Vanuit de Vlaamse dovenorganisaties wordt meer en meer aangedrongen op erkenning van de gebarentaal.

Thans rust er nog een groot taboe op het aanleren van de gebarentaal aan doven, en dan specifiek aan dove kinderen.

In Scandinavische landen en in de Verenigde Staten wordt de gebarentaal reeds officieel in de wet erkend als een officiële taal. Ook in Nederland bestaan er plannen terzake.

1. Wordt er in Vlaanderen gewerkt aan een concrete erkenning van de gebarentaal als officiële taal ?

Zo ja, welke maatregelen zijn terzake reeds uitgewerkt ? Zijn er reeds onderzoeken gebeurd ? Kan de minister reeds meedelen wanneer een daadwerkelijke erkenning kan gebeuren ?

Zo neen, wat zijn de bezwaren die een officiële erkenning van de gebarentaal in de weg staan ?

2. Zijn er reeds vergelijkende studies en onderzoeken uitgevoerd met landen waar de gebarentaal zoals boven vermeld wel reeds officieel werd erkend ?

Antwoord

1. Krachtens artikel 30 van de Grondwet is de Vlaamse Gemeenschap niet bevoegd om talen officieel te erkennen. Dit betekent niet dat in het kader van sociale integratie van personen met een handicap, net zoals voor het Brailleschrift, geen erkenning van de Vlaamse gebarentaal zou bestaan. Er wordt bovendien hiervoor wel degelijk geld vrijgemaakt door het Vlaams Fonds.

Uit contacten die ik heb met de Vlaamse dovenverenigingen blijkt dat zij deze officiële erkenning als taal vragen om hieruit rechten en financiële ondersteuning te putten. Het gaat hier om het recht deze gebarentaal in alle omstandigheden te gebruiken en te onderwijzen, het recht op het volgen van onderwijs op alle niveaus, mits het gebruik van tolken, de ondertiteling van alle televisieprogramma's, het uitgeven van

woordenboeken en vertaalwoordenboeken in gebarentaal, het wetenschappelijk onderzoek naar de gebarentaal en de uniformisering ervan.

Wat de uniformisering betreft, moet immers worden opgemerkt dat de Vlaamse gebarentaal veeleer aanleunt bij de Brusselse en Waalse gebarentaal dan bij de Nederlandse.

Deze opsomming is niet volledig. Het spreekt vanzelf dat talrijke sectoren die onder de bevoegdheid vallen van verschillende Vlaamse ministers, belangrijke financiële injecties zullen moeten krijgen om deze rechten te waarborgen.

Zopas werd in Nederland een commissie Nederlandse Gebarentaal in het leven geroepen met als taak de juridische en organisatorische gevolgen van een erkenning te onderzoeken, met inbegrip van de financiële consequenties. Mijn inziens kan deze taak worden overgenomen in de schoot van de Vlaamse regering. Het is immers zaak te inventariseren wat een erkenning van een Vlaamse of Nederlandse gebarentaal precies impliceert.

2. In deze materie lijkt het aangewezen te komen tot één Nederlandse gebarentaal, net zoals voor de gewone Nederlandse taal. Daarom zal ik de werkzaamheden van de commissie Nederlandse Gebarentaal nauwgezet volgen.

Vraag nr. 271
van 10 september 1996
van de heer DOMINIEK LOOTENS-STAEL

Publicatie kunstencentrum Plateau – Niveau

Onlangs ontving ik een boekje uitgegeven door het interdisciplinair laboratorium voor hedendaagse kunstenaars Plateau, Herderstraat 30 1050 Brussel, met de steun van de Vlaamse Gemeenschap. Het betreft de uitgave 1996/5.

Enige citaten hieruit.

"Als ik denk aan uw strontlandje, met uw grove, in bier gedrenkte woorden, uw van koeiepis door-drenkte hemel, uw strontbakkers en uw strontpolitici, die onvoorstelbare, ongeletterde zwijnen, met al hun achterlijke en kleingeestige zwendelarijen, verborgen zoals uw rivier de Zenne, maar dankbaar gebruikt door iedereen, net zoals de Zenne, dan ben ik blij dat ik geen Belg ben. Julio."

"Als je denkt aan New York, Amsterdam, Brugge, Boedapest, Lissabon, Firenze, Venetië of Porto, dan ga je je afvragen waar al die mensen hun stront laten. Ik kan me moeilijk voorstellen dat de stromen en kanalen van deze steden de uitwerpselen van duizenden mensen zouden vervoeren. Maar in Brussel hebben ze de Zenne verstopt. Welke stad verstopt zijn stroom ? Welke stad gebruikt zijn stroom om haar stront af te voeren ?"

"De Taag draagt grote galjoenen. Maar de Zenne draagt alleen maar stront."

"Maar wat je probeert te verstoppen aan één kant, komt er ergens anders weer uit. Brussel is bezaaid met drollen. Schone drollen, dat dient gezegd, reusachtige, megalomane drollen, die een grootse, anarchistische geest uitademen, maar het blijven toch drollen."

1. Is de minister van oordeel dat deze taal de meest gepaste is om uiting te geven aan de Vlaamse cultuur en de Vlaamse identiteit ?
2. Kan de minister mij meedelen wat de financiële bijdrage van de Vlaamse Gemeenschap is geweest aan dit marginaal initiatief ?
3. Oordeelt de minister het nuttig Portugese "artiesten" te subsidiëren ?
4. Wat is de verrijking voor Vlaanderen en voor de Vlaamse Gemeenschap in het bijzonder bij de verspreiding van dergelijke blaadjes ?
5. Is de minister niet van oordeel dat het heel wat nuttiger zou zijn Vlaams belastinggeld aan Vlaamse Kunst (met een grote K) te besteden ?
6. Heeft de minister de Vaste Commissie voor Taaltoezicht geraadpleegd om na te gaan of het wettelijk toegelaten is door de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerde publicaties uit te geven in het Portugees, het Frans, het Nederlands en het Engels ?
7. Kan de minister mij meedelen welke motieven aan de basis lagen om het Nederlands in deze publicatie ondergeschikt te maken aan het Frans ?
8. Welke maatregelen werden door de minister getroffen opdat in de toekomst dergelijke nonsens niet meer op kosten van de burger de wereld wordt ingestuurd ?

9. Wat is in globo de interpretatie – en de appreciatie – van de minister inzake de inhoud van dit document ?

Antwoord

De VZW Plateau wordt door de Vlaamse Gemeenschap noch voor de nu lopende subsidieperiode 1993-1996, noch voor de subsidieperiode 1997-2000 structureel erkend of gesubsidieerd als kunstencentrum.

Het luik Beeldende Kunst van de werking 1996 van de VZW Plateau werd, op advies van de Vlaamse Commissie voor de Beeldende Kunst, ondersteund met een subsidie van 200.000 frank.

De publicatie waarvan sprake werd niet gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap.

Vraag nr. 272 van 10 september 1996 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Kinderdagverblijven Brussel – Erkenning en subsidiëring

Na 20 jaar ijveren zag het er naar uit dat er een Nederlandstalig kinderdagverblijf zou komen in de Brusselse gemeente Vorst. De VZW Kinderbegeleiding Sint-Augustinus kreeg de principiële toezegging en subsidiëring door Kind en Gezin, en door de Vlaamse Gemeenschapscommissie werd een gebouw gekocht.

Vorig jaar liet Kind en Gezin evenwel weten door budgettaire beperkingen niet te kunnen overgaan tot erkenning. Dit werd ook naar de toekomst toe uitgesloten. Hierdoor zou de VZW geen personeel kunnen inzetten en zou het kinderdagverblijf Stijn-tje blijven leegstaan, tot grote teleurstelling van ouders die hun kinderen al hadden ingeschreven en die zich nu allicht tot Franstalige instellingen moeten wenden.

In Brussel zouden er een tiental van dergelijke Nederlandstalige instellingen op erkenning wachten.

In het licht van de bijzondere aandacht die de Vlaamse regering beweert te hebben voor de Vlaamse aanwezigheid in Brussel, had ik graag vernomen of de minister bijzondere maatregelen heeft getroffen om deze toestand te verhelpen.

Indien dat niet zo is, zal dat dan binnen afzienbare tijd gebeuren ?

Antwoord

Het dreigende gevaar van leegstand van kinderdagverblijven bij gebrek aan financiële middelen voor erkenning en subsidiëring, was de meest schrijnende uiting van de budgettaire onmacht waarmee de sector van de kinderopvang het laatste jaar werd geconfronteerd. De concrete problematiek van het project in Vorst van de VZW Kinderbegeleiding Sint-Augustinus is in dit verband illustratief.

Vanuit het besef dat kinderopvangvoorzieningen beantwoorden aan een reële en permanente behoefte, ook en zeker wanneer het om Nederlandstalige voorzieningen in Brussel gaat, heb ik er alles aan gedaan om ten minste die initiatieven die infrastructureel beschikbaar zijn en dus bijna onmiddellijk een opvangaanbod kunnen creëren, op te nemen in het erkennings- en subsidiëringskader van Kind en Gezin.

Ik kan nu terzake concreet melden dat bij de budgetbesprekingen over 1997 middelen zijn vrijgemaakt die het gevaar van leegstand in de sector van de kinderdagverblijven opheffen : de voorzieningen die, in uitvoering van een principieel akkoord van Kind en Gezin, hun project realiseren wat het aspect bouw of verbouwing betreft, waaronder ook het initiatief in Vorst, kunnen worden erkend en gesubsidieerd.

Vraag nr. 273
van 10 september 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Verbouwing kunstencentrum STUC Leuven – Steunaanvraag

Naar ik meen te weten werd de minister een verbouwingsdossier voorgelegd van het kunstencentrum STUC in Leuven, met vraag om financiële steun van de Vlaamse Gemeenschap. Die zou 50 % van de verbouwingskosten bedragen. De overige 50 % zou worden ingebracht door de KU Leuven, de stad Leuven en de provincie Vlaams-Brabant.

Kan de minister meedelen om welke bijdrage concreet wordt gevraagd ?

Het komt mij voor dat het provinciebestuur zich nogal eenzijdig toespitst op één project, dat vooral één gezelschap en één stad ten goede komt.

Heeft de minister reeds een beslissing genomen over de aanvraag van financiële steun ?

Antwoord

Het bouwdoosje van het kunstencentrum STUC in Leuven van 31 mei 1996 heb ik aandachtig gelezen.

Het project werd concreet en gedetailleerd voorbereid. Het STUC stelt dat de realisatie ervan gekoppeld is aan een engagement van 120 miljoen frank van de Vlaamse Gemeenschap.

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger weet, zijn de middelen voor cultuurbeleid beperkt, zeker wat infrastructuur betreft. In eerste instantie wordt hier voorrang gegeven aan de infrastructuur waarvan de Vlaamse Gemeenschap eigenaar is. Vervolgens worden, in de mate van het mogelijke, ook andere bouwprojecten in de culturele sector ondersteund.

Op basis van de gegevens waarover ik momenteel beschik, zijn er geen middelen beschikbaar om binnen de begroting van cultuur dit bouwdoosje op korte termijn te subsidiëren.

De concrete vraag van het STUC werd bijgevolg, bij brief van 25 juni jongstleden, negatief beantwoord.

Vraag nr. 274
van 10 september 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Verkoop archeologisch patrimonium – Maatregelen

In mei wou de plaatselijke VVV van Tongeren oudheidkundige maar wetenschappelijk niet-waardevolle vondsten verkopen. Op een actuele vraag daarover antwoordde de minister dat dit niet kon (*Handelingen Nr. 41 van 8 mei 1996, blz. 2115 e.v. – red.*).

Nu is er een dergelijk probleem aan de orde in Mechelen.

Alhoewel beide situaties niet volledig hetzelfde zijn, verwijzen ze toch naar een analoog probleem.

Het bewaren van (een teveel aan) archeologische, al dan niet wetenschappelijk waardevolle vondsten schept blijkbaar problemen.

1. Welke stappen heeft de minister tot nu toe ondernomen naar aanleiding van dergelijke situaties? Wat was het resultaat ervan?
2. Zijn er nog op andere plaatsen dergelijke problemen?

Antwoord

Van tijd tot tijd worden archeologische voorwerpen te koop aangeboden, hetzij uit louter winstbejag (zoals in Mechelen het geval was), hetzij om veeleer promotionele doeleinden (zoals in Tongeren met het oog op het archeologisch toerisme).

Om deontologische redenen is het verkopen van archeologische vondsten, ook al is hun wetenschappelijke waarde miniem, op zich onaanvaardbaar. Een sluitende verbodsregeling hiervoor bestaat echter niet. In onze Europese samenleving, die het eigendomsrecht centraal stelt, zou een dergelijke regeling – zoals de Europese richtlijn inzake het roerend cultureel patrimonium trouwens duidelijk illustreert – nooit worden goedgekeurd. Enkel een exhaustieve inventaris van de archeologische privécollecties in Vlaanderen zou tot enige vorm van beheer in dit verband kunnen leiden.

Dit houdt evenwel niet in dat de mercantiele aspiraties die ook het archeologisch patrimonium niet onaangeroerd laten, niet ingeperkt of tot objectieve proporties kunnen worden herleid. De recente archeologische decreet- en regelgeving voorziet in die zin alvast in enkele beheersmaatregelen.

Een van die beheersmaatregelen is de meldingsplicht voor archeologische vondsten. Al wie een onroerend of roerend goed met een vermoedelijke archeologische waarde vindt, moet dit binnen drie dagen aan het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium melden. Wie deze gebodsbepaling bewust negeert, plaatst zichzelf en elke overdracht van zijn vondst bijgevolg in de illegaliteit. Door de archeologische vondst echter te melden, wordt deze in zekere mate geofficialiseerd en worden eventuele mercantiele aspiraties tot objectieve proporties herleid, wat de eigenaar en de vinder van de waardevolle archeologica wapent tegen oneerlijke aankoopvoorstellen.

Een tweede beheersmaatregel om de verkoop van archeologische vondsten in te perken, zit vervat in

het vergunningsstelsel voor archeologische opgravingen of prospecties met ingreep in de bodem. Het decreet van 30 juni 1993 houdende bescherming van het archeologisch patrimonium bepaalt als een van de voorwaarden om voor een dergelijke vergunning in aanmerking te komen, dat de bestemming van de roerende archeologische monumenten voorafgaandelijk schriftelijk moet geregeld zijn tussen de vergunningsaanvrager, de eigenaar en de gebruiker van het af te graven of te prospecteren terrein.

Omdat de verkoop van archeologische voorwerpen een latente aansporing inhoudt om het sowieso al sterk bedreigde bodemarchief illegaal om te woelelen op zoek naar liefst zo waardevol mogelijk patrimonium, en aldus de recentelijk opgestarte archeologische monumentenzorg letterlijk en figuurlijk ondergraaft, heb ik aan het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium, dat met het archeologisch erfgoedbeheer belast is, gevraagd nog meer passende beheersmaatregelen uit te werken.

Daarenboven zal ik de provinciale en de gemeentelijke overheden via een omzendbrief attent maken op het belang van een preventief en optimaal beheer van het toch al zeer kwetsbare archeologische bodemarchief en inzonderheid op de veelal illegale, maar lucratieve handel in archeologische voorwerpen als inbreuk op de zorg voor ons cultuurpatrimonium.

Vraag nr. 6 van 26 september 1996 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Kabinetsmedewerkers – Vrouwen

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Onderwijs en
Ambtenarenzaken

Vraag nr. 11
van 26 september 1996
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 15

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 12
van 2 oktober 1996
van de heer HERMAN SUYKERBUYK

Loten Nationale Loterij voor culturele verenigingen
– Regeling

Onder welke voorwaarden kan aan instellingen en culturele verenigingen die om steun verzoeken voor hun projecten of hun werking, als tegemoetkoming een aantal loten van de Nationale Loterij worden beloofd ?

Is dit het voorwerp van een regeling met de federale minister van Financiën ?

Kan de minister de nodige uitleg verschaffen over de voorwaarden van deze regeling en over de partijen die bij het akkoord hierover betrokken waren ?

Antwoord

De opdrachten, organisatie en werking van de Nationale Loterij worden geregeld door de wet van 22 juli 1991 betreffende de Nationale Loterij. Alleen met betrekking tot de toewijzing van een deel van de winst is een rol weggelegd voor de gewesten en gemeenschappen. Artikel 18 van de wet van 22 juli 1991 stelt terzake : "Voor zover winsten van de Nationale Loterij verdeeld worden voor doeleinden van openbaar nut aan de verwezenlijking waarvan andere overheden bijdragen, wordt over de bestemming ervan beslist door de minister van Financiën op voorstel van deze overheden volgens modaliteiten die in een gezamenlijk akkoord bepaald worden."

De Nationale Loterij wordt bestuurd door een raad van bestuur van tien leden, op voordracht van de minister van Financiën door de Koning benoemd. Het eventueel verstrekken van loten als tegemoetkoming aan instellingen en verenigingen behoort tot de bevoegdheid van deze raad van bestuur en/of de door hem aangestelde directie.

Vraag nr. 16
van 2 oktober 1996
van de heer GEORGES CARDOEN

Vlaams jeugdorkest – Project

In de Septemberverklaring van de Vlaamse regering wijdde de minister-president een hoofdstuk aan het actiepunt Cultuur en Media. Zo stelde hij onder meer dat landelijke jeugdorganisaties een

nieuwe impuls krijgen en dat de Vlaamse regering van plan is een Vlaams jeugdorkest te ondersteunen.

1. Wat houdt die nieuwe impuls voor landelijke jeugdorganisaties juist in ? Betekent dit dat de Vlaamse regering de toelagen aan de gemeenten optrekt, zoals voor de jeugdwerkbeleidsplannen ?
2. Heeft de minister reeds beslist of een nieuw Vlaams jeugdorkest wordt opgericht, dan wel of een bestaand jeugdorkest als Vlaams jeugdorkest wordt erkend en ondersteund ? Is in dit laatste geval reeds uitgemaakt welk bestaand orkest zal worden erkend ?
3. Is de standplaats van dit Vlaams jeugdorkest reeds bekend ? Wie komt voor eventuele deelname in aanmerking ? Gaat het om een harmonieorkest of een symfonisch orkest, of beide ?
4. Krijgt de koorzang in Vlaanderen op een soortgelijke manier ondersteuning door oprichting van een Vlaams jeugdkoor ?
5. Krijgen gemeenten de kans om dit waardevolle project te ondersteunen ? Ik denk dan concreet aan werving en reclame via gemeentelijke muziekscholen en informatiebladen, terbeschikkingstelling van infrastructuur, organisatie van concerten door gemeentelijke culturele raden en dergelijke. Ik ben er zeker van dat heel wat gemeenten hieraan zeer graag zouden meewerken.

Antwoord

1. De "nieuwe impuls voor landelijke jeugdorganisaties" slaat op het verhoogde uitvoeringspercentage van het decreet van 22 januari 1975 tot regeling van de erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk, dat het gunstig gevolg zal zijn van de verhoging boven constant beleid van de basisallocatie 33.01 (prog. 41.1) met 10 miljoen.
2. Het voorstel dat mij werd overgemaakt door Jeugd en Muziek Vlaanderen behelst de oprichting van een nieuw "Vlaams Jeugdorkest". Deze optie wordt voorgedragen, aangezien de bestaande jeugdorkesten zich voornamelijk richten tot het jongerenpubliek van de muziekacademies, terwijl het "Vlaams Jeugdorkest" de bedoeling heeft en "pre-professioneel" jeugdorkest te zijn, met andere woorden zich te richten

tot een publiek van studenten van de conservatoria. De bestaande jeugdorkesten zullen hun specifieke werking voortzetten.

3. De standplaats van het nieuwe orkest is nog niet bepaald. Zoals boven vermeld, zal het orkest zich voornamelijk richten tot jongeren die zich op het beroep van musicus voorbereiden. Het betreft in concreto een symfonisch orkest.
4. Vanuit de koorwereld bereikte mij nog geen vraag voor de ondersteuning van een Vlaams Jeugdkoor.
5. Het spreekt vanzelf dat niet alleen de gemeenten, maar ook de provinciebesturen de kans zullen krijgen om dit project te ondersteunen. Alleen door een brede ondersteuning op financieel, infrastructureel, maar ook op moreel vlak, kan een dergelijk belangrijk project slagen.

Vraag nr. 32
van 3 oktober 1996
van de heer JOHAN DE ROO

Loterijsubsidies cultuur, sport en welzijn – Bedragen

Een gedeelte van de winsten van de Nationale Loterij wordt via een verdeelsleutel toegewezen aan de gemeenschappen. Dit geld wordt in Vlaanderen onder meer gebruikt om aanvullende subsidies toe te kennen aan allerlei initiatieven in de culturele, de sportieve en de welzijnssector.

1. Over hoeveel miljoen kon de minister in 1995 advies uitbrengen met betrekking tot de toekenning van deze Lotto-subsidies aan culturele, sportieve en welzijnsorganisaties en activiteiten ?
2. Aan welke initiatieven werden dergelijke aanvullende subsidies toegekend en hoeveel ontvingen zij in 1995 ?
3. Werden er naast deze initiatieven waarover de minister advies uitbracht, nog andere Vlaamse culturele, sportieve of welzijnsorganisaties en manifestaties gesteund door de Nationale Loterij ? Om welke organisaties gaat het en hoeveel ontvingen zij vanwege de Nationale Loterij in 1995 ?

Antwoord

De verdeling van de winst van de Nationale Loterij over de vijftien rubrieken opgenomen in het koninklijk besluit van 20 februari 1992 tot bepaling van de doeleinden van openbaar nut waarvoor een deel van de winst van de Nationale Loterij wordt bestemd, is een bevoegdheid van de federale regering.

De adviesprocedure van de gewesten en gemeenschappen, via de raad van bestuur van de Nationale Loterij aan de federale minister van Financiën, verloopt voor alle rubrieken niet op dezelfde wijze. In een aantal gevallen zijn er duidelijk voorafgaandelijke selectiecriteria, voor andere sectoren worden alle aanvragen voor beoordeling en advies voorgelegd.

Gezien de complexiteit en de omvangrijkheid van het antwoord op de gestelde vragen en gezien de regeringsswissel in de loop van 1995, moet ik voor een volledig overzicht van de toegekende subsidies een beroep doen op de administratie van de Nationale Loterij. Zodra het Jaarverslag '95 van de Nationale Loterij beschikbaar is, zal ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger een exemplaar bezorgen.

ANNE VAN ASBROECK

VLAAMS MINISTER
 VAN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN
 EN GELIJKE-KANSENBELEID

Vraag nr. 40
van 7 augustus 1996
van de heer JOHN TAYLOR

Buitenlandse reizen – Overzicht

Zie :
 Minister-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Buitenlands Beleid,
 Europese Aangelegenheden, Wetenschap en
 Technologie
 Vraag nr. 155
 van 7 augustus 1996
 van de heer John Taylor
 Blz. 1

Antwoord

Vraag 1 en 3

In september 1995 vertegenwoordigde ik Vlaanderen op de Internationale Vrouwenconferentie van de Verenigde Naties in Peking. Ik werd vergezeld door één persoon van mijn kabinet, namelijk mijn adjunct-kabinetschef. Op zaterdag 7 oktober 1995 was ik aanwezig in Haarlem (Nederland) op de officiële opening van Bruisend Brussel, samen met mijn kabinetschef en mijn woordvoerder. Zaterdag 21 oktober 1995 nam ik in dit kader deel aan een debat over de Vlaams-Nederlandse samenwerking en de rol van Brussel. Vijf medewerkers van mijn kabinet waren hier aanwezig. Deze beide verplaatsingen werden betaald via de werkingsmiddelen van het kabinet.

Verder zijn er in het kader van Brusselse Aangelegenheden een aantal werkbezoeken geweest aan Bilbao en Wenen. Dit m.b.t. de reizende tentoonstelling over Brussel in het kader van Bruisend Brussel. Deze werkbezoeken van ambtenaren passen in de activiteiten van het departement Coördinatie en het departement Externe Betrekkingen en worden in hun budgetten verrekend.

Vraag 2

Ik was aanwezig op de UNO-vrouwenconferentie van 4 tot 9 september, mijn adjunct-kabinetschef van 4 tot 16 september. De kostprijs van deze reis bedroeg 375.653 frank en werd aangerekend op het budget van Externe Betrekkingen, in het kader van zendingen van Vlaamse ministers naar het buitenland.

Vraag 4

Geen personen vreemd aan het kabinet waren op deze reis aanwezig.

Vraag 5

Niets van deze reis werd door derden betaald.

Vraag 6

Binnen de huidige zitting is er voor 1997 een reis naar Wenen gepland voor de officiële opening van Bruisend Brussel in Wenen.

Vraag nr. 42

van 9 augustus 1996

van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Overheidsadvertenties – Overzicht

Zie :

Vlaams minister van Openbare Werken,

Vervoer en

Ruimtelijke Ordening

Vraag nr. 316

van 9 augustus 1996

van de heer Luk Van Nieuwenhuysen
Blz. 23

Antwoord

Brusselse Aangelegenheden

In het kader van het project Bruisend Brussel is er in 1995 en 1996 campagne gevoerd voor het verstevigen van de Vlaamse aanwezigheid in Brussel. Hiervan getuigen de sensibiliseringscampagne Brussel Welkomkaart en de informatieverbreiding aangaande zomerfestivals in Brussel.

1. De campagne van de Brussel Welkomkaart was reeds opgestart tijdens de ambtstermijn van mijn voorganger, minister Hugo Weckx. Voorjaar 1996 bevond het project zich in een eindfase. De campagne werd afgesloten op 31 juli 1996. De informatieverbreiding werd uitvoerig gevoerd met spots op regionale TV-zenders (ROB TV, Ring TV en TV Brussel), via affiches in lokale en IC-treinstations (van 1 tot 29 februari) en in dag- en weekbladen (februari 1996). Voorts werd de Welkomkaart verspreid via de openbare bibliotheken en Brusselse gemeenschapscentra.
2. Totnogtoe werd er vanuit mijn kabinet slechts eenmaal gebruik gemaakt van het budget "steun aan de geschreven pers" van 140 miljoen, beschikbaar gesteld door de Vlaamse overheid ten behoeve van overheidsinformatie.

Dit was voor een informatiecampaigned in juli-augustus in de Vlaamse dag- en weekbladen. Het betreft hier de jaarlijkse zomerfestivals in Brussel : Boterhammen in het Park, Brosella Folk en Jazz, Plazey Familiefestival en Klinkende Munt, die alle vele Vlamingen onder hun publiek tellen en met name Vlaamse pendelaars aantrekken. De gelijknamige folder "De zomerfestivals in Brussel" werd aangemaakt op de administratie Kanselarij en Voorlichting en verspreid via alle Vlaamse openbare bibliotheken, aan de balies van de Vlaamse Gemeenschap, de Vlaamse Gemeenschapscommissie, de Brusselse gemeenschapscentra en de gemeentehuizen.

Campagne 1. Is veeleer een sensibiliseringsactie waarbij 42.000 kaarten en brochures werden verspreid. De totaalprijs van deze promotiecampaigned (inclus de mailing en de uitzendkosten van de TV-spot) bedroeg ruim 11 miljoen frank, verspreid over de jaren '95 en '96.

Campagne 2. Van de folder "De zomerfestivals in Brussel" werden 40.000 exemplaren gedrukt onder toezicht van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, voor de som van 70.783 frank.

Gelijke-kansenbeleid

Dit voorjaar heb ik een TV-spot laten maken ter informatie over homoseksualiteit en ter promotie van de Roze Zaterdag (18 mei 1996). De sensibiliseringspot kreeg als slogan "Homo- en lesbische rechten zijn mensenrechten". De totale productiekosten bedroegen 420.128 frank. De totaalprijs voor de uitzending bedroeg 2.244.198 frank.

Dit spotje had tegelijkertijd een informerende en een sensibiliserende rol te vervullen naar het grote publiek : informerend omdat te weinig mensen weten wat de Roze Zaterdag is en waarvoor het staat ; sensibiliserend omdat nog heel wat mensen vooroordelen hebben tegen homoseksualiteit en homoseksuelen. De lesbische- en homobeweging wordt te weinig erkend als sociale beweging. Als de overheid hier een voorbeeldfunctie opneemt, kan dit bijdragen tot het zelfvertrouwen van de beweging.

Vraag nr. 43 van 10 september 1996 van mevrouw NELLY MAES

Laaggeschoolde vrouwen – Werkgelegenheid

Volgens het jaarboek "De arbeidsmarkt in Vlaanderen" verricht de helft van de laaggeschoolden (lager of lager secundair onderwijs) betaalde arbeid, terwijl dit bij de hooggeschoolden 84,4 % is.

Vooraf vrouwen worden het slachtoffer van hun gebrekkige opleiding. Van de laagst geschoolde mannen (diploma lager onderwijs) heeft 54 % werk, bij vrouwen met dat diploma vindt maar 23,9 % betaald werk. Veel vrouwen met een baan werken deeltijds, namelijk 225.000 of 33 % van het totaal aantal werkende vrouwen, tegenover 26.000 deeltijds werkende mannen.

De maatregelen om arbeidsherverdeling te bevorderen, hebben dus maar weinig praktische gevolgen gehad. Integendeel : volgens het jaarboek is de arbeidsduur voor de mannen tussen 1990 en 1994 zelfs gestegen met 1,02 %, terwijl er juist minder mannen gaan werken.

Welke inspanningen heeft de Vlaamse regering geleverd om mannen meer deeltijds te laten werken, om de beschikbare arbeid beter te verdelen,

en om laaggeschoolde vrouwen aan betaalde jobs te helpen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Antwoord

Samen met de Vlaamse volksvertegenwoordiger heb ik ook vastgesteld dat de verschillende arbeidsherverdelende maatregelen niet enkel een positieve invloed hebben op de gelijke kansen voor vrouwen en mannen en hun deelname aan het arbeidsproces.

Naast de mogelijkheid die deeltijdse arbeid creëert met betrekking tot bijvoorbeeld de combinatie werk en gezin, stelt men anderzijds vast dat het vooral vrouwen zijn die kiezen/terecht komen in dergelijke systemen. De gevolgen hiervan zijn nefast te noemen : beperkte carrièremogelijkheden, onregelmatige uren en problemen met kinderopvang, preciaire statuten, ...

Het is trouwens zo dat de feminisering van de armoede in extremis hiervan een gevolg is.

In dit kader heb ik een onderzoeksopdracht gegeven aan de UIA (Universitaire Instelling Antwerpen) om na te gaan hoe de participatie van vrouwen en mannen in het arbeidsproces wordt beïnvloed door de arbeidsherverdelende maatregelen. Het is de bedoeling vanuit deze onderzoeksopdracht nieuwe beleidsindicatoren inzake de gelijke kansen voor vrouwen en mannen te vinden, om vervolgens de arbeidsherverdelende maatregelen bij te sturen.

Als minister van Gelijke Kansen, met een horizontale bevoegdheid, kan ik zelf geen maatregelen nemen om op de arbeidsmarkt in te grijpen. Aangezien dit een inhoudelijke bevoegdheid van collega Theo Kelchtermans is, verwijs ik voor dit deel van het antwoord naar hem. Met het kabinet van de betrokken minister worden wel onderhandelingen opgestart om de arbeidsherverdelende maatregelen te evalueren.

Vraag nr. 44 van 10 september 1996 van mevrouw MARIJKE DILLEN

Vrouwen in de administratie – Beleid

Zie :
Minister vice-president van de Vlaamse regering,

Vlaams minister van Onderwijs en
Ambtenarenzaken
Vraag nr. 236
van 10 september 1996
van mevrouw Marijke Dillen
Blz. 7

Antwoord

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger weet, zijn de activiteiten van de opdrachthoudster Emancipatiezaken de bevoegdheid van collega Luc Van den Bossche. Voor de concrete antwoorden op de vragen verwijs ik dan ook naar de cijfers die door de betrokken minister worden opgegeven.

Hierbij maak ik evenwel de bedenking dat emancipatie en gelijke-kansenbeleid een werk is van lange adem. Op de cijfers willen we dan ook het volgende correctief aanbrenge n : niemand mag verwachten dat er in vijf jaar emancipatiebeleid op kwantitatief vlak spectaculaire resultaten worden behaald.

Belangrijk is dat we kunnen vaststellen dat er kwalitatief verschillende stappen vooruit werden gezet, in die zin dat er een goede basis is gelegd voor de activiteiten van de nieuwe mandaathoudster en nog meer, dat er een openheid omtrent deze thematiek is gegroeid binnen de administratie, zodat er nu een draagvlak is.

Juist omdat ik het emancipatiebeleid binnen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap zo belangrijk vind, al is het alleen maar uit het oogpunt van de voorbeeldfunctie die de Vlaamse administratie te vervullen heeft naar de Vlaamse bevolking toe, heb ik de opdracht gegeven om een grondige toekomstgerichte evaluatie te verrichten over vijf jaar emancipatiebeleid. Deze studie bevestigt voorgaande vaststelling.

Vanuit het gelijke-kansenbeleid benadruk ik trouwens herhaaldelijk het belang van het positieve-actiebeleid dat wordt gevoerd binnen de Vlaamse administratie, gezien de voorbeeldfunctie die zij heeft naar de Vlaamse bevolking, die voor meer dan de helft uit vrouwen bestaat.

Vraag nr. 45
van 10 september 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Kinderdagverblijven Brussel – Erkenning en subsidiëring

Na 20 jaar ijveren zag het ernaar uit dat er een Nederlandstalig kinderdagverblijf zou komen in de Brusselse gemeente Vorst. De VZW Kinderbegeleiding Sint-Augustinus kreeg de principiële toezegging en subsidiëring door Kind en Gezin, en door de Vlaamse Gemeenschapscommissie werd een gebouw gekocht.

Vorig jaar liet Kind en Gezin evenwel weten door budgettaire beperkingen niet te kunnen overgaan tot erkenning. Dit werd ook naar de toekomst toe uitgesloten. Hierdoor zou de VZW geen personeel kunnen inzetten en zou het kinderdagverblijf Stijn-tje blijven leegstaan, tot grote teleurstelling van ouders die hun kinderen al hadden ingeschreven en die zich nu allicht tot Franstalige instellingen moeten wenden.

In Brussel zouden er een tiental dergelijke Nederlandstalige instellingen op erkenning wachten.

Aangezien de minister belast is met de opvolging van de Brusselse dossiers en de behartiging van de belangen van de Brusselse Vlamingen, had ik graag vernomen welke stappen zij heeft ondernomen om deze toestand te verhelpen.

Antwoord

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger mededelen dat ik voor dit dossier reeds in de loop van de maand februari 1996 bij de bevoegde functionele minister ben tussengekomen.

Op dat ogenblik restten er in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest nog vier initiatieven met principiële erkenning. Dit waren de BRTN te Schaarbeek, Brussel – Wilsonstraat, St.-Jans-Molenbeek en Vorst.

De realisatie van het BRTN-dossier blijft een open vraag, aangezien de vestigingsplaats nog moet worden vastgelegd en de aankoop van de bouwgrond dus nog moet gebeuren. Wat het project in de Wilsonstraat betreft, lijkt er weinig schot in dit dossier te komen bij gebrek aan initiatief van de promotoren. De kinderdagverblijven in St.-Jans-Molenbeek en Vorst worden momenteel geprefinancierd door de Vlaamse Gemeenschapscommissie. De raad van beheer van Kind en Gezin moet nog beslissen in hoeverre de subsidiëring retroactief zal gebeuren. Vanaf 1 januari 1997 is voorzien in de subsidiëring van deze kinderdagverblijven.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

Vraag nr. 135
van 3 juli 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

BRUtrends – Benaming luchthaven Zaventem

Zopas ontving ik de brochure BRUtrends 1995 van "Brussels Airport". Hierin wordt een overzicht verstrekt van de werkzaamheden en wordt gewezen op het belang van de luchthaven van Zaventem.

Naast het feit dat deze publicatie blijkbaar uitsluitend in het Engels beschikbaar is, wordt "Zaventem" niet één enkele keer vernoemd.

Op die manier wordt verkeerdelijk de indruk gewekt dat de luchthaven effectief deel uitmaakt van het Brussels Gewest.

Ik ben er mij van bewust dat "Brussels Airport International" een privé-organisatie is, waarin evenwel de federale overheid via de Regie der Luchtwegen aandelen bezit. De brochure in kwestie kwam trouwens tot stand door toedoen van de Regie der Luchtwegen.

Is de minister-president op de hoogte van deze publicatie ?

Is hij het ermee eens dat de indruk wordt gewekt dat de luchthaven van Zaventem behoort tot het Brussels Gewest ?

Heeft hij reeds stappen ondernomen om de plaatsnaam te laten gebruiken van de gemeente waar de luchthaven zich bevindt ?

Antwoord

De benaming van de luchthaven van Zaventem is door de Vlaamse regering steeds als dusdanig gebruikt. De bewegwijzering langs de wegen op het grondgebied van het Vlaams Gewest verwijst duidelijk naar "Zaventem", met een vliegtuig als

ikoon. Op het grondgebied van het Brussels Gewest daarentegen is de bewegwijzering "Brussel Nationaal – Bruxelles Nationale".

Wat de publicatie van "Brussels Airport" betreft, is bij de betrokkenen reeds tussengekomen. Zij verwijzen naar de naam van de "Brussels Airport Terminal Company" (BATC), die als joint-venture met de federale overheid is opgericht.

Ik neem mij voor bij de komende reorganisatie van de luchthaven aan te dringen op een naamsverandering van de NV die de uitbating in concessie krijgt.

LUC VAN DEN BOSSCHE

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 224
van 31 juli 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Franstalige scholen faciliteitengemeenten – Kwaliteit lessen Nederlands

In mei antwoordde de minister, naar aanleiding van een interpellatie over de kwaliteit van de lessen Nederlands in het Franstalig onderwijs in de Vlaamse faciliteitengemeenten, dat hij bij het overleg met zijn collega van de Franse Gemeenschap deze problematiek zou aankaarten, met het oog op het actualiseren van de protocollen die daarvoor destijds werden afgesloten (*Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid, vergadering van donderdag 2 mei 1996, Handelingen C36-C-OND5 – 2 mei 1996 – red.*).

Intussen heeft minister Onkelinx negatief gereageerd.

Kan de minister medelen of het ooit tot overleg is gekomen ?

In het Actieplan Vlaams-Brabant van de Vlaamse regering staat uitdrukkelijk dat moet worden nagegaan of de kwaliteit van het lesuur Nederlands voldoende is en of de Franstalige leerkrachten Nederlands wel degelijk over een "grondige kennis" van het Nederlands beschikken.

Welke initiatieven heeft de minister terzake reeds uitgewerkt ?

Antwoord

Zoals ik in de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid op 19 september jongstleden heb meegedeeld, heb ik er bij mijn Franstalige collega schriftelijk op aangedrongen om overleg te plegen over de eindtermen in de Franstalige basisscholen en over de pedagogische inspectie. Dit past in de actualisering van de destijds afgesloten protocollen.

Tijdens dit overleg zal ik ook de kwestie van de kwaliteit van de lessen Nederlands te berde brengen.

Vraag nr. 230
van 7 augustus 1996
van de heer JOHN TAYLOR

Buitenlandse reizen – Overzicht

Zie :

Minster-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Buitenlands Beleid,
 Europese Aangelegenheden, Wetenschap en
 Technologie

Vraag nr. 155
 van 7 augustus 1996
 van de heer John Taylor
 Blz. 1

Antwoord

Als bijlage vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van de buitenlandse reizen, ingedeeld volgens bevoegdheidspakket dat sedert de vorige zitting onder mijn ambt ressorteert, namelijk, wat het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap betreft : onderwijs, ambtenarenzaken, informaticabeleid en logistiek.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement – red.)

Vraag nr. 235
van 9 augustus 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Overheidsadvertenties – Overzicht

Zie :

Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

Vraag nr. 316
 van 9 augustus 1996
 van de heer Luk Van Nieuwenhuysen
 Blz. 23

Antwoord

In volgende tabel vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van de overheidscampagnes die in het afgelopen jaar werden gevoerd.

Budget (in fr. – incl. BTW)					
Spoor	Campagne	Timing	Kranten	Weekbladen	Totaal
Democr. VI.	Personeelsadvertentie	februari	530.133		530.133
Lerend VI.	V-dag	april	1.951.908	487.446	2.439.354
Democr. VI.	Ombudsdienst	mei-novem.	2.417.712	2.260.084	4.677.796
Lerend VI.	Eindtermen	juni	1.951.908		1.951.908
Lerend VI.	Onderwijs op rapport	juni	989.064		989.064
Lerend VI.	Tweedekansonderwijs	juni	1.265.759	2.278.896	3.544.655
Democr. VI.	Aankondiging jaarbeeld 94	juni	247.266		247.266
Lerend VI.	Ronde van Vlaanderen	juni	247.266		247.266
Lerend VI.	Basiseducatie	september	1.951.908	1.104.204	3.056.112
Lerend VI.	Onderwijs Sociale Promotie	september	975.954	803.976	1.779.930
Lerend VI.	Afstandsonderwijs	september	975.954	1.519.264	2.495.218
Lerend VI.	Studiebeurs	september	1.951.908		1.951.908
Lerend VI.	Leerplicht	september	975.954	1.348.250	2.324.204
Democr. VI.	Overheidsmanagement	september	247.266		247.266
Democr. VI.	Personeelsadv. informatici	oktober	814.406		814.406
Lerend VI.	Meesterstukken	oktober	370.899		370.899
Leefbaar VI.	Personeelsadv. adj. dir.	november	507.083		507.083

Lerend Vl.	Eindtermen	november	2.927.862	2.871.755	5.799.617
Democr. Vl.	Personeelsadv. gem. attaché	november	414.886		414.886
Democr. Vl.	Ombudsdienst II	januari	303.468		303.468
Lerend Vl.	Dynamo 2	maart	496.584		496.584
Zorgzaam Vl.	Werving psycholoog	maart	303.952		303.952
Totaal			22.819.100	12.673.875	35.492.975

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 227
van 12 juli 1996
van de heer JOS GEYSELS

Europese steun werkgelegenheidsprojecten – Kempense gemeenten

Uit een onderzoek van de gewestelijke ontwikkelingsmaatschappij blijkt dat een aantal gemeenten uit de Kempen die tot de economisch zwaksten behoren, in het verleden geen Europese steun hebben ontvangen voor projecten die de werkgelegenheid bevorderen.

Waarom kregen deze gemeenten – Hasselt, Vorse-laar, Ravels, Retie, ... – geen Europese steun ?

Welke criteria worden er gehanteerd met betrekking tot de verdeling en welke instanties verlenen hierover eventueel advies ?

Zijn er reeds plannen uitgewerkt om de reconversienorm eventueel uit te breiden ?

Antwoord

De regio Kempen genoot en geniet steun vanuit de Europese structuurfondsen – respectievelijk het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) en het Europees Sociaal Fonds (ESF) – in het kader van doelstelling 2, steun aan industrieregio's met afnemende economische activiteit.

De criteria voor de selectie van de in aanmerking komende regio's zijn vastgelegd in artikel 9 van verordening (EEG) nr. 2081/93 van de Raad van 20 juli 1993 tot wijziging van verordening (EEG) nr. 2052/88 betreffende de taken van de Fondsen met structurele strekking, hun doeltreffendheid, alsmede de coördinatie van hun bijstandverlening onder-

ling en met die van de Europese Investeringsbank en de andere bestaande financieringsinstrumenten.

Om in aanmerking te komen, moet het gaan om een territoriale eenheid van niveau III van NUTS (arrondissement) of een onderdeel ervan, die aan de volgende criteria voldoet :

- a) een gemiddelde werkloosheid die in de laatste drie jaar boven het communautaire gemiddelde lag ;
- b) een verhouding tussen de werkgelegenheid in de industrie en de totale werkgelegenheid die tijdens elke referentiejaar vanaf 1975 niet lager lag dan het communautaire gemiddelde ;
- c) een vastgestelde achteruitgang van de werkgelegenheid in de industrie ten opzichte van het onder b) aangehouden referentiejaar.

Daarenboven heeft de Commissie rekening gehouden met het feit dat slechts 15 % van de Europese bevolking kon profiteren van bijstand onder doelstelling 2.

Teneinde voor Vlaanderen regio's te kunnen afbakenen die nog in aanmerking kwamen voor bijstand, zijn de verschillende criteria getoetst. Uit deze toetsing bleek dat slechts onderdelen van de provincie Limburg en een gedeelte van het arrondissement Turnhout in aanmerking kwamen.

Voor Turnhout werden volgende 12 gemeenten erkend: Balen, Geel, Grobbendonk, Herentals, Herenthout, Kasterlee, Laakdal, Meerhout, Mol, Olen, Turnhout en Westerlo. Voor de provincie Limburg werden de volgende 19 gemeenten erkend : As, Beringen, Diepenbeek, Dilsen-Stokkem, Genk, Ham, Hasselt, Heusden-Zolder, Houthalen-Helchteren, Leopoldsburg, Lommel, Lummen, Maaseik, Maasmechelen, Nieuwerkerken, Opplabbeek, Overpelt, Sint-Truiden, Tessenderlo en Zonhoven.

Het is de Vlaamse regering die op vraag van de Europese Commissie een voorstel indient voor de

gebiedsaafbakening. Uiteindelijk is het de Europese Commissie zelf die overgaat tot de erkenning van het voor Europese steun in aanmerking komende gebied.

De Europese Raad zal vóór 31 december 1999 de besprekingen aanvatten om de heersende reglementering inzake de structuurfondsen te herzien.

**Vraag nr. 229
van 31 juli 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

VDAB – Niet-uitkeringsgerechtigde volledig werklozen

De VDAB (Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding) bemiddelt niet alleen voor uitkeringsgerechtigde volledig werklozen (UVW's), maar voor iedereen die werk zoekt. Toch doen veel werkzoekenden geen beroep op de VDAB : geschorste "artikel 80-ers", herintreders, ... kennen deze mogelijkheid onvoldoende en krijgen soms te horen dat het zinloos is, daar ze als niet-UVW geen kans maken.

Voor bepaalde projecten komen niet-UVW's echter wel in aanmerking, op voorwaarde dat ze – al dan niet een bepaalde tijd – bij de VDAB ingeschreven zijn als werkzoekende.

1. Welke actie heeft de VDAB tot nu toe ondernomen om deze doelgroepen op de mogelijke steun van de VDAB te wijzen ?
2. Zijn alle ambtenaren van de VDAB op de hoogte van het belang van de inschrijving als werkzoekende voor de betrokkenen ?
3. Is het wel zinvol deze doelgroep te verplichten om de zes maanden zijn inschrijving te bevestigen ?
4. Worden degenen die hun inschrijving niet bevestigen ervan verwittigd dat zij als werkzoekende worden geschrapt ?
Om hoeveel personen gaat het op jaarbasis ?

Antwoord

1. De VDAB heeft tot nu toe reeds verschillende acties ondernomen en beschikt over verschillende kanalen om bovengenoemde doelgroepen te bereiken.

- De netwerkvorming binnen de subregionale tewerkstellingscomités (STC's).

Deze organen houden toezicht op de werking van de subregionale tewerkstellingsdiensten (STD's) van de VDAB. Zij zijn belast met het toezicht op een objectieve behandeling van *alle* werkzoekenden bij de arbeidsbemiddeling en van de cursisten in de beroepsopleiding. De permanente werkgroepen-risicogroepen (PWR's) maken deel uit van de (STC's).

Deze werkgroepen zijn samengesteld uit :

leden van het STC ;

een vertegenwoordiger van het subregionaal samenwerkingsverband van privaatrechtelijke tewerkstellings- en opleidingsinitiatieven gericht op de inschakeling van risicogroepen en erkend door de Vlaamse minister bevoegd voor Tewerkstelling ;

een vertegenwoordiger van de lokale overheid ;

een vertegenwoordiger van de sector van de professionele integratie van personen met een handicap ;

de regionale coördinator van het Vlaams Centrum voor de Integratie van Migrantten ;

een coördinator van de gemeenten bedoeld bij het decreet van 21 juli 1990 tot instelling van een Vlaams Fonds voor de Integratie van Kansarmen.

Door deze "netwerkvorming" wordt reeds een groot aantal werkzoekenden bereikt uit de betrokken categorieën.

- Een aantal STD's hebben reeds, ten behoeve van "vrije werkzoekenden", geëxperimenteerd met langere openingsuren ('s avonds en op zaterdag).
- Met betrekking tot de geschorste "artikel 80-ers" kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger in kennis stellen van een specifiek op deze groep gerichte actie.

In juli 1991 werd aan de medewerkers, via een interne nota, de opdracht gegeven om bij ontvangst van het RVA-formulier C29 (beslissing schorsing art. 143, huidig art. 80) de betrokken werkzoekenden binnen de

maand uit te nodigen. Tijdens dit gesprek werden aan de werkzoekende de mogelijkheden toegelicht en werd de gelegenheid geboden om ingeschreven te blijven als vrije werkzoekende.

Het resultaat van deze actie werd in '92 onderzocht. Hieruit blijkt dat van de 1.328 uitkeringsgerechtigden die in het eerste trimester van '92 werden geschorst, er 465 (35 %) geen werk meer wensten of niet verder ingeschreven wensten te blijven als werkzoekende, 55 (4 %) geschorsten wensten wel ingeschreven te blijven, terwijl 686 (52 %) opnieuw uitkeringsgerechtigd werden. Trekken wij van de 1.328 oorspronkelijk geschorsten de 686 af die opnieuw uitkeringstrekkend werden, dan blijkt dat van de effectief geschorsten slechts 10 % verder werkzoekend was.

- Daarnaast is er een zeer ruime vorm van bekendmaking van de VDAB-dienstverlening via de traditionele publiciteit in dagbladen, streekkranten en weekbladen en door middel van brochures, affiches en dergelijke. In deze publicaties wordt steeds gesproken over de "klant" in de ruimste zin. Volgens het decreet artikel 25 het "Charter van de Werkzoekende" moet de VDAB aan iedereen een gelijke behandeling garanderen.
- Alle acties rond het informatiesysteem WIS (Werkinformatiesysteem), dat toegankelijk is voor iedereen, werken drempelverlagend naar alle categorieën van werkzoekenden. Door samenwerking met de gemeentebesturen is de VDAB erin geslaagd het WIS-systeem ruim te verspreiden. De WIS-toestellen staan in zeer gevarieerde en toegankelijke ruimten (ook buiten kantooruren), zoals in bibliotheken, gemeentehuizen, ... Gedurende de zomermaanden stond WIS zelfs ter beschikking in winkelcentra, stations, ... Bij elke raadpleging van het systeem wordt aan de raadpleger gevraagd of hij/zij reeds ingeschreven is als werkzoekende. Het systeem staat op dat moment ook ter beschikking om de inschrijving onmiddellijk te realiseren. De maandelijkse statistieken omtrent de bewegingen in WIS tonen aan dat 18 % (\pm 38.000) van de gebruikers niet ingeschreven is als werkzoekende.

2. De VDAB-medewerkers worden via onderrichtingen en opleidingen op de hoogte gebracht van het feit dat *in geen enkel geval* de inschrijving

van welke persoon dan ook mag worden geweigerd, behoudens stringente wettelijke bepalingen (cf. bv. wetgeving m.b.t. tewerkstelling van vreemde arbeidskrachten, arbeidskaarten). Onze medewerkers kennen in voldoende mate de tewerkstellingsmaatregelen.

3. Als bewijs van inschrijving wordt aan de "vrije werkzoekende" een attest A23.1 overhandigd met vermelding van de datum waarop de periode van inschrijving verstrijkt. Indien zij hun inschrijving willen handhaven, moeten zij dit om de zes maanden herbevestigen. Dit kan telefonisch, schriftelijk of door aanmelding op het plaatsingskantoor gebeuren.

Deze administratieve maatregel wordt ondersteund met de trajectbegeleiding die momenteel aan alle werkzoekenden wordt gegeven. De sollicitantenconsulent fungeert als trajectbewaker en -begeleider gedurende het ganse traject. Alle categorieën van werkzoekenden worden in de loop van de zesde maand uitgenodigd voor een grote info en een individueel gesprek ("5 voor 12-actie"). Pas indien de werkzoekende verzuimt op deze uitnodiging in te gaan, wordt het dossier afgeschreven. Dat de werkzoekende zijn/haar inschrijving om de zes maanden moet herbevestigen, betekent dus ook een wederzijds engagement, gekoppeld aan het bijsturen van de begeleidingstrajecten. Hierdoor kan een geüpdated en correct werkzoekendenbestand worden gerealiseerd, zeker wat de mogelijkheden en aspiraties betreft van de werkzoekenden.

Voor de werkzoekenden in wachttijd die nog niet uitkeringsgerechtigd zijn, wordt bovenstaande procedure van afschrijving uiteraard niet toegepast, evenmin als voor de deeltijds werkende werkzoekenden die geen recht hebben op inkomensgarantie-uitkering.

4. Op jaarbasis gaat het over :

vrije niet-werkende werkzoekenden (herintreedsters) :	6.979
andere niet-werkende werkzoekenden (OCMW, ...) :	3.332
vrije werkende werkzoekenden :	7.847

Vraag nr. 231
van 1 augustus 1996
van de heer JOHAN MALCORPS

Jachtcontrole Westhoek – Bevoegdheden en acties
Bos en Groen

De Westhoek, en vooral de IJzervallei tussen de Franse grens en de zee, is een van de grootste open ruimten uit het Structuurplan Vlaanderen, met zeer veel aaneensluitende waardevolle natuur met een speciaal beschermingsstatuut. Zowel via nationale structuurplanning, als via internationale maatregelen zoals de Habitat-richtlijn, Eeconet en Natura 2000, heeft de Westhoek een apart en stringent beschermd statuut, wat een efficiëntere natuurbescherming op het terrein noodzakelijk maakt.

In dit verband hebben de Vlaamse ambtenaren van de afdeling Bos en Groen van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) een bijzondere verantwoordelijkheid, met name inzake de toepassing van de jachtwetgeving en de controle daarop.

Ingenieurs en boswachters van Bos en Groen zijn volgens het Boswetboek, het Bosdecreet en het Veldwetboek, naast andere ambtenaren, bevoegd voor de toepassing van die wetgeving in de bossen en in het open veld. Hun autoriteit is zeer groot, aangezien hun processen-verbaal in bepaalde gevallen zelfs bijzondere bewijskracht hebben. Dit is evenwel niet het geval voor misdrijven vastgesteld in het open veld. Deze laatste restrictie is nochtans, in het kader van de verwevenheid tussen natuurbescherming en landbouw, in de Westhoek een hoe langer hoe meer irrelevante beperking voor een efficiënt natuurbeheer. Een aanpassing is derhalve noodzakelijk.

1. Behoort de uitbreiding van de speciale bevoegdheid van de ambtenaren van de afdeling Bos en Groen naar het open veld toe tot de beleidsopties van de minister ? Zo ja, welke maatregelen werden eventueel genomen om dit te realiseren, welke resultaten werden reeds bereikt en welke knelpunten zijn in dit verband gerezen ?
2. Hoeveel ambtsgebieden zijn er in de Westhoek en hoeveel ambtenaren zijn er in dit verband operationeel ? Wat is de aard van de overtredingen die meestal worden vastgesteld in hun ambtsgebied ?
3. Hoeveel PV's werden per ambtsgebied en per categorie van overtreding de laatste vijf jaar jaarlijks opgemaakt ? Hoeveel daarvan werden geseponeerd en hoeveel aan de rechtbank overgemaakt ?
4. Wat waren de verschillende redenen voor de seponeringen ?

5. Wat is de verhouding van het aantal effectieve PV's en seponeringen in de Westhoek tegenover het aantal in de ambtsgebieden van Bos en Groen in de andere Vlaamse provincies ?

Antwoord

1. Algemeen beschouwd geldt een proces-verbaal van een verbalisant (rijkswacht, politie, boswachter, ...) als louter inlichting voor de rechter, waarbij deze laatste vrij oordeelt over de feitelijke bewijswaarde van wat in het proces-verbaal is vastgesteld.

Nochtans bestaan er een groot aantal wettelijke uitzonderingen waarbij aan het proces-verbaal een bewijswaarde tot het tegenbewijs wordt verleend.

In dit geval is de rechter verplicht de vaststellingen en bevestigingen van de verbalisant voor waar aan te nemen tenzij het tegenovergestelde kan worden bewezen.

Deze procedure geldt onder meer voor processen-verbaal opgemaakt in het raam van de jachtwetgeving (art. 24 van de jachtwet), ongeacht het jachtfeit in het bos of in het open veld werd gepleegd.

In zeer zeldzame gevallen bepaalt de wet dat een proces-verbaal geldt tot inschrijving wegens valsheid, waarbij de rechter de inhoud van het proces-verbaal als waarheid moet aannemen tenzij een specifieke valsheidsvordering wordt ingesteld.

Deze speciale procedure is bijvoorbeeld bepaald in het Boswetboek.

Het onderscheid in bewijswaarde tussen PV's inzake boszaken enerzijds en PV's anderzijds, is mijns inziens dan ook niet van die aard dat een uitbreiding van de speciale bevoegdheid van de ambtenaren van de afdeling Bos en Groen noodzakelijk zou zijn.

2. Op dit ogenblik zijn er 5 bosgebieden die geheel of gedeeltelijk in de Westhoek liggen. Er zijn 4 boswachters in dienst. De overtredingen die het meest werden vastgesteld zijn overtredingen op de vogelvangst.

3a. Aantal PV's

Gebied	Jaar	Bos	Visserij	Vogelvangst	Jacht	Natuurbehoud	Andere
Veurne	1991	–	27	4	1	1	–
	1992	2	11	5	1	9	1
	1993	1	5	6	–	7	1
	1994	–	3	3	–	7	2
	1995	–	5	–	–	7	–
Diksmuide	1991	–	–	–	–	–	–
	1992	–	–	1	–	–	–
	1993	–	–	–	–	1	–
	1994	–	–	–	–	–	–
	1995	–	2	–	–	–	–
Heuvelland	1991	2	2	–	2	–	–
	1992	–	1	2	6	2	–
	1993	2	–	2	–	4	1
	1994	–	–	1	1	–	–
	1995	–	2	1	1	1	1
Ieper + Zonnebeke	1991	2	2	6	4	–	1
	1992	1	2	16	1	–	1
	1993	8	–	12	4	–	–
	1994	1	3	7	–	2	–
	1995	–	–	7	–	–	–

3b. Seponeringen ; geen gevolg bekend : ()

Gebied	Jaar	Bos	Visserij	Vogelvangst	Jacht	Natuurbehoud	Andere
Veurne	1991		24 (3)	(1)	(1)	1	
	1992		6 (2)	1 (3)	(1)	3 (4)	(1)
	1993		1 (1)			4 (2)	
	1994		1	1 (2)		3 (4)	(1)
	1995		2 (3)				
Diksmuide	1991						
	1992			1			
	1993						
	1994						
	1995			(1)			
Heuvelland	1991	(2)	(2)		(2)		
	1992		(1)	(1)	4 (1)	(1)	
	1993	(1)		(2)		2 (2)	
	1994			(1)	1	(1)	
	1995		(2)		1 (2)		
Ieper + Zonnebeke	1991	(2)		(3)	(4)		(1)
	1992		(1)	(12)	(1)		(1)
	1993	1		1 (1)	3	(1)	
	1994		1	2			
	1995			(5)			

3c. Vervolging ingesteld (rechtstreekse vervolging door de woudmeester)

Gebied	Jaar	Bos	Visserij	Vogelvangst	Jacht	Natuurbehoud	Andere
Veurne	1991						
	1992	1					
	1993	1					
	1994						
	1995						
Heuvelland	1991						
	1992						
	1993	1					
	1994						
	1995						
Ieper + Zonnebeke	1991	1					
	1992	1					
	1993	7					
	1994						
	1995						

Alle opgestelde PV's worden door de dienst aan het parket overgemaakt, behalve voor de boszaken waar de woudmeester zelf vervolging wens- te in te stellen.

4. De door het parket meegedeelde redenen voor seponering waren :

- niet bewezen,
- daders onbekend,
- vervolging ongepast.

5. Daar de parketten, algemeen genomen, in het verleden nauwelijks informatie verstrekten over het gevolg dat zij aan processen-verbaal verlenen, is het aantal seponeringen/vervolgingen en de verhouding met de processen-verbaal niet bekend.

Als gevolg van het overleg met de parketten- generaal en het gewest, zal men in de toekomst over deze informatie kunnen beschikken.

Vraag nr. 232
van 1 augustus 1996
van de heer JOHAN MALCORPS

Geïntegreerd kustzonebeheer – Westkust

In zijn beleidsbrief "Het leefmilieu in Vlaanderen" (stuk 166 van 21 november 1995) stelt de minister op bladzijde 29 dat "de inspanning zal versterkt

worden om de nog gave duincomplexen en kustsystemen met hoge natuurwaarde ook als natuurgebied te verwerven en te beheren".

In het ontwerp MINA-plan II (Plan voor Preventie en Sanering inzake Milieu en Natuur) vermeldt de administratie in dit verband op bladzijde 143 dat "in overleg met de betrokkenen een gezamenlijke visie en een plan van aanpak wordt uitgewerkt".

Reeds voor het symposium "Integraal kustzonebeheer" op 18 juni 1994 in Wenduine was een departementale stuurgroep geïntegreerd kustzonebeheer opgericht en in februari 1995 blijkt volgens het ontwerpplan de stuurgroep te zijn geoptimaliseerd.

In dit kader zou de stuurgroep voor het kustecosysteem een "ecosysteemvisie" uitwerken, passend in het kader van Natura 2000 en de Europese richtlijnen, alsmede een meerjareninvesteringsprogramma met de nodige begrotingsruimte opstellen.

1. Wanneer is de stuurgroep reeds samengekomen, welke beleidsvoorstellen vloeiden daaruit voort en in hoeverre werden het meerjarenprogramma en de begrotingsvoorstellen terzake uitgewerkt ?
2. Welke beleids- en begrotingsvoorstellen werden door de minister reeds goedgekeurd ?
3. In hoeverre werd in dit verband ook het globaal watervoorzieningsplan voor de kust reeds uitge-

werkt en welke datum werd daarin vooropgesteld voor de eindfase ?

4. Welke nieuwe gebieden werden in de planning opgenomen voor verwerving als natuurgebied en met welke realisatietermijn ?
5. In hoeverre zijn de plannen voor het natuureducatief centrum in het IJzereservaat reeds uitgewerkt en wat is de realisatietermijn ?
6. In hoeverre is de geplande uitbreiding van de Nieuwpoortse jachthaven verzoenbaar met de normale buffer die een relatief klein natuurgebied als de IJzermonding nodig heeft om ecologisch verantwoord te kunnen functioneren ?
7. Werd er in dit verband reeds een beslissing genomen over de partiële ont dijking voor de vorming van een sluf ter in het Westhoekreservaat, welke knelpunten zijn er nog in dit verband en welke realisatietermijn wordt terzake voorgesteld ?
8. Werd er met toepassing van artikel 92bis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 (gewijzigd op 8 augustus 1988 en 16 juli 1993) reeds een interdepartementaal samenwerkingsakkoord gesloten tussen de gewestelijke en federale regering inzake de bescherming en het beheer van de Vlaamse en Kustbanken en wat houdt dit akkoord in ?
9. Werd er reeds vooruitgang geboekt inzake de onderhandelingen over de jachtproblematiek op de stranden tussen De Panne en Bray-Dunes, op het niveau van de werkgroep natuurbehoud van het Coördinatiecomité Internationaal Milieubeleid, en in het kader van de UNEP-overeenkomst (United Nations Environment Program) van 16 juni 1995 in Den Haag ?

Antwoord

1. De stuurgroep geïntegreerd kustzonebeheer is voor het eerst tijdens deze zitting samengekomen op 26 juli 1996.

De volgende beleidsvoorstellen werden besproken en door de vertegenwoordigers van de kabinetten van de federale staatssecretaris van Leefmilieu, de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening en door mezelf aanvaard.

- a) Het natuurherstelplan voor het complex van strand, duin, slik, schor en polder langs de oostelijke oever van de IJzermonding. Prioriteit zijn enerzijds de afbraak en ontmanteling van het tijdok en de slipway en anderzijds de voortzetting van de afgraving van de opgehoogde terreinen, allebei ten behoeve van het herstel van het slik-, schor- en duin gradiënt. Ook de natuurvriendelijke aanleg van een nieuw strandhoofd tegen de verdere erosie van de duinvoet en als afbakening van het toekomstig strandnatuureservaat, zal op korte termijn de nodige aandacht krijgen vanwege de administratie Waterwegen en Zeewezen – afdeling Waterwegen Kust.
- b) De realisatie van een sluf ter in het staatsnatuureservaat De Westhoek door de gedeeltelijke verwijdering van de duinvoetversterking, zal nog in de loop van 1997 worden uitgevoerd en bekostigd door de afdeling Waterwegen Kust.
- c) De aanwijzing van het strand van Heist-West als staatsnatuureservaat en de inrichting ervan moeten afgewerkt zijn voor het broedseizoen 1997.
- d) De afdeling Waterwegen Kust onderzoekt de mogelijkheid om langs een van de strekdammen van de Zeebrugse voorhaven een schiereiland aan te leggen ten behoeve van de herlokalisatie van de stern-broedkolonies. De voor deze studie benodigde fondsen zijn ingeschreven op het budget van de afdeling Waterwegen Kust voor het begrotingsjaar 1996.
- e) Er werd een ambtelijke taakgroep opgericht, bestaande uit een vertegenwoordiger van de administratie Waterwegen en Zeewezen – afdeling Waterwegen Kust, een vertegenwoordiger van de Beheerseenheid Mathematisch Model Noordzee, een vertegenwoordiger van het Instituut voor Natuurbehoud en een vertegenwoordiger van Aminor – afdeling Natuur (administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer).

Deze ambtelijke taakgroep, die minstens maandelijks samenkomt, zal permanent voor de uitvoering van de projecten van geïntegreerd kustzonebeheer zorgen en hiervoor periodiek rapporteren aan de interkabinettenstuurgroep, die om de drie tot vier maanden zal samenkomen.

2. De budgetten van de diverse administraties voor het begrotingsjaar 1997 zijn ter discussie voorgelegd aan het Vlaams Parlement.
3. Dit voorjaar bracht het Vlaams Wateroverleg een advies terzake uit, dat echter enkel een opsomming van de door de diverse watervoorzieningsmaatschappijen bedachte projecten omvat. In deze projectenlijst komt echter geen scenario voor voor een afbouw van grondwaterwinning in de kustduinen.

Ik heb dan ook zelf het initiatief genomen om samen met de bevoegde administraties een haalbaar scenario uit te werken voor de drinkwatervoorziening in de kustzone, dat eveneens een afbouw van de grondwaterwinning in de kustduinen mogelijk maakt. Hiertoe wordt op 16 oktober 1996 een overleg opgestart, waarbij de desbetreffende watervoorzieningsmaatschappij(en) ook betrokken is (zijn).

4. a) Het door de groep Toegepaste Ecologie van de Universitaire Instelling Antwerpen uitgewerkte verwervingsplan voor de Vlaamse kustduinen zal pas tijdens de volgende vergadering van de interkabinettenstuurgroep worden besproken.
- b) Een onderzoek werd uitgevoerd naar de bebossmogelijkheden in de Pistelhoek in Veurne en de Lenspolder in Nieuwpoort. Dit laatste project strekt zich uit tot het gebied De Zelte in Koksijde.

Beide projecten zijn verwerkt in de eerste voorstellen voor de bosstructuur van het Structuurplan Vlaanderen.

In het project in Veurne zijn reeds 6 ha bebost ; de nodige kredieten werden vastgelegd voor de aankoop van een bijkomende oppervlakte van 25 ha in de Pistelhoek.

De realisatie van deze projecten moet in twee fasen worden gezien, namelijk de verwerving en de ingebruikneming voor bebosning. Een realisatietermijn van 10 jaar lijkt mij realistisch.

5. Het natuurherstelplan voor de IJzermonding voorziet in de uitbouw van een bezoekerscentrum ter hoogte van de huidige "Mosselkot". De praktische realisatie van dit bezoekerscentrum kan pas beginnen nadat de opgespoten terreinen zijn afgegraven, het slik-schor-duin-

complex op het definitieve niveau is hersteld en de nodige zeewering is aangebracht.

6. Een uitbreiding van de Nieuwpoortse jachthaven houdt een verhoging in van de druk op het natuurreservaat langs de IJzermonding, ten gevolge van de toename van scheepsverkeer, de bijkomende uitbaggering van de jachthavenkom, enzovoort. De invloed van deze factoren op het natuurreservaat moet nog worden onderzocht.

7. Zoals hierboven reeds is uiteengezet, wordt de gedeeltelijke verlaging van de duinvoetversterking ten behoeve van sluffervorming in het staatsnatuurreservaat De Westhoek gepland voor 1997. Uit het rapport van het waterbouwkundig ingenieursbureau NV Haecon blijkt deze ingreep geen probleem inzake kustveiligheid teweeg te brengen. Er zijn geen knelpunten bekend.

8. De federale staatssecretaris van Leefmilieu heeft aangekondigd in het kader van artikel 92bis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, inzake kustzonebeheer een ontwerp van bilateraal samenwerkingsakkoord tussen de federale staat en het Vlaams Gewest te zullen voorbereiden. Dit ontwerp wordt besproken tijdens de volgende vergadering van de stuurgroep geïntegreerd kustzonebeheer.

9. Mede door de sterke druk van de Franse jagersmiddens, is er op het schriftelijk verzoek van mijn voorganger aan de Franse minister van Leefmilieu en aan de prefect van de Région du Nord-Pas de Calais om de jacht op het strand te verbieden, nooit gevolg gegeven. De polemiek die dit verzoek heeft losgeweekt, heeft trouwens een afremmend effect gehad op de grensoverschrijdende samenwerking inzake kustduinenbescherming en -beheer.

Momenteel bereiden Aminal – afdeling Natuur, de provincie West-Vlaanderen, het Département du Nord en de Conservatoire de l'Espace Littoral et des Rivages Lacustres, een charter voor ten behoeve van de bescherming en het beheer van de grensoverschrijdende duinengordel tussen Duinkerken en Nieuwpoort. Deze op de instandhouding van zeldzame habitats gerichte samenwerking tussen Frankrijk en het Vlaams Gewest krijgt momenteel de prioriteit op discussies omtrent de Franse jachtreglementering.

Vraag nr. 233
van 1 augustus 1996
van de heer JOHAN MALCORPS

Geplande verbrandingsoven Halluin – Toepassing Europese richtlijnen

Op vraag nr. 74 van 5 januari 1994 van Vlaams volksvertegenwoordiger Michiel Maertens over de toepassing van de Europese richtlijnen voor de verbrandingsoven van Halluin in Frankrijk, antwoordde de toenmalige minister van Leefmilieu dat hij de gepaste initiatieven zou nemen, dat de Communauté Urbaine de Lille voorstellen zou formuleren en dat OVAM (Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest) het overleg zou activeren (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7 van 7 februari 1994, blz. 318-319).

Uit het antwoord van Europees commissaris Paleokrassas van 5 mei 1994 (PE 178.342 nr. QXWOO 20/94 NL) op vraag van europarlementslid Paul Staes van 16 december 1993, blijkt dat ons land klacht kan indienen bij de Europese instanties wegens niet-naleving van artikel 10 van EU-richtlijn 84/360 en artikel 7 van EU-richtlijn 85/337. Anderzijds blijkt dat Frankrijk, net als België, de richtlijn 85/337 niet eens in intern recht heeft omgezet, wat de rechtsgrond van een klacht niet eenvoudig maakt. De aanvang van de bouw van de oven is nochtans gepland voor de tweede helft van 1996, zodat er in de eerstkomende periode zeker duidelijkheid moet komen rond de toepassing van de Europese richtlijnen.

1. Welke initiatieven heeft de minister terzake genomen ? Wat zijn de resultaten en de knelpunten ?
2. Op welke wijze heeft OVAM het overleg geactiveerd en welke antwoorden heeft de Franse overheid gegeven ?
3. Werden er nog andere diensten betrokken bij het overleg met Frankrijk en zo ja, welke ?
4. Heeft ons land genoemde Europese richtlijnen reeds in intern recht omgezet ? Zo ja, wanneer ; zo neen, waarom niet ? Werd ons land daarvoor eventueel veroordeeld en zo ja, wat zijn de beleidsopties terzake ?
5. Heeft ons land terzake reeds klacht ingediend tegen Frankrijk bij de Europese instanties ? Zo ja, wanneer en met welk gevolg ? Zo neen, waarom is dit niet gebeurd ?

Antwoord

1., 2. en 3.

Volgende feiten zijn betreffende het overleg met de Franse instanties voor de bouw van een verbrandingsoven in Halluin te noteren.

Op 14 maart 1994 had in de kantoren van de Communauté Urbaine de Lille (CUDL), de initiatiefnemer voor de bouw van de afvalverwerkingsinstallatie in Halluin, een informatievergadering plaats.

Aan de zijde van de Vlaamse overheid was een vertegenwoordiging van de bestendige deputatie van de provincie West-Vlaanderen en van de OVAM aanwezig.

Volgens het verslag van deze bijeenkomst (opgesteld door CUDL) werden vooral de beleidsopties vanuit Frans oogpunt inzake afvalbeheer toegelicht, met name de wijze van selectieve inzameling en behandeling van afval (sorteren, verbranden) en de te verwachten hoeveelheden.

De aanwezigheid van de OVAM was vooral ingegeven door de belangstelling van het Vlaams Gewest voor eventueel nieuwe verwerkingscapaciteit voor Vlaams afval, gelet op de in die tijd verwachte problematiek van de sluiting van enkele verbrandingsovens.

Andere instanties van het Vlaams Gewest waren niet bij dit gesprek betrokken.

In het reeds genoemde verslag is wel te lezen dat een goede samenwerking met de Belgische instanties zal worden nagestreefd : zo zouden de aangrenzende gemeenten op het Belgisch grondgebied op de hoogte worden gebracht van de vergunningsaanvragen.

De administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer heeft per brief van 12 april 1994 de centrale Franse administratie verzocht de nodige informatie mee te delen ingevolge de richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, om te kunnen oordelen of een bilateraal overleg noodzakelijk is.

Uiteraard kunnen door de luchtverontreiniging van een verbrandingsoven in Halluin aanzienlijke milieueffecten ontstaan voor de grensstreek in Zuid-West-Vlaanderen.

Tot op heden is mijn administratie niet op de hoogte van informatie-uitwisseling omtrent mogelijke luchtverontreiniging, waartoe Frankrijk ingevolge artikel 10 van de richtlijn 84/360/EEG van de Raad van 28 juni 1984 betreffende de bestrijding van door industriële inrichtingen veroorzaakte luchtverontreiniging gehouden is, of van de opstelling of de inhoud van een MER-studie (milieueffectrapport).

De lidstaten België en Frankrijk zijn wel gehouden de bepalingen van de voormelde richtlijn 85/337/EEG om te zetten en na te leven, zodat kan worden aangenomen dat in dit dossier geen vergunningsprocedure overeenkomstig artikel 8 van deze richtlijn is ingeleid.

4.

Op 2 mei 1996 veroordeelde het Hof van Justitie de lidstaat België wegens onvolledige en niet-correcte omzetting in intern recht van de richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten.

Een van de door het Hof gegrond verklaarde grieven was het feit dat het Vlaams Gewest niet formeel de artikelen 7 en 9 van de richtlijn had omgezet. Deze artikelen leggen een informatie- en kennisgevingsplicht op aan lidstaten ingeval wordt vastgesteld dat een bepaald project aanzienlijke effecten kan hebben op een andere lidstaat.

Mijn administratie stelt thans een decretale regeling voor de milieueffectrapportage op, waarbij onder meer de gebrekkige omzetting van de artikelen 7 en 9 van de richtlijn 85/337/EEG zal worden verholpen. Dit voorontwerp van MER-decreet is geïnspireerd door de voorstellen van de interuniversitaire commissie voor de herziening van het milieurecht (de zgn. commissie-Bocken).

Bovendien heeft op 25 juni 1996 de EU-Raad een gemeenschappelijk standpunt ingenomen met het oog op de aanneming van een wijzigingsrichtlijn met betrekking tot voormelde richtlijn. Op basis van de definitief goedgekeurde wijzigingsrichtlijn zal een aanpassing gebeuren van de besluiten van de Vlaamse regering van 23 maart 1989 die de MER-plicht regelen, in afwachting van de goedkeuring van bedoeld MER-decreet.

Het Vlaams Gewest heeft volgens de huidige stand van zaken de richtlijn 84/360/EEG van de Raad van 28 juni 1984 betreffende de bestrijding van door industriële inrichtingen veroorzaakte luchtverontreiniging volledig en correct omgezet, onder

voorbehoud wellicht van de omzetting van het reeds aangehaalde artikel 10 (waarvoor de omzettingbepalingen volgens de nieuwe MER-reglementering zouden kunnen volstaan), aangezien de lidstaat België in 1989 door de Commissie in gebreke werd gesteld wegens niet-omzetting van verschillende bepalingen van de richtlijn 84/360/EEG.

Via titel II van het Vlarem heeft het Vlaams Gewest intussen gezorgd voor een meer dan behoorlijke omzetting. Bij brieven van 18 juli 1995, 17 november 1995 en 19 april 1996 heeft de permanente vertegenwoordiger van België bij de Europese Unie de Commissie in kennis gesteld van alle omzettingbepalingen uit titel I van Vlarem en het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 (Vlarem II). Waarschijnlijk is daarmee tegemoet gekomen aan alle vragen vanwege de Commissie om verduidelijking en concretisering van maatregelen conform de richtlijn.

5.

Gelet op de voorgaande gegevens heb ik op dit ogenblik niet voldoende informatie om te overwegen een klacht in te dienen tegen Frankrijk wegens niet-naleving van de aangehaalde richtlijnen.

In ieder geval wordt via officiële weg de Franse overheid gevraagd alle relevante informatie aan het Vlaams Gewest mee te delen.

**Vraag nr. 234
van 1 augustus 1996
van de heer LEO CANNAERTS**

Aquafin – Projecten met vertraging

De geplande en gebudgetteerde werken van Aquafin zouden een aanzienlijke vertraging oplopen omdat de nodige vergunningen voor de aanvang van de werken en voor de exploitatie zouden ontbreken.

Hoeveel projecten die momenteel klaarliggen voor een aanbestedingsdossier moeten wegens het ontbreken van de nodige vergunningen worden uitgesteld? Over welk bedrag aan werken gaat het?

Antwoord

Onderstaande projecten lopen ernstige vertraging op door het laatsttijdig verkrijgen van de nodige vergunningen en gronden.

a) Rioolwaterzuiveringsinstallaties (RWZI's)

Rotselaar	96.202	120 mln. fr.	Hoeselt	95.302	92 mln. fr.
Halen	93.300	220 mln. fr.	Geraardsbergen	95.400	200 mln. fr.
Alken	95.301	133 mln. fr.	Ronse	94.405	227 mln. fr.
Tervuren	92.501	140 mln. fr.	Zolder	93.302	125 mln. fr.
Boortmeerbeek	95.201	290 mln. fr.	Zandbergen	94.400	80 mln. fr.
Kluisbergen	96.407	63 mln. fr.	Beersel	93.200	370 mln. fr. (*)
Elverdinge	94.501	85 mln. fr.	Sint-Antelinks	94.402	35 mln. fr.
Kinrooi-Kessenich	93.303	60 mln. fr.	Heldergem	96.403	48 mln. fr.
Gelmen	95.300	77 mln. fr.	Totaal		2.390 mln. fr.
Lierde	96.413	25 mln. fr.	(*) problemen met herziening BPA		

b) Leidingsprojecten

Project	Lot	Aanbesteding	Bedrag	
			Instantie	Aquafin
Projecten met vergunningsproblemen aansluitend op RWZI				
94.520	1	19-5-95	0	53.379.070
94.544	1	28-4-95	0	25.184.645
94.455	1	3-3-95	0	14.492.382
			0	93.056.097
Projecten met vergunningsproblemen niet aansluitend op RWZI				
94.283	1	22-12-95		
93.254	1	29-3-96	0	23.542.685
95.142	1	22-3-96	0	124.685.432
94.347 + 94.376	1	10-5-96	10.156.584	82.658.416
93.444	2	10-5-96	1.241.481	56.476.001
93.481	1	1-3-96		
94.445B	1	13-4-95	38.643.810	9.752.775
95.142	4	10-5-96	0	2.019.981
92.689	1	22-3-96	0	36.498.559
95.440	1	20-10-95	0	51.332.616
95.442	1	20-10-95	0	12.226.880
95.142	5	10-5-96	0	12.201.024
94.174	1	15-3-96	5.466.560	39.481.101
91.024	1	1-3-96	3.555.490	72.274.111
(samen met 93.481)				
95.142	2	22-3-96	0	22.824.538
94.282	1	22-12-95		
93.244	1	15-3-96	0	19.139.103
95.441	1	26-1-96	0	43.376.150
95.172	1	1-3-96	4.473.723	31.644.367
95.143	1	23-2-96	1.588.193	29.953.353
95.143	2	10-5-96	0	1.299.047
96.171A	1	26-4-96	9.707.264	36.585.902
94.458	2	19-4-96	0	25.804.135
Totaal			74.833.105	734.136.176

Vraag nr. 235
van 1 augustus 1996
van de heer JOHAN MALCORPS

Spaarbekken De Blankaert Diksmuide – Waterkwaliteit

Reeds meer dan tien jaar kampt het drinkwaterproductiecentrum De Blankaert in Diksmuide, dat voor captatie aangewezen is op de bovenloop van de IJzer, met nitraatproblemen. De norm wordt vaak in hoge mate overschreden en daarom is er een probleem voor de volksgezondheid, in casu bij kinderen en bejaarden.

Volgens het MINA-plan 1 (Plan voor Preventie en Sanering inzake Milieu en Natuur) moest de norm "drinkwater en viswater" behaald zijn tegen 1 juli 1995. Dit is niet gebeurd en in het MINA-plan 2 worden opnieuw dezelfde doelstellingen voor de waterloop opgenomen. In het verslag van de Vlaamse Milieumaatschappij "Meetnet van het oppervlaktewater 1994" wordt gesteld dat op alle meetpunten op de IJzer de helft van de nitraatnorm wordt overschreden. Ook de fosfaatnorm wordt in de IJzer het hele jaar door overschreden. Er komen enkel minder hoge pieken voor.

Daarnaast worden er nog altijd langlopende vergunningen voor rechtstreekse lozing in de IJzer afgeleverd die niet voldoen aan de doelstelling van 1 juli 1995. Zo werd enkele maanden geleden aan de firma West Waste Treatment een lozingsvergunning voor de IJzer (zone 233.000) afgeleverd tot het jaar 2013, nadat de lozing in de riool, die soepeer is dan de rioolwaterzuiveringsinstallatienormen en de viswaterkwaliteit enkel benadert, was geweigerd. Bij een recente inspectie van de wachtbekkens voor de lozingspijp bleken alle planten zelfs volledig afgestorven te zijn.

1. Welke nitraat- en fosfaatwaarden werden de voorbije 12 maanden in het captatiewater van De Blankaert gemeten ?
2. Op welke wijze worden die waarden onder de Belgische en Europese norm gebracht en wat zijn die normen voor het ogenblik ?
3. Op welke wijze en tegen welke einddatum wordt de doelstelling "vis- en drinkwater" in de captatiezone met zekerheid gerealiseerd ? Welke infrastructuurwerken worden daarbij uitgevoerd en welke kredieten zijn hiervoor vrijgemaakt op de begroting '97 tot '99 ?
4. Hoe verantwoordt de minister het toestaan van langlopende lozingsvergunningen zoals die aan

West Waste Treatment in het licht van bovenvermelde doelstellingen ?

Antwoord

1. De Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) is onder meer bevoegd voor het exploiteren van een meetnet-oppervlaktewater. In het kader van dit meetnet wordt de waterkwaliteit van de IJzer gemeten in Diksmuide, opwaarts de inlaat van het waterproductiecentrum De Blankaert (meetpunt 91 1000). De analyseresultaten voor de voorbije 12 maanden worden weergegeven in onderstaande tabel.

Datum	NO ₃ ⁻
18/09/1995	1,0
25/10/1995	0,5
16/01/1996	16,8
12/02/1996	5,5
18/03/1996	15,7
15/04/1996	6,5
20/05/1996	28,9
17/06/1996	3,9
15/07/1996	7,5
12/08/1996	6,0
16/09/1996	10,7

De Vlaamse Milieumaatschappij voert geen oppervlaktekwaliteitsmetingen uit in het spaarbekken. Dit behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening, die het drinkwaterproductiecentrum exploiteert. De meetresultaten worden zowel aan Aminal als aan de VMM meegedeeld. Uit de gerapporteerde meetgegevens blijkt dat 43 metingen zijn uitgevoerd en het nitraatgehalte schommelt tussen 1 en 41 mg/l, met een gemiddelde van 25 mg NO₃⁻/l.

2. De normen die van toepassing zijn voor captatiewater zijn dezelfde als de normen voor oppervlaktewater met bestemming drinkwater. Ze zijn gebaseerd op de richtlijn 75/440/EEG en 79/869/EEG en werden geïmplementeerd in het koninklijk besluit tot vaststelling van de algemene normen die de kwaliteitsdoelstellingen bepalen van zoet oppervlaktewater dat bestemd is voor de productie van drinkwater (25/09/1984 – Belgisch Staatsblad 27 februari 1985).

De normen voor het Vlaams Gewest worden vastgelegd bij besluit van de Vlaamse regering houdende algemene en sectorale bepalingen

inzake milieuhygiëne (Vlarem II) van 1 juni 1995 (Belgisch Staatsblad 31 juli 1995).

3. De drinkwaterwinning van De Blankaert gebeurt binnen het zuiveringsgebied Woumen-Diksmuide. Binnen dit zuiveringsgebied waren voor 1991 reeds tal van infrastructuurwerken uitgevoerd.

Vanaf 1991 zijn voor 331 miljoen frank projecten nog uitgevoerd of ter uitvoering opgedragen aan de NV Aquafin.

4. Het lozingspunt van West Waste Treatment is ver stroomafwaarts van het captatiepunt van de drinkwaterwinning gesitueerd, waardoor dit geen invloed kan hebben op de kwaliteit van het gecapteerde water.

**Vraag nr. 239
van 2 augustus 1996
van de heer LUDO SANNEN**

Recreatieve vliegvelden – Vlarem

De recreatieve luchtvaart veroorzaakt – door toename van de activiteiten en door het aantrekken van buitenlandse vliegtuigen, waaronder zeer lawaaierige Russische toestellen – in toenemende mate hinder voor de omwonenden. Ook de slechte lokalisering van woongebieden ten opzichte van dit soort vliegvelden is oorzaak van het probleem.

Het vliegen met helikopters en ULM's (ultralicht motorluchtvaartuig) wint sterk aan populariteit. Toch veroorzaken juist deze toestellen zeer grote geluidsoverlast.

De bestaande Vlarem-reglementering is wel van toepassing op andere lawaaispoorten, zoals motorcross, maar niet op vliegtuigsport. De Vlarem-wetgeving geldt, wat recreatieve luchtvaart betreft, enkel voor herstelwerkplaatsen en opslag van brandstoffen.

1. Waarom werden de recreatieve vliegvelden tot op heden niet in de Vlarem-wetgeving opgenomen, dit in tegenstelling tot de locaties voor andere vergelijkbare sporten ?
2. Is de minister het ermee eens dat de vliegvelden voor recreatief gebruik in se "hinderlijke inrichtingen" zijn, die als dusdanig een vergunning behoeven ?
3. Bestaan er plannen om de Vlarem-procedure die van toepassing is op hinderlijke bedrijven

uit te breiden tot de vliegvelden voor recreatief gebruik ?

Antwoord

1. Alle luchtverkeer, en dus ook op recreatieve vliegvelden, wordt georganiseerd op basis van de wet van 27 juni 1937 en het koninklijk besluit van 15 maart 1954 tot regeling der luchtvaart (en latere wijzigingen en aanvullingen). Deze reglementering is gebaseerd op de "Overeenkomst betreffende de Internationale Burgerlijke Luchtvaart" van Chicago (ICAO). Deze reglementering vloeit dan ook hoofdzakelijk voort uit de internationale standaarden en aanbevolen praktijken die door de "Organisatie van de Internationale Burgerlijke Luchtvaart" werden opgesteld.

Op basis van deze reglementering werden normen vastgelegd waaraan vliegtuigen moeten voldoen om een bewijs van luchtwaardigheid te behalen. Het gaat hier dus uitsluitend om productnormen, waarvoor de federale overheid op basis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 uitsluitende bevoegdheid heeft.

Bedoelde normering behelst evenwel ook geluidsnormen, in volgende specifieke besluiten:

1. het koninklijk besluit van 5 juni 1980 tot vaststelling, wat het voortgebrachte geluid betreft, van de voorwaarden tot uitreiking en hernieuwing van het bewijs van luchtwaardigheid en van de voorwaarden tot het uitvoeren van verrichtingen van subsonische vliegtuigen ;
2. het koninklijk besluit van 21 september 1983 tot vaststelling van de bijzondere voorwaarden opgelegd voor de toelating tot het luchtverkeer van sommige ultralichte motorluchtvaartuigen ;

In deze materie is het Bestuur der Luchtvaart van het federale ministerie van Verkeerswezen bevoegd.

Daarnaast bepaalt het koninklijk besluit van 15 maart 1954 eveneens dat geen luchtvaartterrein mag worden aangelegd zonder de machtiging van de minister van Verkeerswezen. Indien het luchtvaartterrein een bestendig karakter heeft, is in dit geval een advies van de bevoegde minister voor Ruimtelijke Ordening vereist.

2. De uitrusting en de uitbating van de luchthavens en de openbare vliegvelden, met uitzondering van de luchthaven van Brussel-Nationaal, vallen op basis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 wel onder de bevoegdheid van het Vlaams Gewest.

Indien op bedoelde vliegvelden bepaalde als hinderlijk beschouwde inrichtingen uit de Vlarem-indelingslijst worden geëxploiteerd, zijn zij als dusdanig vergunningsplichtig. Daarnaast werden de terreinen voor het gebruik van modelvliegtuigen waarboven met minstens drie modelvliegtuigen wordt gevlogen, in de Vlarem-indelingslijst opgenomen.

3. Uit de antwoorden op de vragen 1 en 2 blijkt duidelijk dat in deze aangelegenheid een uitbreiding van de Vlarem-procedure niet nodig is.

Vraag nr. 241
van 6 augustus 1996
van de heer JOS GEYSELS

Kanaal van Beverlo (Mol-Balen) – Vervuiling

Het slib van een aantal waterlopen in Balen (Mol) is ernstig vervuild. Door het Provinciaal Instituut voor Hygiëne (Antwerpen) werden concentraties cadmium, lood en zink waargenomen die soms tienmaal hoger liggen dan normaal.

Vooraleer het Kanaal van Beverlo in de omgeving van de fabriek Union Minière is zwaar vervuild. Gezien dit kanaal een nefaste invloed heeft op tal van andere waterlopen in de nabijheid, is sanering noodzakelijk.

1. Is er op korte termijn, al dan niet in samenspraak met de gemeentelijke en/of provinciale overheden, een sanering gepland?
2. Is er duidelijkheid omtrent de identiteit van de vervuiler?
3. Kan er voor de sanering aanspraak worden gemaakt op Europese subsidies?

Antwoord

1. De dienst Sanering van de OVAM (Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest) heeft slechts zeer beperkte gegevens over de verontreiniging van het slib van een aantal waterlopen in de omgeving van het Kanaal van Beverlo, die door het Provinciaal

Instituut voor Hygiëne (Antwerpen) zou zijn vastgesteld. De meeste resultaten van de onderzoeken die werden uitgevoerd, werden niet aan de OVAM meegedeeld, zodat er momenteel geen duidelijk beeld bestaat over de werkelijke verontreiniging.

2. Het saneren van de betrokken onderwaterbodem is pas realistisch als de kwaliteit van het water zelf in die mate goed is dat het effect van de sanering op lange termijn behouden blijft. Ervaring in het buitenland heeft namelijk uitgeezen dat de saneringswerken zelf tijdelijk een sterke verhoging van de concentraties aan pollutanten in het water doen ontstaan, doordat het slib wordt omgewoeld en het contactoppervlak met het water sterk wordt vergroot.

Daarnaast is er het probleem van de kostprijs. De verwerking (of berging) van sterk vervuild slib is zeer duur.

Vooraleer men tot een grootschalige sanering overgaat, moet het water dan ook in die mate zuiver zijn dat een dergelijke operatie niet te frequent moet worden uitgevoerd.

Momenteel zijn te weinig gegevens beschikbaar om het risico van deze verontreiniging in te schatten en om te bepalen in welke mate een sanering hier prioritair is. Het baggeren van het Kanaal van Beverlo valt onder de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

2. Bij de OVAM zijn geen gegevens beschikbaar die eenduidig de vervuilers identificeren. Gelet op de aard van de verontreiniging kan men echter vermoeden dat de huidige en vroegere metallurgische processen hiervan aan de basis liggen.
3. Wij beschikken niet over gegevens waaruit zou blijken dat een eventuele sanering van een waterloop gesubsidieerd zou kunnen worden door de Europese Unie. Wel werd door de GOM (gewestelijke ontwikkelingsmaatschappij) een aanvraag ingediend tot het verkrijgen van Europese subsidies voor een intergemeentelijk samenwerkingsverband omtrent deze milieumaterie.

Vraag nr. 242
van 6 augustus 1996
van de heer JOS GEYSELS

Rioolwaterzuiveringsinstallaties – Normen en controle

Sedert enige tijd heeft Aquafin de bestaande rioolwaterzuiveringsinstallaties van het Vlaams Gewest overgenomen.

Beschikt de minister over gegevens waaruit blijkt of en in welke mate deze installaties beantwoorden aan de normen van het Vlaams Gewest ?

1. Hoeveel installaties werkten in 1995 volgens de normen ? Welke niet ?
2. Wat waren de problemen ?
3. Welke maatregelen werden genomen en binnen welke termijn zullen eventuele onregelmatigheden opgelost zijn ?
4. Werden er boetes opgelegd ?
5. Op welke wijze gebeurt de controle op de naleving van de normen ?

Antwoord

1. In totaal werden eind 1995 systematisch 120 rioolwaterzuiveringsinstallaties (RWZI) geëvalueerd tegenover de actuele normen. 7 meestal kleinere installaties werden in 1995, volgens afspraak met de VMM (Vlaamse Milieumaatschappij), niet opgenomen in deze bemonstering.

93 installaties voldeden in de loop van het jaar volledig op basis van de evaluatie volgens het Vlarem II.

Volgende 11 installatie voldeden niet, maar op grond van de medevaststelling van de technische tekorten of vastgestelde influentproblemen kan exoneration worden ingeroepen : Brugge*, Halle, Heist, Hoogstraten, Jabbeke, Maldegem, Oudenaarde, Sinaai, Sint-Amunds, Tienen, Zwalm.

Volgende 16 installatie voldeden niet in voldoende mate aan de effluentnormen op basis van de Vlarem-evaluatie en vormen het onderwerp van verder grondig onderzoek : Aalter*, Burcht, Eisden, Hamont, Ieper, Hamme, Herentals, Hulshout, Langemark*, Nieuwpoort, Schoten, Turnhout, Vlezenbeek, Waarloos*, Zondereigen, Zonnebeke (*exploitatie door derden).

2. De problemen die zich in 1995 hebben voorgedaan, kunnen worden onderverdeeld in 4 grote groepen.

a. Installaties waarvan de capaciteit te klein is om aangevoerde vuilvracht te behandelen : Brugge*, Ieper, Hamme, Schoten, Turnhout, Zonnebeke.

b. Installaties die technische of technologische gebreken vertonen waardoor de normen niet of niet altijd worden gerespecteerd : Halle, Hamont, Hoogstraten, Zondereigen.

c. Installaties waarvan de bedrijfsvoering of de biologische problemen gaf :

Aalter* (bedrijfsvoering exploitant / sinds 01/01/96 volledig overgenomen door Aquafin)

Burcht (licht slib) Eisden (licht slib)

Heist (licht slib)

Herentals (slibuitspoeling : kwam eenmaal voor)

Hulshout (licht slib)

Langemark* (problemen ten gevolge van de omschakeling van een kaasfabriek van de exploitant)

Nieuwpoort (thans stilgelegd, het afvalwater wordt nu verpompt naar Wulpen)

Oudenaarde (industriële aandeel CZV)

St.-Amunds (verstopping door vet)

Tienen (CZV-norm)

Vlezenbeek (licht slib)

Waarloos* (probleem ten gevolge van incident bij exploitant)

d. Installaties die hydraulisch overbelast zijn : Jabbeke, Maldegem, Sinaai, Zondereigen.

3. Op drie vlakken zijn er maatregelen genomen.

a. De Procesbegeleiding

Voor alle instanties wordt getracht de procesvoering volledig onder controle te krijgen, zodat te allen tijde optimale resultaten kunnen worden bereikt. Hiervoor werd op de bestaande exploitatie-ervaring binnen de directie Exploitatie van Aquafin een beroep gedaan, doch ook op de inbreng van de ingenieurs van Technologie en van specialisten van Severn Trent.

In dit technologisch begeleidingsprogramma wordt aan de hierboven vermelde installaties uiteraard zeer intense aandacht besteed.

b. Het renovatie-investeringsprogramma

Op basis van een gedetailleerde analyse van de problematiek werden voorstellen uitgewerkt om bepaalde installaties grondig te vernieuwen. Deze voorstellen werden opgenomen in renovatieprogramma's, waarbij volgende installaties aan bod zullen komen :

Renovatie TP'94 : Ieper (uitbreiding) - Zonnebeke (nabezinktank bijbouwen) ;

Renovatie TP'95 : Hamme (regenbezinktank bijbouwen) ;

Renovatie IP '97 : Schoten (uitbreiding) - Turnhout (uitbreiding).

c. Het programma voor buitengewoon onderhoud

Kleinere technische defecten en optimalisaties worden niet via het renovatieprogramma aangevraagd, maar worden onmiddellijk uitgevoerd voor een bedrag van 250 miljoen frank per jaar.

4. Er werden tot op heden door het Vlaams Gewest geen boetes opgelegd aan de NV Aquafin met betrekking tot effluentresultaten.
5. Elke installatie die door de NV Aquafin wordt geëxploiteerd, wordt op regelmatige tijdstippen bemonsterd door de VMM. Deze bemonstering gebeurt volgens grootte van de installaties, volgens een goedgekeurde meetstrategie. De VMM staat in voor de analyse van deze monsters. Voor de interpretatie van de conformiteit van de verkregen resultaten met de normen wordt uitgegaan van de regels die zijn vervat in Vlaam II.

Vraag nr. 243
van 6 augustus 1996
van de heer JOS GEYSELS

Vestigingsplaats verbrandingsoven – Olen

In recente persberichten is er sprake van een mogelijke vestiging van een verbrandingsoven in Olen, op de terreinen van Union Minière.

Kan de minister terzake duidelijkheid verschaffen ? Zijn er concrete plannen voor Olen als vestigingsplaats ?

Is het departement Leefmilieu betrokken bij de besprekingen dienaangaande en zo ja, worden er nog andere vestigingsplaatsen in aanmerking genomen ?

Antwoord

Op 14 mei 1996 werd de CVBA Averpa (Afvalverwerking Provincie Antwerpen) opgericht als studievenootschap met onder andere als doel : het voorbereiden van een provinciaal samenwerkingsverband voor de verwerking van het huishoudelijk afval. De deelnemende partijen aan deze vennootschap zijn de stad Antwerpen, de provincie Antwerpen, de intercommunale Isvag (Intercommunale voor Slib- en Vuilverwijdering van Antwerpse Gemeenten), de NV VLAR (Vlaamse Maatschappij voor Afvalrecuperatie), en de OVAM (Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest).

De intercommunales Igean (Intercommunale Grondbeleid en Expansie Antwerpen), Igemo (Intercommunale voor Ontwikkeling van het Gewest Mechelen en Omgeving), IHK (Intercommunale voor Huisvuilverwijdering Kanton Kontich) en IOK (Intercommunale Ontwikkelingsmaatschappij voor de Kempen) zijn gestart met de voorbereiding van de oprichting van Girav (Groepering van Intercommunales voor Recyclage en Afvalverwerking), een nieuwe intercommunale voor de eindverwijdering van de afvalstoffen. De Vlaamse overheid is niet betrokken bij dit initiatief.

Beide groepen onderzoeken de noodzakelijkheid en de mogelijke vestigingsplaatsen van een nieuwe verbrandingsoven. De sites die volgens de gegevens waarover ik beschik reeds vernoemd zijn, zijn : Antwerpen, Balen, Mol en Olen. Er is zeker nog geen beslissing hieromtrent genomen. De mogelijke bouw van een nieuwe verbrandingsoven in de provincie Antwerpen moet trouwens in de eerste plaats worden beoordeeld in het sectoraal plan inzake huishoudelijke afvalstoffen dat op dit ogenblik wordt voorbereid. De provinciale afvalstoffenplannen zijn ondergeschikt aan dit plan dat voor gans Vlaanderen wordt opgesteld.

Vraag nr. 244
van 6 augustus 1996
van mevrouw ANNY DE MAGHT-AELBRECHT

Laboratoria voor wateranalyse – Erkenningsvoorwaarden

Het besluit van de Vlaamse regering van 29 juni 1994 tot vaststelling van de voorwaarden voor erkenning van de laboratoria voor wateranalyse (Belgisch Staatsblad 14 september 1996) stelt :

" Artikel 2 § 1. Voor het uitvoeren van de volgende analyses moet men bij de minister een erkenning aanvragen : analyse van afvalwater en oppervlaktewater, ter uitvoering van artikel 30 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning ; analyse van grondwater zoals bedoeld in artikel 12 van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer ; analyse van het water bestemd voor menselijke consumptie zoals bedoeld in het besluit van de Vlaamse regering van 15 maart 1989 houdende vaststelling van een technische reglementering inzake drinkwater."

Het besluit vermeldt niet dat noodzakelijkerwijze voor de drie types water erkenning moet worden aangevraagd.

De analysemethoden voor de verschillende soorten water kunnen sterk verschillen. Methodes die voor drinkwater worden gebruikt, kunnen voor afvalwater onbruikbaar zijn ; methodes gebruikt voor afvalwater kunnen dan weer voor drinkwater onvoldoende resultaten opleveren. Rekening houdende met zijn opdracht (vermeld in het kwaliteits-handboek) stelt elk laboratorium de voor zich meest geschikte analysemethode op.

Het referentielaboratorium VITO (Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek) is van mening dat, om erkend te kunnen worden, elk laboratorium de analysemethode moet vastleggen en valideren voor de diverse types water. Het steunt zich hierbij op het feit dat slechts één erkenning voor de diverse types wordt toegekend.

Voor een laboratorium dat als opdracht drinkwatercontrole heeft, betekent dit een zeer belangrijke extra inspanning. Alle analysemethoden moeten immers worden aangepast en uitgetest voor oppervlakte- en afvalwater.

De kosten veroorzaakt door dergelijke inspanningen moeten worden gedragen door de drinkwatergebruiker (de bevolking), zonder dat die enige bijkomende garantie krijgt met betrekking tot de drinkbaarheidscontrole.

In hoeverre strookt de interpretatie van het referentielaboratorium VITO met de geest van het vermelde besluit van de Vlaamse regering ?

Antwoord

De Vlaamse regering heeft bij het opstellen van haar besluit van 29 juni 1994 tot vaststelling van de voorwaarden voor erkenning van de laboratoria voor wateranalyse in het Vlaams Gewest, inderdaad gekozen voor uniforme erkenningscriteria, of het nu om de analyse van afval- en oppervlakte-, grond- of drinkwater gaat.

Dit was een bewuste keuze, omdat de grens tussen deze drie watertypes in de praktijk niet steeds voor de hand liggend is. Zo kan het bijvoorbeeld best zijn dat een bedrijf afvalwater loost dat minder verontreinigd is dan het ontvangende oppervlaktewater, net zoals grondwater dermate vervuild kan zijn dat het als afvalwater moet worden bestempeld. Vandaar de uniforme benadering, onafhankelijk van de oorsprong of van het watertype.

Het VITO voert de opdrachten en onderzoeken strikt volgens de richtlijnen van het voornoemd besluit uit, met andere woorden : elk laboratorium moet alle parameters uit één pakket, zoals vastgesteld in artikel 3 van het besluit, laten vaststellen en valideren, onafhankelijk van het type water. Voor sommige analysepakketten werd er een verdere opsplitsing uitgewerkt naargelang het concentratieniveau van de te analyseren parameters.

De analyses werden opgedeeld in een aantal pakketten om de rechtszekerheid en de duidelijkheid te waarborgen.

Ik ben van mening dat er voorlopig dan ook geen redenen zijn om de analysepakketten te herzien of verder op te delen.

Vraag nr. 247 van 9 augustus 1996 van de heer JOHAN MALCORPS

Ruim- en ontstoppingsdiensten – Reglementering

Ruim- en ontstoppingsdiensten lozen in principe het materiaal van aal- en septische putten in een rioolwaterzuiveringsinstallatie. Hiervoor betalen ze een financiële bijdrage. Er zijn ruim- en ontstoppingsdiensten die echter materiaal van aal- en septische putten in oppervlaktewater of op akkers lozen. Op die manier ontwijken ze de financiële bijdrage voor het lozen in een rioolwaterzuiveringsinstallatie, wat neerkomt op oneerlijke concurrentie. Bovendien veroorzaken ze uiteraard heel wat milieuvervuiling.

Op de vraag nr. 78 van Luc Barbé van 6 januari 1994 antwoordde toenmalig minister Norbert De Batselier dat er wordt gewerkt aan een meldingsplicht voor ophalers en verwerkers van deze afvalstoffen (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7 van 7 februari 1994, blz. 321 – red.*). Het lijkt interessant twee jaar later na te gaan hoever men hiermee staat.

Er zijn ook klachten in de sector dat ruim- en ontstoppingsdiensten die nauwgezet alle materiaal naar een rioolwaterzuiveringsinstallatie willen brengen, er op zaterdag niet terecht kunnen. Ze moeten het materiaal een heel weekend stockeren, wat uiteraard extra investeringen vergt. Dit zou kunnen worden opgevangen door voor een halve dag in personeel te voorzien, of via een geautomatiseerd systeem.

1. Erkent de minister dat er nog steeds problemen zijn in de sector van de ruim- en ontstoppingsdiensten ?
2. Hoever staat het met de reglementering voor deze diensten (meldingsplicht) ?
3. Waarom is het niet mogelijk dat ruim- en ontstoppingsdiensten ook op zaterdag bij de rioolwaterzuiveringsinstallaties terechtkunnen ?

Antwoord

Overeenkomstig de bepalingen in titel 2 van Vlaemartikel 4.2.7.3.1. (ingedeelde inrichtingen) en artikel 6.2.1.4. (niet-ingedeelde inrichtingen) dienen volgende bepalingen m.b.t. de werking en het onderhoud van individuele voorbehandelingsinstallaties te worden nageleefd :

1. de individuele voorbehandelingsinstallaties moeten, ingeval het gaat om een septische put, jaarlijks worden geruimd om de goede werking ervan te vrijwaren en de openbare gezondheid niet te schaden of de hygiëne en de veiligheid niet in het gedrang te brengen ;
2. het lozen van septisch materiaal in de openbare riolen of in de collectoren is verboden ;
3. septisch materiaal moet worden afgevoerd naar een openbare waterzuiveringsinstallatie.

Vlarem II stelt dus uitdrukkelijk dat septisch materiaal dient te worden afgevoerd naar een openbare zuiveringsinstallatie ; lozingen in oppervlaktewater of uitspreiding op het land zijn illegaal. Bij vaststel-

ling van deze praktijken treedt de afdeling Milieuinspectie van mijn administratie op en wordt een proces-verbaal opgemaakt.

Benevens deze verplichting in Vlarem II bestaat er momenteel geen ophaalreglement voor septisch materiaal. Dit betekent echter niet dat wij geen kennis hebben van de hoeveelheid septisch materiaal die naar de openbare zuiveringsinstallaties wordt afgevoerd. Jaarlijks worden de gegevens met betrekking tot de hoeveelheid en de samenstelling van het septisch materiaal, alsook de naam van de aanvoerder, door de NV Aquafin gemeld aan OVAM (Openbare Afvalstoffenmaatschappij van het Vlaams Gewest).

De NV Aquafin is verantwoordelijk voor het uitreiken van bilaterale overeenkomsten en de verkoop van leveringsbonnen aan ruimers van septisch materiaal. Door de NV Aquafin is een reglement uitgewerkt waarin de praktische voorwaarden, waardoor ruimfirma's het geruimde materiaal afkomstig van septische putten voor huishoudelijk afvalwater mogen lozen voor medeverwerking op RWZI (rioolwaterzuiveringsinstallatie), zijn opgenomen.

In dit reglement worden eveneens de lozingsmodaliteiten bepaald. De aanvoer van septisch materiaal dient te gebeuren op de door de NV Aquafin vastgestelde tijdstippen. De RWZI's zijn toegankelijk elke werkdag tussen 8 uur en 16.30 uur.

Vraag nr. 248 van 9 augustus 1996 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Overheidsadvertenties – Overzicht

Zie :

Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

Vraag nr. 316

van 9 augustus 1996

van de heer Luk Van Nieuwenhuysen

Blz. 23

Antwoord

In zijn eerste subvraag informeert de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar het aantal campagnes dat het afgelopen jaar (1995 dus) werd gevoerd door de verschillende diensten via overheidsadvertenties. Ik vermoed dat hij hierbij doelt op die campagnes waarvan het luik "advertenties" ook geheel of gedeeltelijk werd ondergebracht in het protocol "Steun aan de geschreven pers".

Conform dit protocol adverteert de Vlaamse regering jaarlijks voor een budget van maximaal 140 miljoen in de Vlaamse dag- en weekbladen. Onderaan elke advertentie staat duidelijk vermeld "Informatie van de Vlaamse overheid", samen met de Vlaamse Leeuw.

De coördinatie van deze advertenties verloopt via de informatieambtenaar van de Vlaamse Gemeenschap. De gegevens, ons door hem bezorgd, geven het volgende overzicht :

a) onder mijn voorganger :

- maart '95	Bermdecreet	in kranten	1.078.595 (inform.)
- mei '95	Dag van het Park	in kranten	989.064 (inform.)
- juni '95	Vissen in openbaar water	in kranten	247.266 (inform.)

b) onder het huidige beleid :

- september '95	Week van het Bos	kranten en tijdschriften	2.949.108 (inform.+sens.)
- september '95	Natuurtechn. milieubouw	in kranten	247.266 (inform.)
- oktober '95	Vlarem II	in kranten	247.266 (inform.)
- november '95	Netheid Vlaamse wegen	kranten en tijdschriften (nog ingediend tijdens vorige zittingsperiode)	2.184.810 (sens.)
- december '95	Publ. monu. en landsch.	in kranten (samen met minister Martens)	247.266 (inform.)

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIEN, BEGROTING EN
GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 83
van 26 augustus 1996
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Drugspreventie op school – PMS en MST

De drugsplaag op school neemt toe. Onlangs nog is aan het licht gekomen dat in twee Antwerpse scholen het probleem aanzienlijk is.

Dit is een spijtige vaststelling.

In het kader van de preventiebevoegdheid van de minister loopt een preventieprogramma via de PMS-centra en het medisch schooltoezicht (MST).

1. Wat is het totaalbudget dat jaarlijks in het kader van dit preventieprogramma wordt vrijgemaakt ?

Wat is de verhouding van dit budget tot het totale preventiebudget ?

2. Wat zijn de resultaten van dit preventieprogramma, voor zover die thans reeds kunnen worden vastgesteld ?

Zijn er reeds meetbare resultaten en zo ja, welke ?

3. De PMS-centra krijgen hierbij een belangrijke verantwoordelijkheid.

Hoe verloopt de samenwerking met de scholen ?

Worden de ouders ook bij de preventie betrokken wanneer bepaalde concrete problemen met scholieren aan het licht komen ?

Aan wie dienen de PMS-centra in het kader van deze specifieke preventiebevoegdheid verantwoording af te leggen ?

Antwoord

1. Het totaalbudget dat jaarlijks wordt besteed aan het preventieprogramma via het medisch schooltoezicht (MST) is niet te scheiden van het totaalbudget dat aan drugspreventie ten aanzien van jongeren wordt besteed. Het preventiebeleid inzake middelengebruik bij jongeren past in een globale aanpak.

Heel wat preventieactiviteiten die door verschillende voorzieningen worden georganiseerd, richten zich tot jongeren. Zo heeft VAD (Vereniging voor Alcohol- en andere Drugproblemen), in opdracht van de Vlaamse ministers bevoegd voor Gezondheidsbeleid en voor Onderwijs, in 1993 een Draaiboek en Begeleidersmap opgesteld om in de school een degelijk drugsbeleid te voeren. Dit draaiboek is ter beschikking gesteld van alle MST-equipen. De ervaringen rond "drugsbeleid op school" van een 70-tal scholen werden in 1995 samengebracht in een platformbijeenkomst en doorgegeven aan de bevoegde ministers en onderwijsinstanties. Bij het definiëren van de eindtermen

in het onderwijs en de takenpakketten van PMS en MST-centra, werd ermee rekening gehouden.

Bovendien hebben heel wat schoolartsen, afhankelijk van de school en de omstandigheden, deze problematiek in hun takenpakket opgenomen. De vormingstoelage die wordt gegeven in het raam van de relationele bekwaamheid en seksualiteitsbeleving, werd reeds door mijn voorganger uitgebreid naar "drugsgebruik bij jongeren". De kosten van deze vormingstoelage, 6,5 frank per onderzochte leerling en geïndexeerd, kan op een 3.600.000 frank worden geraamd.

De VAD richt zich met een aantal projecten naar jongeren :

- "drugspreventie op school" liep over een periode van drie jaar en werd voor 6.300.000 frank gesubsidieerd, waarvan de helft door Gezondheidsbeleid, de andere helft door Onderwijs ;
- "drugspreventie bij jongeren in vrije tijd", waarvan een eerste fase voor 2.000.000 frank en een tweede voor 4.500.000 frank was gesubsidieerd.

De Vereniging voor Promotie van Gezondheid op School (Proges) heeft een pakket samengesteld, "De Uitdaging", dat het gebruik en misbruik van genotsmiddelen behandelt en dat zich richt naar de 16 tot 18-jarigen. Sinds het schooljaar 1990/1991 staat dit pakket ter beschikking van de leerkrachten.

De Centra voor Geestelijke Gezondheidszorg (CGG) stellen per provincie twee preventiewerkers ter beschikking van onder andere de scholen die aan drugspreventie doen. Hun taak hierbij is essentieel coördinerend : zij helpen de schooldirectie en de leerkrachten het preventiewerk uit te bouwen en op deskundige wijze te voeren. De financiële last voor de gemeenschap voor hun opdracht in schoolverband kan op een 10.000.000 frank worden geraamd.

De totaliteit van de bestede middelen voor drugspreventie op school kan worden geraamd op 34.000.000 frank. *

Het totaalbudget dat aan preventie – en ik wil dit hier in zijn ruimste zin interpreteren, met inbegrip van de gezondheids promotie, de kankeropsporing en de de opsporing van aangeboren metabole afwijkingen – wordt besteed, is op 1.428.000.000 frank ** begroot.

2. Wat evenwel de vraag betreft naar de resultaten van dit preventieprogramma : die zijn onmogelijk na te trekken.

Vooreerst is het onmogelijk een accuraat getal te plaatsen op het drugsgebruik van vandaag, evenmin als op dat van gisteren. Het is aldus zelfs niet mogelijk te stellen dat het drugsgebruik zou toenemen.

Daarbij moeten wij erop bedacht zijn dat het opstellen van preventiecampagnes op zich de aandacht vestigt op het probleem, dat hierdoor meer wordt opgemerkt, wat de verkeerde indruk kan doen rijzen dat het probleem toeneemt. Gewoon het probleem bespreekbaar maken, een wel essentiële stap in de preventiestrategie, kan hiertoe reeds aanleiding geven.

Ook is het drugsgebruik afhankelijk van een groot aantal factoren, en indien wij al een idee hadden over de evolutie van het probleem, dan is het nog onmogelijk het effect van deze verschillende factoren hierin te onderscheiden.

Men kan dit dilemma misschien best aldus samenvatten : wij leven in een Vlaanderen waarin wij ons drugsbeleid voeren en wij beschikken over geen ander Vlaanderen dat als controlegroep kan fungeren.

3. Wat de vragen betreft met betrekking tot de PMS-centra en de samenwerking van de ouders met de school, die vallen onder de bevoegdheid van mijn collega Luc Van den Bossche.

* Deze raming wordt aldus gestaafd :

VAD als voorziening :	20.000.000 fr.
projecten in verband met drugsgebruik :	circa 3.000.000 fr.
CGG preventiewerkers :	10.000.000 fr.
vormingstoelage MST : 3,6 milj./x ? :	<u>1.000.000 fr.</u>
Totaal :	34.000.000 fr.

** Dit is het totaal van het programma 42.2 medisch-sociaal beleid :

1.535.900.000 fr., verminderd met de basisallocaties :

1224 medische sportcontrole :	25.200.000 fr.
1227 epid. onderzoek en indicatorenverzameling :	28.700.000 fr.
4103 dotatie aan IHE :	53.400.000 fr.
(Instituut voor Hygiëne en Epideminologie)	
7402 aankoop materiaal :	<u>500.000 fr.</u>
Totaal :	107.800.000 fr.

1.535.900.000 fr. – 107.800.000 fr. = 1.428.100.000 fr.

Vraag nr. 84
van 26 augustus 1996
van de heer JOHN TAYLOR

Kasteel Ter Rijst Pepingen – Huursituatie

Het kasteel Ter Rijst in Pepingen wordt momenteel beheerd door de afdeling Bos en Groen van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer. Wij vernamen dat sinds 1991 het kasteel Ter Rijst het voorwerp is van twee huurcontracten, die nog lopen tot het jaar 2000.

1. Met wie werden deze twee huurcontracten afgesloten en tegen welke prijs wordt het kasteel Ter Rijst verhuurd ?
2. Wanneer lopen deze huurcontracten af ?
3. Zijn er in deze huurcontracten ook bepaalde voorwaarden van exploitatie of ingebruikname opgenomen ?

Mogen volgens het huurcontract deze gebouwen worden onderverhuurd ?

Wordt het verhuurde gedeelte gebruikt binnen de voorwaarden van de huurovereenkomst ? Waarvoor kan binnen de huurovereenkomst het goed door de huurder worden gebruikt ?

Worden er activiteiten georganiseerd waarvoor inkomgeld wordt gevraagd ? Worden er activiteiten georganiseerd door de huurder, door derden of in samenwerking tussen de huurder en derden ? Werd dit in de huurovereenkomst mogelijk gemaakt ?

4. Bestaat er een inventaris van de inboedel en werd deze opgemaakt vóór de verhuring of zit die verweven in het huurcontract ?
5. Zijn er sinds de verhuring van het kasteel door het Vlaams Gewest nog werken of investeringen gebeurd in het kasteel ?

Antwoord

1. De volgende huurcontracten zijn door de toenmalige bevoegde minister afgesloten :
 - met de VZW Vlaanderen, Natuur, Jongeren (Vlanajo) – Kroonstraat 1 in Lennik. De

jaarlijkse huurprijs bedraagt 300.000 frank (basishuurprijs op 8.8.1991) ;

- met De Coster Jean-Paul en De Coster Walter, Ter Rijst 2A in 1670 Pepingen-Heikruis. De jaarlijkse huurprijs bedraagt 27.000 frank (basishuurprijs op 25.7.1991)
2. De huurcontracten zijn respectievelijk afgesloten van 1 september 1991 tot 30 augustus 2000 en van 1 mei 1991 tot 28 april 2000.
 3. – In het contract met Vlanajo staat dat de huurder het beheer krijgt over de uitbating van de gelijkvloerse verdieping.
 - Het laat toe dat de huurder dit gedeelte onderverhuurt.
 - Volgens het contract kan het goed ter beschikking worden gesteld van verenigingen, VZW's, toneelgroepen, en dergelijke.
 - De huurder onderhoudt momenteel de gelijkvloerse verdieping en heeft, gelet op de beperkte faciliteiten inzake sanitair en keuken, praktisch geen gebruik gemaakt van het recht op onderverhuren.
 4. Bij de inwerkingtreding van het huurcontract is alleen een proces-verbaal opgemaakt voor het gedeelte verhuurd aan VZW Vlanajo. Bovendien is ook een afzonderlijke inventaris van het meubilair opgemaakt, die door alle betrokkenen werd goedgekeurd.
 5. Als eigenaar staat de Vlaamse Gemeenschap in voor het eigenaarsonderhoud en worden er kleine werken uitgevoerd voor het instandhouden van het gebouw (o.a. dakherstellingen, vervangen van ruiten, enz.).

LUC MARTENS

VLAAMS MINISTER
 VAN CULTUUR, GEZIN EN WELZIJN

Vraag nr. 269
van 26 augustus 1996
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

Ouderbijdrage kinderopvang – Kadastraal inkomen

Dat de bijdrage van de ouders voor kinderopvang

afhankelijk is van het gezinsinkomen, is een goede zaak, maar sluit misbruiken niet uit.

De vraag is namelijk in hoeverre het "bekende" inkomen ook het werkelijke is. Dit probleem werd in het onderwijs bij de dienst Studietoelagen reeds onderkend en grotendeels opgelost door rekening te houden met het kadastraal inkomen (KI).

Houdt de minister in zijn beleid rekening met deze bekommernis ?

Zo ja, om welke redenen wordt er bij de berekening van de ouderbijdrag voor kinderopvang nog steeds geen rekening gehouden met het KI ?

Antwoord

De kern van het gesignaleerde probleem is inderdaad de vraag in hoeverre het bekende inkomen van een ouder ook het werkelijke is. Het is een onmiskenbaar feit dat het reële inkomen van sommigen het netto-belastbaar inkomen zoals vermeld op het aanslagbiljet overstijgt.

De vraag is dan ook hoe een systeem kan worden ontwikkeld dat impliceert dat het referentie-inkomen voor het bepalen van een ouderbijdrage in de sector van de kinderopvang, dicht aansluit bij het werkelijke inkomen. De verrekening van het kadastraal inkomen, zoals dat bij de dienst Studietoelagen gebeurt, is inderdaad een reële mogelijkheid.

Ik moet er evenwel op wijzen dat de vraag wordt gesteld op een moment dat op beleidsvlak de hele sector van de kinderopvang in beweging is. Niet alleen is er de buitenschoolse opvang die hopelijk op korte termijn een regelgevend en budgettair werkingskader kan krijgen, ook is het zo dat de terzake bevoegde instantie Kind en Gezin volop werkt aan het uitschrijven van strategische doelstellingen. Daarin zit het probleem van de ouderbijdragen en de billijke bepaling ervan vervat. Het lijkt mij aangewezen het denkwerk rond deze thematiek te laten gebeuren in het kader van de globale aanpak van de sector die thans wordt ontwikkeld.

Ik zal er daarbij op toezien dat er ook aandacht wordt besteed aan de suggestie die de Vlaamse volksvertegenwoordiger aanbrengt, en dat wordt nagegaan of en hoe het verwerken van het kadastraal inkomen in de ouderbijdrageregeling het systeem rechtvaardiger kan maken.

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 77, 6)

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

Vraag nr. 129
van 20 juni 1996
van de heer FILIP DEWINTER

Geschreven pers – Steun via overheidsadvertenties

Kan de minister-president mij een overzicht geven, per krant en voor de jaren 1993, 1994 en 1995 van de steun van de Vlaamse regering aan de geschreven pers door middel van het plaatsen van advertenties ?

Vraag nr. 132
van 2 juli 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Handelsattachés – Prestaties

Er wordt soms beweerd dat het werk van de handelsattachés te wensen overlaat sinds ze niet meer onder het gezag staan van het hoofd van een diplomatieke post.

Sommigen zouden misbruik maken van een gebrek aan controle en gezag vanwege het hoofd van de diplomatieke post en minder goed presteren. Het kan natuurlijk ook zijn dat deze kritiek wordt geïnspireerd door posthoofden die niet langer gebruik kunnen maken van de goede diensten van de handelsattachés voor andere dan handelsdoel-einden, zoals vroeger wel eens het geval was.

Beschikt de minister-president over aanwijzingen dat de Vlaamse handelsattachés minder goed zouden werken dan vroeger ?

Vraag nr. 133
van 2 juli 1996
van de heer JOHAN MALCORPS

NV Westgolf Lombardsijde – Naleving erfpachtvoorwaarden

Op vraag nr. 156 van 10 juni 1994 van toenmalig Vlaams volksvertegenwoordiger Michiel Maertens over de erfpachtovereenkomst tussen het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme (VCGT - thans Toerisme Vlaanderen) en de NV Westgolf uit Lombardsijde, antwoordde de toen bevoegde minister Hugo Weckx onder meer wat volgt (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 17 van 12 juli 1994, blz. 925-926 – red.*).

- Op vraag van het VCGT voorziet de erfpacht in voorwaarden tot opheffing indien er problemen zijn van stedenbouwkundige aard (punt 3).
- Het indienen van een milieueffectrapport (MER) is een essentiële voorwaarde van de erfpachtovereenkomst. Bij het niet-naleven van deze voorwaarde vervalt de erfpacht (punt 6).
- En op de vraag welke middelen de minister ter beschikking heeft om de uitwerking van het plan te verhinderen, mocht blijken dat er noch een juridische basis, noch een maatschappelijke consensus is met betrekking tot het golfterrein, antwoordde de minister dat de raad van bestuur van het VCGT voldoende randvoorwaarden oplegde in de af te sluiten erfpachtovereenkomst (punt 8).

Deze erfpachtovereenkomst werd op 13 juli 1995 afgesloten onder de voorwaarden bepaald in artikel 5, dat stelt :

"Vermits het doel slechts verwezenlijkt kan worden mits het bekomen van verschillende toelatingen, die door de erfpachtster binnen de drie maanden na de ondertekening van deze overeenkomst aangevraagd zullen worden voor de oefenbaan en voor de minigolf, en voor eind 1995 voor de 9 holes, is deze overeenkomst tot stand gekomen onder de opschortende voorwaarden van het bekomen van deze verschillende toelatingen. Tevens gaat zij de verbintenis aan het bovenbeschreven goed ter vrije beschikking te stellen van iedereen, zonder enige uitzondering, en het derhalve niet voor te behouden voor haar leden..."

De aanvragen van de bouwvergunning werden echter pas enkele maanden geleden en zonder MER aan het schepencollege van Middelkerke voorgelegd, dat het op deze wijze aan de provinciale diensten van Stedenbouw ter advies voorlegde.

Die stuurden het dossier voor aanvulling terug wegens het ontbreken van een MER. De noodzakelijke toelating werd dus niet voor eind 1995 verkregen. Daarnaast werd het volledige domein midden mei voor het publiek afgesloten, zagezegd om vandalisme tegen te gaan. Ook op deze wijze werd niet voldaan aan de opschortende voorwaarde.

1. Welke toelatingen waren vereist voor de aanleg van de oefenbaan en van de minigolf ?

Wanneer werden die toelatingen aangevraagd en verkregen ?
2. Wanneer werd de bouwvergunning verleend en werd daarbij een MER gevoegd in verband met de 9 holes ?
3. Is het openbaar karakter van het domein niet vernietigd door het afsluiten van het terrein ?
4. Is de erfpachtovereenkomst derhalve nog rechtsgeldig ? Zo ja, op welke juridische basis ? Zo nee, heeft de minister-president dan aan Toerisme Vlaanderen de opdracht gegeven om de erfpachter in gebreke te stellen ?

Welke maatregelen worden genomen om het terrein opnieuw toegankelijk te maken voor wandelaars, joggers en spelende kinderen ?

Vraag nr. 151
van 15 juli 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Advertenties overheidsinstellingen – Partijpolitieke publicaties

Zie :

Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media

Vraag nr. 107

van 15 juli 1996

van de heer Luk Van Nieuwenhuysen

Blz. 26

Vraag nr. 153
van 1 augustus 1996
van de heer ROBERT VOORHAMME

Onderzoek en ontwikkeling – Leefmilieu

Uit recente gegevens van de Europese Commissie blijkt dat in 1993 in de Europese landen gemiddeld 4,4 % van de overheidsuitgaven voor onderzoek en ontwikkeling betrekking had op de verbetering van het leefmilieu. In België bedraagt dat aandeel van

de O & O-uitgaven voor het leefmilieu echter slechts 2,9 %, wat heel wat lager is dan in vergelijkbare kleine landen zoals Nederland (4,8 %) en Denemarken (6,4 %).

In Vlaanderen liggen die uitgaven wellicht hoger dan in de rest van België en in de komende jaren zullen er zich nieuwe kansen voordoen om die uitgaven op een internationaal vergelijkbaar peil te brengen. Die kansen mogen zeker niet onbenut blijven. Daarbij is er niet alleen behoefte aan hardtechnologisch onderzoek, maar ook aan onderzoek naar het maatschappelijk draagvlak, naar de mobiliseerbaarheid en de noodzakelijke veranderingen in het dagelijkse gedrag van ieder van ons om tot een betere milieuzorg te komen.

Wat is het beleid van de minister-president terzake en welke maatregelen heeft hij reeds genomen ?

Vraag nr. 158
van 9 augustus 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Overheidsadvertenties – Overzicht

Zie :

Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

Vraag nr. 316

van 9 augustus 1996

van de heer Luk Van Nieuwenhuysen

Blz. 26

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER
 VAN LEEFMILIEU EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 245
van 7 augustus 1996
van de heer JOHN TAYLOR

Buitenlandse reizen – Overzicht

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Buitenlands Beleid,

Europese Aangelegenheden, Wetenschap en
 Technologie

Vraag nr. 155

van 7 augustus 1996

van de heer John Taylor

Blz. 1

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER
 VAN FINANCIËN, BEGROTING EN
 GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 73
van 2 juli 1996
van de heer MARC OLIVIER

Decreet kunstwerken in openbare gebouwen – Toepassing

Op 23 december 1986 werden door het Vlaams Parlement twee decreten goedgekeurd in verband met de integratie van kunstwerken in gebouwen van openbare en daarmee gelijkgestelde diensten en in gebouwen van door de overheid gesubsidieerde inrichtingen, verenigingen en instellingen. Eén decreet had betrekking op gebouwen van diensten, inrichtingen en verenigingen behorende tot de Vlaamse Gemeenschap (scholen, ziekenhuizen, bejaardeninstellingen), het andere decreet op gebouwen van diensten, inrichtingen en verenigingen behorend tot het Vlaams Gewest. Beide decreten zijn verschenen in het Belgisch Staatsblad van 13 februari 1987.

Volgens deze decreten moet iedere publieke rechtspersoon die geheel of gedeeltelijk lastens de begroting van het Vlaams Gewest of de Vlaamse Gemeenschap een gebouw opricht of verbouwt, evenals iedere rechtspersoon die met ten minste 30 % subsidie lastens de begroting van het Vlaams Gewest of de Vlaamse Gemeenschap een gebouw opricht of verbouwt, een bepaald percentage van de bouwkosten besteden aan geïntegreerde kunstwerken.

Daarenboven kan de Vlaamse regering geen subsidie toekennen voor het oprichten van een gebouw van openbaar nut, tenzij de bouwplannen en het lastenboek voorzien in geïntegreerde kunstwerken. Het decreet trad in werking op 1 juli 1987, maar was niet van toepassing op de bouwwerken waarvoor op dat ogenblik reeds een bouwvergunning was verleend.

1. Kan de minister mij een overzicht geven van de opgerichte of verbouwde gebouwen waar de bepalingen van de decreten van 23 december 1986 wel en niet werden nagekomen ?
2. Wordt bij het al dan niet toekennen van subsidies door de Vlaamse regering voor het oprich-

ten of verbouwen van een gebouw van openbaar nut rekening gehouden met de bepalingen van de decreten van 23 december 1986 ?

3. Welke kunstwerken (en van welke kunstenaars) werden in de verschillende opgerichte en verbouwde gebouwen van openbaar nut die onder de bepalingen van het decreet vallen, geïntegreerd ?
4. Welk totaalbedrag werd sinds de inwerkingtreding van de decreten van 23 december 1986 besteed aan geïntegreerde kunstwerken ?

Vraag nr. 74
van 15 juli 1996
van mevrouw SONJA BECQ

Welzijnsinfrastructuur – Werkgelegenheid

Op de Vlaamse werkgelegenheidsconferentie van 17 maart 1993 werd onder meer bepaald dat in het kader van de tewerkstellingsstrategie 695 miljoen zou worden gespenseerd aan welzijnsinfrastructuur.

Uit het evaluatierapport van het departement Coördinatie van de Vlaamse Gemeenschap van 28 augustus 1995 blijkt dat inzake welzijnsinfrastructuur in 1994 voor 886 miljoen investeringstoelagen zijn vastgelegd en in 1995 voor 404 miljoen.

1. Gaat het hier om uitgaven bovenop die van 1993 ?
2. Hoe wordt het verschil in uitgaven en voorzieningen volgens het protocol verklaard en/of opgevangen ?
3. Aan welke concrete welzijnssectoren werden deze middelen toegezegd ?
4. Wat was het effect van deze maatregel op de tewerkstelling ?

Vraag nr. 75
van 15 juli 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Advertenties overheidsinstellingen – Partijpolitieke publicaties

Zie :
 Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media

Vraag nr. 107
 van 15 juli 1996
 van de heer Luk Van Nieuwenhuysen
 Blz. 26

Vraag nr. 78
van 2 augustus 1996
van de heer BART VANDENDRIESSCHE

Preventieve jeugdgezondheidszorg – Medisch schooltoezicht

Uit de gezondheidsbeleidsbrief blijkt het grote belang dat de minister hecht aan de preventieve gezondheidszorg, meer bepaald de preventieve jeugdgezondheidszorg langs het medisch schooltoezicht. In deze kringen heerst naar aanleiding van recente verklaringen echter nogal wat onzekerheid.

1. Erkent de minister de kwalitatieve meerwaarde van de preventieve jeugdgezondheidszorg uitgevoerd door de huidige samenwerking van schoolartsen en sociaal verpleegkundigen ? Wenst de minister deze structuur te behouden ? Zo neen, waarom niet ?
2. Het medisch schooltoezicht en Kind en Gezin hebben nu reeds een duidelijke opdracht dankzij de regelmatige preventieve medische onderzoeken van kinderen op bepaalde leeftijden. Als men degelijke registratie van gezondheidsindicatoren wil, is gestandaardiseerd werk nodig.

Erkent de minister de meerwaarde van de programmatische preventieve jeugdgezondheidszorg hierin en de inhoudelijke ondersteuning door de Vlaamse Wetenschappelijke Vereniging voor Jeugdgezondheidszorg (VWVJ) ? Welk belang hecht de minister aan dit gestandaardiseerd werk met wetenschappelijke ondersteuning ? Wat is het belang hiervan in het globaal gezondheidsbeleid ?

3. Welke actoren zijn betrokken bij de hervorming van de preventieve jeugdgezondheidszorg ? Welke disciplines zijn daarbij betrokken ?
4. Beschouwt de minister de preventieve jeugdgezondheidszorg als een element van het gezondheidsbeleid, of veeleer als een onderwijsgebeuren ? Heeft de minister het medisch schooltoezicht onder haar voorgedij ?

Vraag nr. 79
van 7 augustus 1996
van de heer JOHN TAYLOR

Buitenlandse reizen – Overzicht

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Buitenlands Beleid,
 Europese Aangelegenheden, Wetenschap en
 Technologie
 Vraag nr. 155
 van 7 augustus 1996
 van de heer John Taylor
 Blz. 1

Vraag nr. 80
van 9 augustus 1996
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Registratie- en successierechten – Opbrengst controles

In het jaarverslag van de administrateur-generaal van de Belastingen blijkt dat dankzij de controles in 1995 inzake registratie- en successierechten meer dan 3 miljard aan belastingen werd gerecupereerd.

Zou het mogelijk zijn te vernemen welk het bedrag was dat door deze controles in het Vlaamse lands-gedeelte kon worden gevorderd ?

Vraag nr. 81
van 9 augustus 1996
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

Kankerpreventie – Coördinatie

Geregeld komt via verschillende mediakanalen informatie onze huiskamers binnen in verband met verenigingen die bezig zijn met kankerbestrijding. Meestal is deze informatie vergezeld van een vraag om steun. Wij vermoeden dat de bevolking daar massaal op reageert. Anderzijds sporen particulieren, gemeente- en provinciebesturen de mensen aan tot deelname aan preventief en vroegtijdig onderzoek inzake opsporing van kanker.

Wij vrezen hier voor een zekere wildgroei.

1. Hoeveel verenigingen rond kankerbestrijding bestaan er in Vlaanderen/België ?

2. Waaruit bestaan hun activiteiten ?
3. Welke subsidies genieten ze (ook onrechtstreeks via tewerkstellingsprogramma's en wetenschappelijk onderzoek) ?
4. Welke controle wordt erop uitgevoerd ?
5. Is er samenwerking of coördinatie tussen de verschillende verenigingen ?

Vraag nr. 82
van 9 augustus 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Overheidsadvertenties – Overzicht

Zie :

Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening
 Vraag nr. 316
 van 9 augustus 1996
 van de heer Luk Van Nieuwenhuysen
 Blz. 23

EDDY BALDEWIJNS

VLAAMS MINISTER
 VAN OPENBARE WERKEN, VERVOER EN
 RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 309
van 7 augustus 1996
van de heer JOHN TAYLOR

Buitenlandse reizen – Overzicht

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Buitenlands Beleid,
 Europese Aangelegenheden, Wetenschap en
 Technologie
 Vraag nr. 155
 van 7 augustus 1996
 van de heer John Taylor
 Blz. 1

LEO PEETERS

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
STEDELIJK BELEID EN HUISVESTING

Vraag nr. 136
van 31 juli 1996
van mevrouw VEERLE HEEREN

Sociale huisvestingsmaatschappijen - Aansluitingskosten riolering

Krachtens artikel 80 van de Huisvestingscode zijn de lokale huisvestingsmaatschappijen verplicht om het openbaar domein gratis over te dragen aan de betrokken gemeentebesturen, na het volledig te hebben uitgerust met alle infrastructuur en nutsvoorzieningen, via de kredieten van datzelfde artikel 80, eventueel aangevuld met eigen middelen.

Naar ik verneem zijn er inmiddels een aantal gemeentebesturen die aan de sociale bouwmaatschappijen een forfaitaire vergoeding aanrekenen voor aansluiting op het rioleringsnet. Deze vergoeding, die in bepaalde gemeenten oploopt tot 15.000 frank per woning, wordt zelfs aangerekend indien de gemeente hiervoor geen enkel aansluitingswerk moet uitvoeren. Dit laatste is vaak het geval, aangezien bij de aanleg van het rioleringsnet met de kredieten van artikel 80 reeds wachtbuizen op het openbaar domein worden aangelegd. Meer nog, sommige gemeenten rekenen deze forfaitaire vergoeding zelfs aan op het ogenblik dat het openbaar domein nog niet werd overgedragen.

Dit alles lijkt mij een nogal eigenaardige gang van zaken. De bouwmaatschappijen draaien immers zelf op voor de verwervingskosten en de intercalaire interesten. Voor de koopmaatschappijen in niet-inbreidingsgerichte woonuitbreidingsgebieden moeten ze vaak nog 20 % van de infrastructuurkosten betalen wegens de niet-subsidiëring. Met andere woorden : de betrokken gemeentebesturen rekenen de partij die hen reeds eerder een volledig uitgerust domein ter beschikking stelde, nog eens forfaitaire kosten aan voor het gebruik van de door hen gratis afgestane infrastructuur. Ik kan mij niet van de indruk ontdoen dat de betrokken gemeenten, via een verkapte vorm van retributie, de sociale bouwmaatschappijen en het Vlaams Gewest tweemaal laten opdraven voor dezelfde kosten en bijgevolg de lasten voor de sociale huisvesting onnodig verzwaren. Men mag toch niet uit het oog verliezen dat de gemeenten dankzij de sociale huisvestingsprojecten enerzijds op korte termijn gratis hun openbaar domein aanzienlijk kunnen uitbreiden en verbeteren, en anderzijds op langere termijn nogmaals inkomsten genereren uit deze socia-

le investeringen via de gemeentebelastingen en hun aandeel in de onroerende voorheffing.

1. Vindt de minister, als voogdijminister over de gemeenten maar tegelijk ook bevoegd voor sociale huisvesting, deze gang van zaken verantwoord ?
2. Zo neen, welke stappen heeft hij ondernomen om hieraan een einde te stellen en op welke manier kunnen de gedupeerde bouwmaatschappijen hun reeds gedane betalingen recupereren ?

Vraag nr. 138
van 7 augustus 1996
van de heer JOHN TAYLOR

Buitenlandse reizen – Overzicht

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid,
Europese Aangelegenheden, Wetenschap en
Technologie

Vraag nr. 155
van 7 augustus 1996
van de heer John Taylor
Blz. 1

Vraag nr. 139
van 9 augustus 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Overheidsadvertenties – Overzicht

Zie :
Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer
en Ruimtelijke Ordening
Vraag nr. 316
van 9 augustus 1996
van de heer Luk Van Nieuwenhuysen
Blz. 23

**III. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS MET
TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN
EN DIE OP VERZOEK
VAN DE VRAAGSTELLER WERDEN
OMGEZET IN MONDELINGE VRAGEN
(Reglement artikel 77, 4)**

Nihil

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie				
○ 129	20.06.1996	F. Dewinter	<i>Geschreven pers – Steun via overheidsadvertenties</i>	68
○ 132	02.07.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Handelsattachés – Prestaties</i>	68
○ 133	02.07.1996	J. Malcorps	<i>NV Westgolf Lombardsijde – Naleving erfpachtvoorwaarden</i>	69
135	03.07.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>BRUtrends – Benaming luchthaven Zaventem</i>	45
○ 151	15.07.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Advertenties overheidsinstellingen – Partijpolitieke publicaties</i>	69
○ 153	01.08.1996	R. Voorhamme	<i>Onderzoek en ontwikkeling – Leefmilieu</i>	69
155	07.08.1996	J. Taylor	<i>Buitenlandse reizen – Overzicht</i>	1
○ 158	09.08.1996	J. Taylor	<i>Overheidsadvertenties – Overzicht</i>	70
159	09.08.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Buitenlandse berichtgeving over Vlaanderen – VZW Persspiegel</i>	2
160	09.08.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>VDBH – Geruchten over misstanden</i>	2
161	09.08.1996	C. Verwimp-Sillis	<i>Ontwikkelingssamenwerking – Vlaanderen–Zuid-Afrika</i>	3
164	10.09.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Belgium Flanders Exchange Center Osaka – Doelstellingen</i>	5
1	23.09.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Gelijke-kansenbeleid gehandicapten – Departementale implementatie (2)</i>	5
L. VAN DEN BOSSCHE, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken				
187	06.06.1996	M. Doomst	<i>Onderwijspersoneel – Vervoerskosten</i>	6
224	31.07.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Franstalige scholen faciliteitengemeenten – Kwaliteit lessen Nederlands</i>	45
225	31.07.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Opleiding verpleegkundigen – Erkenning diploma</i>	7
230	07.08.1996	J. Taylor	<i>Buitenlandse reizen – Overzicht</i>	46
235	09.08.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Overheidsadvertenties – Overzicht</i>	46
236	10.09.1996	M. Dillen	<i>Vrouwen in de administratie – Beleid</i>	7
237	10.09.1996	F. Vermeiren	<i>Franstalige scholen faciliteitengemeenten – Pedagogische inspectie</i>	8
238	10.09.1996	F. Vermeiren	<i>Tewerkstellingsprogramma's overheidsdiensten – Situatie</i>	9
239	10.09.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Opleiding verpleging/verzorging – Hepatitis B-vaccinatie</i>	10
240	10.09.1996	F. Dewinter	<i>Nederlands aan Franse universiteiten – Frans-Nederlands akkoord</i>	12
241	18.09.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>PMS en MST – Vaccinatiebeleid</i>	12
4	23.09.1996	F. Feytons	<i>Beleidsbrief Ambtenarenzaken – dt-fout</i>	14
5	25.09.1996	J. Sauwens	<i>Personeel wetenschappelijke instellingen – Uitstapregeling</i>	14
11	26.09.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kabinetsmedewerkers – Vrouwen</i>	15

14	01.10.1996	P. Ceysens	<i>Vlaamse openbare instellingen – Beheersinstanties</i>	15
25	03.10.1996	J. Gabriels	<i>Studieopdrachten – Overzicht</i>	16

T. KELCHTERMANS, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling

227	12.07.1996	J. Geysels	<i>Europese steun werkgelegenheidsprojecten – Kempense gemeenten</i>	47
229	31.07.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>VDAB – Niet-uitkeringsgerechtigde volledig werklozen</i>	48
231	01.08.1996	J. Malcorps	<i>Jachtcontrole Westhoek – Bevoegdheden en acties Bos en Groen</i>	49
232	01.08.1996	J. Malcorps	<i>Geïntegreerd kustzonebeheer – Westkust</i>	52
233	01.08.1996	J. Malcorps	<i>Geplande verbrandingsoven Halluin – Toepassing Europese richtlijnen</i>	55
234	01.08.1996	L. Cannaearts	<i>Aquafin – Projecten met vertraging</i>	56
235	01.08.1996	J. Malcorps	<i>Spaarbekken De Blankaert Diksmuide – Waterkwaliteit</i>	58
239	02.08.1996	L. Sannen	<i>Recreatieve vliegvelden – Vlarem</i>	59
241	06.08.1996	J. Geysels	<i>Kanaal van Beverlo (Mol-Balen) – Vervuiling</i>	60
242	06.08.1996	J. Geysels	<i>Rioolwaterzuiveringsinstallaties – Normen en controle</i>	60
243	06.08.1996	J. Geysels	<i>Vestigingsplaats verbrandingsoven – Olen</i>	62
244	06.08.1996	A. De Maght-Aelbrecht	<i>Laboratoria voor wateranalyse – Erkenningsvoorwaarden</i>	62
245	07.08.1996	J. Taylor	<i>Buitenlandse reizen – Overzicht</i>	70
247	09.08.1996	J. Malcorps	<i>Ruim- en ontstoppingsdiensten – Reglementering</i>	63
248	09.08.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Overheidsadvertenties – Overzicht</i>	64
252	10.09.1996	M. Verlinden	<i>Stort Pellenberg – Beroep tegen provinciale vergunning</i>	17

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid

○ 73	02.07.1996	M. Olivier	<i>Decreet kunstwerken in openbare gebouwen – Toepassing</i>	70
○ 74	15.07.1996	S. Becq	<i>Welzijnsinfrastructuur – Werkgelegenheid</i>	71
○ 75	15.07.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Advertenties overheidsinstellingen – Partijpolitieke publicaties</i>	71
76	31.07.1996	F. Creyelman	<i>Fitnesscentra en bodybuilding – Dopingcontroles</i>	17
○ 78	02.08.1996	B. Vandendriessche	<i>Preventieve jeugdgezondheidszorg – Medisch schooltoezicht</i>	71
○ 79	07.08.1996	J. Taylor	<i>Buitenlandse reizen – Overzicht</i>	72
○ 80	09.08.1996	F. Vermeiren	<i>Registratie- en successierechten – Opbrengst controles</i>	72
○ 81	09.08.1996	C. Verwimp-Sillis	<i>Kankerpreventie – Coördinatie</i>	72
○ 82	09.08.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Overheidsadvertenties – Overzicht</i>	72
83	26.08.1996	M. Dillen	<i>Drugspreventie op school – PMS en MST</i>	65
84	26.08.1996	J. Taylor	<i>Kasteel Ter Rijst Pepingen – Huursituatie</i>	67

EDDY BALDEWIJNS, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

297	01.08.1996	C. Decaluwé	<i>N36 Anzegem – Doortocht</i>	18
304	02.08.1996	B. Vandendriessche	<i>Stedelijk mobiliteitsplan Gent – Parkings in stadskernen</i>	18
306	06.08.1996	N. Maes	<i>BPA Kasteelstraat Buggenhout – Principes en praktijken</i>	20
307	06.08.1996	J. Coens	<i>Hondenpensions en hondenclubs – Vestigingsvoorwaarden</i>	21
308	06.08.1996	B. Grouwels	<i>Vraag "Bushalte MIVB Kraainem – Nederlands" – Antwoord</i>	22
○ 309	07.08.1996	J. Taylor	<i>Buitenlandse reizen – Overzicht</i>	72
311	09.08.1996	G. Vanleenhove	<i>Bekwaamheidsproef graadverhoging hoofdschippers – Vereiste brevetten ?</i>	23
316	09.08.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Overheidsadvertenties – Overzicht</i>	23
317	26.08.1996	B. Vandendriessche	<i>Muidebrug Gent – Herstellingen</i>	24
318	10.09.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Federale overdracht waterbouwkundige werken – Budgettaire weerslag</i>	25

ERIC VAN ROMPUY, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media

106	15.07.1996	J. De Roo	<i>Symposium vernieuwd regionaal beleid – Kritiek</i>	25
107	15.07.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Advertenties overheidsinstellingen – Partijpolitieke publicaties</i>	26
111	07.08.1996	J. Taylor	<i>Buitenlandse reizen – Overzicht</i>	26
112	09.08.1996	L. Cannaeerts	<i>Impulsgebiedenbeleid – Resterende kredieten</i>	27
113	09.08.1996	J. Geysels	<i>Duurzame-energiebeleid – Europese middelen</i>	28
114	09.08.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Overheidsadvertenties – Overzicht</i>	29
1	23.09.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Gelijke-kansenbeleid gehandicapten – Departementale implementatie (2)</i>	29
5	26.09.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kabinetsmedewerkers – Vrouwen</i>	30
8	02.10.1996	G. Cardoen	<i>Binnenstedelijke commerciële centra – Herwaardering</i>	30

LEO PEETERS, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting

130	02.07.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Gemeentebestuur Sint-Genesius-Rode – Mededeling via Carrefour</i>	31
○ 136	31.07.1996	V. Heeren	<i>Sociale huisvestingsmaatschappijen – Aansluitingskosten riolering</i>	73
○ 138	07.08.1996	J. Taylor	<i>Buitenlandse reizen – Overzicht</i>	73
139	09.08.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Overheidsadvertenties – Overzicht</i>	73
141	10.09.1996	R. Van Walleghem	<i>Gemeentebestuur Drogenbos – Franstalig krantenbericht</i>	31

LUC MARTENS, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn

224	02.07.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Decreet kunstwerken in openbare gebouwen – Toepassing</i>	31
249	31.07.1996	C. Decaluwé	<i>Gehandicapten uit andere regio's – Samenwerkingsakkoord</i>	32
251	31.07.1996	P. Huybrechts	<i>Kinderdagverblijven – Erkenning en subsidiëring</i>	33
257	02.08.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Archeologische activiteiten rond aanleg HSL – Stand van zaken</i>	33

263	07.08.1996	J. Taylor	<i>Buitenlandse reizen – Overzicht</i>	34
265	09.08.1996	M. Keulen	<i>Instituut voor het Archeologisch Patrimonium – Dotatie</i>	34
267	09.08.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Overheidsadvertenties – Overzicht</i>	35
269	26.08.1996	C. Verwimp-Sillis	<i>Ouderbijdrage kinderopvang – Kadastraal inkomen</i>	67
270	10.09.1996	M. Dillen	<i>Gebarentaal – Erkenning</i>	36
271	10.09.1996	D. Lootens-Stael	<i>Publicatie kunstencentrum Plateau – Niveau</i>	36
272	10.09.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Kinderdagverblijven Brussel – Erkenning en subsidiëring</i>	37
273	10.09.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Verbouwing kunstencentrum STUC Leuven – Steunaanvraag</i>	38
274	10.09.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Verkoop archeologisch patrimonium – Maatregelen</i>	38
6	26.09.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kabinetsmedewerkers – Vrouwen</i>	39
12	02.10.1996	H. Suykerbuyk	<i>Loten Nationale Loterij voor culturele verenigingen – Regeling</i>	40
16	02.10.1996	G. Cardoen	<i>Vlaams jeugdorkest – Project</i>	40
32	03.10.1996	J. De Roo	<i>Loterijsubsidies cultuur, sport en welzijn – Bedragen</i>	41

ANNE VAN ASBROECK, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke-Kansenbeleid

40	07.08.1996	J. Taylor	<i>Buitenlandse reizen – Overzicht</i>	41
42	09.08.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Overheidsadvertenties – Overzicht</i>	42
43	10.09.1996	N. Maes	<i>Laaggeschoolde vrouwen – Werkgelegenheid</i>	43
44	10.09.1996	M. Dillen	<i>Vrouwen in de administratie – Beleid</i>	43
45	10.09.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Kinderdagverblijven Brussel – Erkenning en subsidiëring</i>	44